

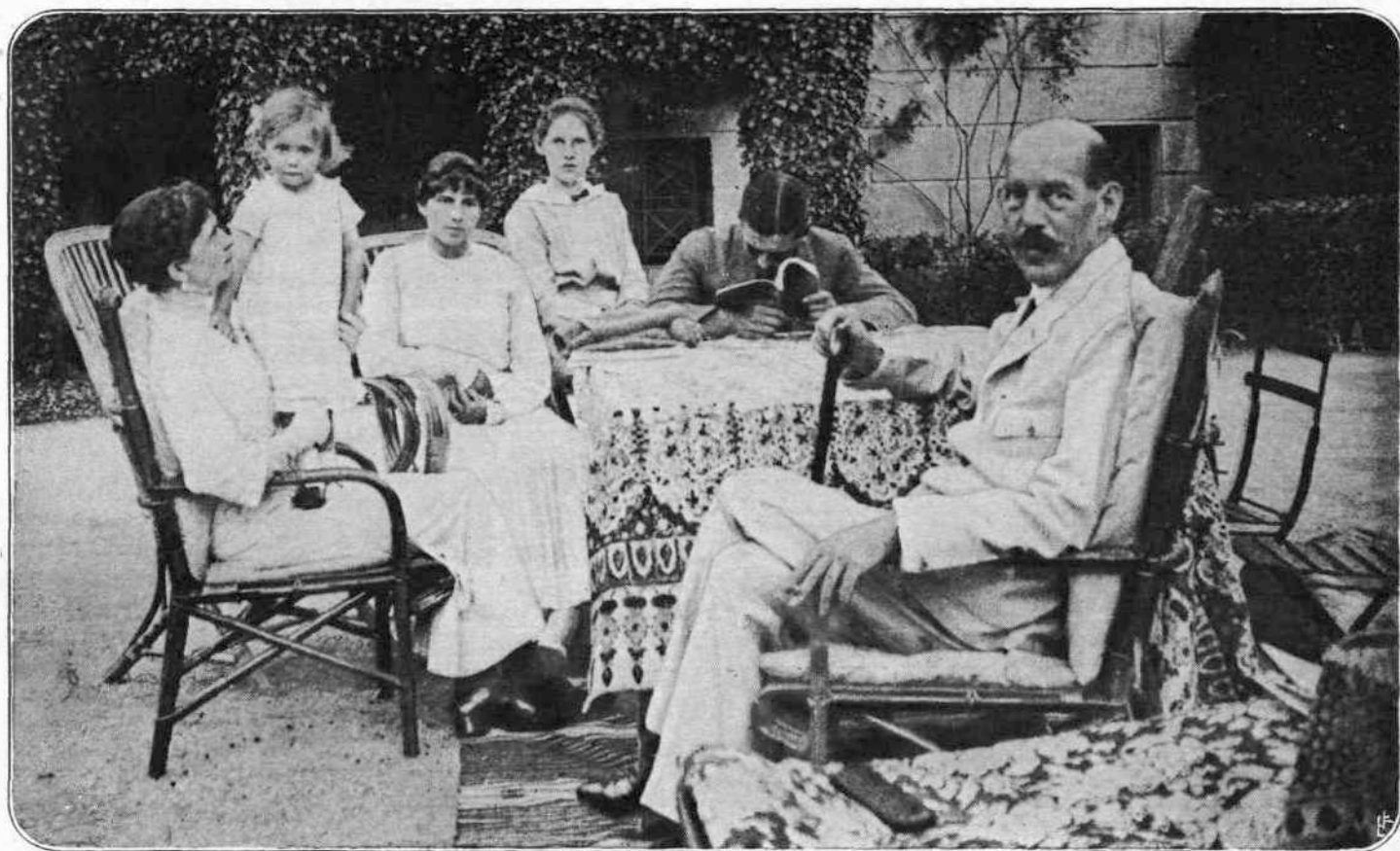

Η ΕΙΚΟΝΟ

ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 129-130

ΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1915

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΥΤΥΧΕΙΣ

Ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Τατοῦ τοῦ, μέσα εἰς τὰ ἀρώματα τοῦ πεύκου καὶ τῆς ἐλάτης καὶ μέσα εἰς τὸ ὀξυγονομένον ἀεροπέλαγος, ἡ Σεπτὴ Βασιλικὴ Οἰκογένεια εἶναι καὶ πάλιν εὐτυχής. Τὸ βεβαιώνει καὶ ἡ μακαριότης τοῦ τσιγγάρου.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΔΥΟ ΜΗΝΑΣ

Οργίασεν ἀγαλίνωτος ἡ φαντασία εἰς πολιτικὰς θεωρίας. Τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἀκομή πρό μικρὸν μετερρυσμίσθη, ἐκουρελίσθη ἐρμηνευόμενον ὑπὸ διαφόρων αὐτοκλήτων πρωτοσχόλων τοῦ ἀλληλοδιδασκικοῦ τῆς Πολιτικῆς, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κατὰ τὸ συμφέρον αὐτοῖς. Καὶ ἐβλέπομεν, ὅταν συνέφερε εἰς τοὺς περὶ τὴν κυβερνήσιν νὰ μὴ ἀνοίξῃ ἡ Βουλὴ γρήγορα, εἰς τὰς φιλικὰς τῶν ἐφημερίδας νὰ γράφεται ὅτι, κατὰ τὸ Σύνταγμα, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀρχαιότητας τῆς ἡ Βουλῆς, ἂν μὴ ἐξελεγχθῇ ὑπὸ τοῦ 'Εκλογοδικείου αἱ καθ' ὧν ὑπεβλήθησαν ἐνστάσεις ἐκλογαὶ ἢ ὅταν ἐθεωρεῖτο κομματικῶς συμφέρονσα ἡ ἐκ δευτέρου διὰ Διατάγματος ἀναβολὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, νὰ διακηρύσσον ὅτι ἐπιτρέπει τοῦτο τὸ Σύνταγμα. Εἰς χεῖρας τῶν ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Χώρας εἶχε καταστήσῃ κούρελιν, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζοντο κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ κόμματος.

Οὕτε δύο βουλευτικὰς περιόδους δὲν κατάρθωσε νὰ ἀριθμῇσιν τὸ 'Εκλογοδικεῖον καὶ ἀπέτυχε οἰκτρότατα. Αἱ ἀποφάσεις του ἐπὶ τῶν περισσότερων ἐκλογῶν ἦσαν τραγέλαφος ἀληθινός. Ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν ἐκτασιν τῆς ἀρμοδιότητος του ἠγγόνισε, πρῶτον τὸ ὁποῖον κυρίως ἐξεδηλώθη εἰς τὴν ἀπόφασιν του ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Φαρῶν, διὰ τὴν ὁποῖαν εἶχεν ὑποβληθῇ ἐνστάσις περὶ συνταγματικῆς ἐρμηνείας, δηλαδὴ ἐρμηνείας τοῦ ἐπεχόμενου τόπου ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος περὶ Προνομιῶν ψηφίσματος τῆς Α' 'Εθνοσυνελεύσεως ἀπὸ 81 'Ιανουαρίου 1844 καὶ ἄλλη ἐνστάσις περὶ ἀναρμοδιότητος του, οὗσης ἀρμοδιὰς τῆς Βουλῆς ἐκ τοῦ 26 ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος. Καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης εἰσήγησις, ἀγνοοῦσα ὅτι διὰ προγενεστέρας του ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 4 τοῦ 1912 τὸ 'Εκλογοδικεῖον εἶχε κηρυχθῇ ἀναρμόδιον δι' ἐνστάσιν μὴ ἀναφερομένην εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις ἢ ἐλλείψιν προσόντων, μόνον, ὡς ὁρίζει τὸ Σύνταγμα, ἐθέλωσε τὸ 'Εκλογοδικεῖον ἀρμόδιον δι' ὅλα καὶ λησμονοῦν ποῖαν ἐκλογὴν ἡ Τύχη τοῦ ἑκάμη τὴν τιμὴν νὰ τοῦ ἐμπιστευθῇ, ὁμίλησεν ἐν τῇ ἀποφάσει του περὶ Φαρῶν, ὡς ἐάν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἀγνώστου εἰς τὸν πολὺν κόσμον χωρίου, ἐξ οὗ ἔλκει τὴν καταγωγὴν ὁ γράψας τὴν εἰσήγησιν.

Εὐτυχὸς ὅτι γρήγορα ὥρμησε μετὰ τῶν ἰδυνόντων κυκλῶν ἡ ἰδέα τῆς τροποποιήσεως τοῦ νόμου καὶ ὁ ἐπακριβὴς καθορισμὸς τῆς δικαιοδοσίας του, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξαρτᾶται εἰς τὸ μέλλον ἡ τύχη τῶν ὑπὸ ἐλεγχον ἐκλογῶν, ὅχι ἀπὸ τὰς συμπεθείας ἢ τὴν ἐκτίμησιν τῶν προσώπων, ἀφοῦ ἡ Τύχη δὲν ἐξασφαλίζει πάντοτε διὰ τοῦ κλήρου κατὰ πλειονότητα ἀδικαστον καὶ ἀτεγχιτον δικαστήριον, ὅπως ἦτο τὸ 'Εκλογοδικεῖον τοῦ 1912, καὶ ἀφοῦ, διὰ νὰ ἀποφυγῶμεν τὰς ὑπερβολὰς τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν πλειοψηφῶν τῆς Βουλῆς, ζητοῦντες μείζονας ἐγγυήσεις, τὰς ἐγγυήσεις τῆς τακτικῆς Δικαιοσύνης, περιεπέσμεν εἰς ἄλλας ὑπερβολὰς, ἀλλὰ νὰ ὑπόκειται καὶ αὐτοῦ ἡ πρότερον βαθμὸς κρίσις εἰς ἀνώτερον ἐλεγχον, τὸν τῆς Βουλῆς, εἴτε διὰ συμμετοχῆς συμπαρέδρων βουλευτῶν, εἴτε διὰ καταργήσεως τῆς κληρώσεως, εἴτε δι' ἐπιφυλάξεως τοῦ δικαιώματος τοῦ «Veto» τῆς Βουλῆς.

Ἀνεκαλύφθη καὶ μία συνωμοσία κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ κ. Βενιζέλου. Βουλῆγοι καὶ Τουρκοὶ ἀπσταλμένοι κομιτάτων ἤλθον εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ δολοφονήσουν τὸν ἐκλεκτὸν τοῦ λαοῦ. Διατὶ δὲ; Μήπως δὲν συνέπραξε ἡ κυβερνήσις μετὰ Νεοτούρκων; Ἐκείνη τοὺς ἔδωκε τὸσας θέσεις βουλευτῶν, ἀσυγκρίτως περισσότερας ὅσων μᾶς ἔδιδον οἱ Νεότουρκοι εἰς τὴν Τουρκικὴν Βουλὴν. Κακομοίρηδες! Δὲν ἐτοίμοιςατε νὰ πειράξετε μίαν τρίχα τὸν, διὰ νὰ ἐβλέπατε πῶς θὰ σὰς ἐσάφρωνεν ἡ λαϊκὴ λαίλαξ; Ἐρωτήσατε καὶ τοὺς πρωτοστατήσαντας τίπους εἰς τὴν συντάξιν καὶ ὑπογραφήν τοῦ στρατιωτικοῦ πρωτοκόλλου, τί ἀπαντήσεις ἐλάμβανον ζητοῦντες ὑπογραφάς. Εἰμεθα περιεργοὶ νὰ ἰδῶμεν ποῦ θὰ κρυθῶν μεθαυριὸν αὐτοὶ οἱ κύριοι Καπετὰν-σακαράκηδες, ὅταν θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν ὁ... κατὰδικὸς τῶν.

Τὸ καλαμβόκι 52 λεπτὰ, τὰ πίτουρα 30, τὸ σκόβαλο 40 καὶ οὕτω καθέτης. Ποῦ νὰ θρέψῃ κανεὶς κότες; Κατ' ἀναλογία 20 λεπτὰ τὸ αὐγὸ, 1.30 ἡ φραξὴ κλπ. Ὅργιαζε ἀγαλίνωτος ἡ αἰσχροκερδέα, ἡ ληστεία. Ἐξυπνάδα θεωρεῖται τὸ νὰ κρύβουν τὸ καλαμβόκι ποῦ ἔχουν ἢ νὰ ἀγοράσουν μεγάλας ποσότητας τροφίμων καὶ νὰ ἐκδιάζουν τὸν κόσμον. Καὶ δὲν τοὺς ἀρπάζει νὰ τοὺς τσακίσῃ ἡ ἀστυνμία, αὐτὴ ἡ ἀστυνμία ἡ ἰσχυρίζομένη ὅτι «ἔχει νὰ τσακίσῃ τοὺς Καβούρους».

Ἐλεψαν καὶ τὰ σπύρτα καὶ οἱ καπνοπῶλαι ἢ οἱ μπαζάληδες ἐπωλοῦσαν πέντε στήν πεντάρα. Καὶ τί σπύρτα! Ἐπῆγαν καὶ ἐξετερίψαν ἀπὸ τὰς ἀποθήκας τοῦ Μονοπωλίου ὅλες τῆς ἀντίκες. Ἀφοῦ ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισιν τῶν καὶ σπύρτα μὲ κόκκινο κεφάλιν καὶ μὲ θειάφι. Τουλάχιστον δὲν ἀπηνθύνοντο εἰς τὰς κυβερνητικὰς τάξεις; Ἐκεῖ θὰ εἶδον σπύρτα καὶ μὲ μαῦρο καὶ μὲ κόκκινο κεφάλιν. Ἐκεῖ ἡ κυβερνητικὴ φάλαγξ περισσεῖαν σπύρτων καὶ πνεύματος καὶ... οἶνονπνεύματος.

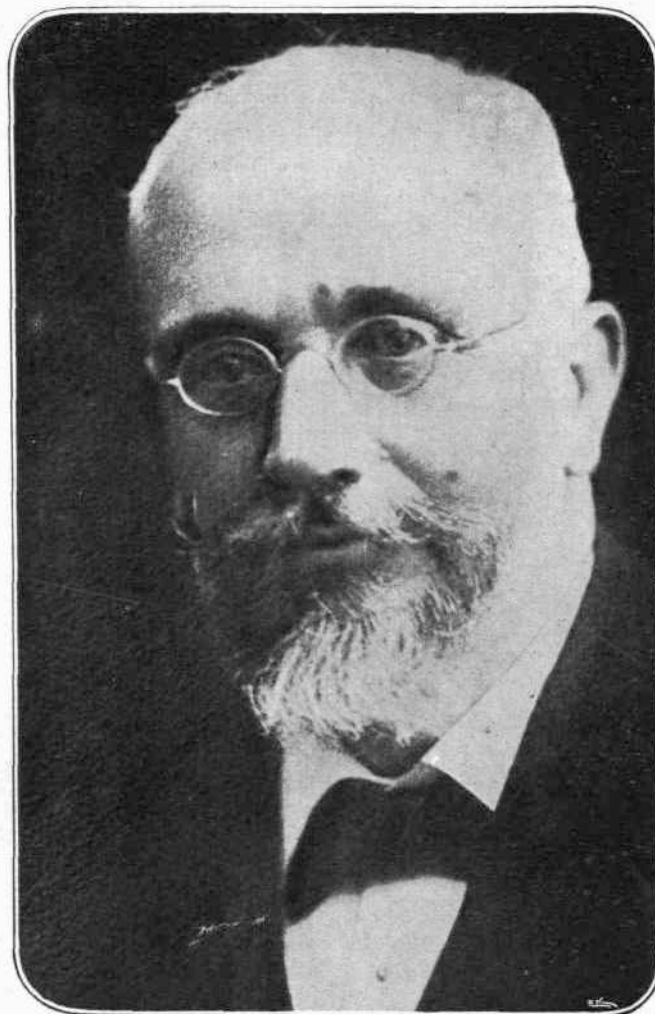
Δεκαοκτὸ σκελετοὶ ἄλυσσόμενοι ἀπεκαλύφθησαν εἰς τὸ Δέλτα τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου καὶ ἡ Ἀρχαιολογία εἶδε νὰ ὀρθοῦται ἐμπρός της ἓνα οὐρανοψῆς ἐρωτηματικόν. Γινώμαι ποικίλα ἡκούσθησαν. Κατὰ τινὰς εἶναι σκελετοὶ πολιτικῶν καταδίκων, στασιαστῶν, δούλων κλ. κατ' ἄλλους δὲ πειρατῶν, ναυτικῶν καταδίκων καὶ οὕτω καθέτης. Ἀν ἀπεκαλύπτοντο μετὰ διακόσια ἔτη καὶ δὲν ἦσαν ἄλυσσόμενοι θὰ ἐπιστεῖτο ὅτι εἶναι σκελετοὶ ἐντυγῶν Ἀθηναίων ἀποθανόντων ἐκ πείνης, ἀπὸ ἀκρίβειαν τροφίμων, ἐν ἔτει 1915, ἀλλ' ἡ ἄλυσσις θὰ κάμουν νὰ πιστευθῇ μᾶλλον ὅτι πρόκειται περὶ Ὑπουργῶν ἀκμασάντων κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῶν τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Οἱ σύμμαχοι ἐνήργησαν ἀπόθαιον καὶ εἰς Μιτυλήνην. Οἱ σύμμαχοι μᾶς ζητοῦν παραχωρήσεις. Καὶ ποῦ εἶσθε ἀκομή; Μεγάλιν τοὺς ἡ καλὸν ποῦ δὲν μᾶς ἀπέκλεισαν καὶ τὸν Πειραιᾶ. Αὐτὸ εἶναι αἰτιμον! φωνάζουν. Αὐτὸ εἶναι τὸ Δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου. Ἀφοῦ ἡ Ἐθνικὴ ὁπὴ ἐξεδηλώθη μὲ τὸν ἐμφανέστερον τρόπον, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρόμου πνίγονται κάθε ἐκδήλωσιν καὶ θέλομεν νὰ ἐπιβάλωμεν ἄλλο φρόνημα, διότι ἔχομεν τὴν ἰσχὴν ἀνὰ χεῖρας. Ἀλλ' ὑπάρχει ἰσχυρότερος τοῦ ἰσχυροῦ, μὴ ὢν δωσίλογος πρὸς κανένα καὶ δυνάμενος νὰ σοῦ πάρῃ διὰ τῆς βίας ὅτι δὲν τοῦ δίδεις σὺ, καὶ ὅτι ἐπρεπε νὰ τοῦ δώσῃς, ἀφοῦ εἴξευρες ὅτι δύναται καὶ μόνος του νὰ τὸ πάρῃ. Τότε βάσωμεν τὰ κλάμματα, ἐνθ' ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος προστατεύομεν ἐν μέσῃ πρωτευσίῃ τὴν ἀντίθετον προπαγάνδαν καὶ δὲν κλειόμεν τὰ ὑπὲρ αὐτῆς ὀργιζόμενα θέατρα. Ἡ αἰσχυρότερα διπροσωπία, διὰ τὴν ὁποῖαν κατὰ τὴν ὥραν τῆς Διεθνούς Κρίσεως θὰ ἀμειψώμεν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη μὲ.... κατραπακίτες.

Ὁ ἀστυνόμος Φαλήρου συνέλαβε καὶ κατήγγειλεν ὁμάδα νέων καὶ νεανίδων, οἱ ὁποῖοι ἐξεργόμενοι ἀπὸ τὰ λουτρά Φαλήρου εἰς τὴν ἀνοιχτὴν θάλασσαν συντηνῶντο καὶ ἐπεδίδοτο εἰς ἀθλητικὰς παιδιὰς. Ὅσον καὶ ἂν θελήσῃ κανεὶς νεωτερίζον νὰ ἀνεγῇ τὸ εἰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς λουτροπόλεις ἔθιμον τοῦτο, θὰ ὁμολογήσῃ, ἐνδομύχως τοὐλάχιστον, ὅτι διὰ τὸν τόπον μᾶς εἶναι πρόωρον ἀκομή. Θέλομεν ὅμως νὰ εἰπώμεν ἐκ παραλλήλου ὅτι, τὰ γενόμενα ἐν Φαλήρῳ δὲν ἀποτελοῦν καὶ προσβολὴν τῆς δημοσίας αἰδοῦς, ὥστε νὰ ἀπασχολήσουν τὸν κ. ἀστυνόμον. Τὸ πολὺν-πολὺν τὸ ἀσπασμόν, ἐάν τυχὸν ἔλαβε χώραν τοιοῦτόν τι, νὰ ἐβάρυνε μόνους τοὺς μετέχοντας. Λέγει δὲ ὁ λαός: «Ἡ τιμὴ τὴν δὲν εἶχε καὶ χαράς τον ποῦ τὴν ἔχει». Ἐνθ' κατ' ἄλλο ποῦ λαμβάνει ἀπὸ τινος χώραν εἰς τῆς Τζιτζιφιῆς καὶ τὸ ὁποῖον βαρύνει τὸν κ. ἀστυνόμον, ἀφοῦ δὲν τὸ κατήγγειλε ἀρμόδιως, ἐπ' ὅσον προκειμένου περὶ ὑδροπλάνου, στριφογυρίζοντος δίκην ὀρνέου ἀνωθεν τῶν γυναικῶν λουτρῶν καὶ ἐφωδιζομένου μὲ λορνίον, δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ τοὺς δράστας, παρασιωπάται.

Ἡ νέα Βουλὴ, ἡ Βουλὴ τῆς Μείζονος Ἑλλάδος, ὅπως ὀνομάσθη, ἦνοιξε. Τὴ μωσαϊκόν! Παρὰ τὸ κομφὸν σακάκι καὶ τὸ τσακισμένον ἐπιμελῶς πανταλόν ἢ βλαχόκαλτα, παρὰ τὴν σκοτεινοπράσινην ρεπούμπλικα τὸ τουρκικὸν φεσάκι καὶ παρὰ τὸ φράκον τῶν ἐπισήμων τὰ ἀντεριά καὶ τὰ μπενίσια τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ Τούρκων. Ὅσον καὶ ἂν ἀπέτελουν παραφονίαν ἐν τούτοις τὰ ἰδιόρρυθμα κοστούμια μέσα εἰς τὸ ἐκπολιτισμένον σύνολον, ἡ Ἐθνικὴ σημασία εἶναι ἀρχετὰ μεγάλη. Φαντάζεσθε ἂν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κοσμοκρατορίας τοῦ Βυζαντίου ὑπῆρχε Βουλὴ, τί θέαμα θὰ παρουσιαζέτο; Ἀς εὐχθῶμεν λοιπὸν γρήγορα νὰ ἰδοῦμε κοντὰ εἰς τοὺς ἐκ τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος νὰ παρακάθηνται Μικρασιάται, Ἀνατολίται, Σύριοι, Ἀραβες, Ἀρμένιοι κ. λ. καὶ ἄς ταράσῃ τὸ θέαμα τὰ νεῦρα τῆς... αἰσθητικῆς καὶ τῆς ἀρμονίας.

Ὁ ἥλιος καὶ πάλιν εἰς τὸν... Βενιζέλον. Εἶναι ὁ κατ' Ἀθῆνιστον κυριαρχὸν πλανήτης, ὁ ὁποῖος γεμῆτος σὺν πανσέληνον ἀνατέλλει εἰς τὸ κυβερνητικὸν στερεῶμα μὲ τὸ ἀνοιγμα τῆς Βουλῆς. Μόνον οἱ ἀντιβενιζελικοί δὲν θέλουν νὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον νὰ κυβερνήσῃ. Καὶ διαρκῶς, ἀφοῦ δὲν ἀφῆκαν συκοφαντίαν, τὴν ὁποῖαν νὰ μὴν τοῦ προσήψαν, δνειρεύονται καὶ ξεφουρνίζουν διαφωνίας πρὸς τὸ Στέμμα, προφητεύουν ταχεῖαν πτῶσιν τῆς κυβερνήσεως κ. λ. Ἀλλ' εἰς τὸ πείσμα τῶν κ. κ. Βενιζέλος κληθεῖς ὑπὸ τοῦ Ἀνακτος μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ λαβὼν τὴν ἐντολὴν νὰ σχηματίσῃ κυβερνήσιν, ἐξήχησε προθεσμίαν πενθήμερον διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν κατάστασιν. Καὶ μόνον μετὰ τοῦτο ἀπεδέχθη τὴν ἐντολὴν καὶ κατήρτισε τὴν νέαν κυβερ-

Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΤΗΣ 31 ΜΑΪΟΥ 1915

ΜΠΟΥΡΙΝΙ
ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟ ΔΡΑΜΑΤΑΚΙ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΣΙΟΣ, ἀρχαῖος δικηγόρος, μεγάλῃ ἐπιστημονικῇ περιωπῇ.
ΝΕΝΕΛΛΑ, κόρη του.

(Ἡ σκηνὴ στὴς ἡμέρας μας, ἐν Ἀθῆναις).

ΣΚΗΝΗ Α'
ΚΑΣΙΟΣ—ΝΕΝΕΛΛΑ

(Τὸ γραφεῖο τοῦ Κασίου, πολυτελές. Βιβλιοθήκη, καναπέ, φωτεῖρι, ὅλα μαρμαί. Στὴν ἑγγύς. Μία πόρτα δεξιὰ ὁδηγεῖ εἰς τὰ δικηγορικὰ γραφεῖα, ἄλλῃ ἀριστερὰ πρὸς τὸ μέγαρον. Φοβερός ἀνεμὸς φουᾷ ἐξω. Ἀρχίζει νὰ σκοτεινιάσῃ. Ὀλίγα λεπτὰ ἡσυχίας. Ὁ Κασίος διαβάσει καὶ κάποιον-κάποιον ἐφευρίσκει μὴ δικογραφία ποῦ ἔχει ἐμπρός του. Ἀλλοτε πάλιν, ἀνήσυχος, κυττάζει τὸ ρολοῖ. Καὶ ἐπειτα διαβάσει. Ἡ Νενέλλα ἐργάζεται εἰς τὸ ἐργασίον της).

Νενέλλα. (Σηκώνεται, τρέχει πρὸς τὴν λάμπα καὶ τὴν ἀνάβει). Μπαρβὸ κακὲ μπαμπά. Ξεχάστηκες μὲ τὴν δικογραφίαν σου καὶ δὲν πήρες χαμπὶ πῶς νύκτωσε. Ἀ μὰ ξέρετε κύριε μπαμπάκο, πῶς θὰ σὰς μαλώσω; Δὲν πρέπει νὰ λησμονῇτε ὅτι ἔχετε καὶ μία Νενέλλα καὶ ἓναν Τόννη, πρὸ πάντων (δείχνει μὲ τὸ δάκτυλό της) ἓναν Τόννη.

Κασίος. (Χαμογελᾷ καὶ τὴν κυττάζει, δείχνοντας μὲ τὸ δάκτυλό του). Ἐνας εἶναι ὁ Τόννης!

Νενέλλα. (Σὺν νὰ μὴν διεκόπῃ). Ἐνῆντως σχεδὸν καὶ κάθασθε καὶ ἐργάζεσθε στὰ σκοτεινὰ (Σταυρώνει τὰ χεῖρα της). Τὴ θὰ γίνωμ' ἐμεῖς, ἀμὰ πάθετε τίποτα; Ἀ δὲν εἶπαμε πάλιν καὶ εἶποι... (Τὸν κυττάει καλά—καλὰ). Τώχτε παραξήλωσε αὐτὴς τῆς μέρες μ' αὐτὴν τὴν δίκην... Ἀταξία στὸ φαγητό, ἀταξία στὸν ὕπνον... Τὸ μεσημέρι πάλιν ὕπνο γιόκ. (Ὁ Κασίος ψευδοδιαμαρτυρεῖται). Ναι, νομίζετε πῶς δὲν σὰς πῆρα μυρδιά. Ἐσχηκόνειον κάθε τόσο καὶ ἐβάζα το αὐτὴ μου στὴν πόρτα σας γὰ νάκοῦσο τὴν ἀνατολή σας, καμμία κίνησις... εἶποι, ὅταν στριφογυρίζετε... κανένα... ὀρχαλητάκι... μὰ τοῦ κακού... Ἐφαρνα σὰς βλέπω νὰ μοῦ καταβράζετε τὸ ριντὼ τοῦ παραθύρου, ἐπειδὴ ἐγύρισε ὁ ἥλιος ἀπὸ ἐδῶ. (Δείχνει τὸ παράθυρον).

Κακὲ μπαμπά. (Τὸ χαιδεύει τὸ κεφάλιν). Δὲν μᾶς συλλογίζεσθε διόλου. Κᾶσιος. Αἱ καλὰ τῶρα. Δὲν ἀκούεις τὴν ἀνατολή μου, γιατί φουᾷ αὐτὸς ὁ διαβολοἀνεμὸς.

Νενέλλα. Ναι! (Ψευδοθυμωμένη). Δὲν ἐκοιμήθηκατε... Οὐτε καὶν πῶστα στὸ κορβελάτι.

Κασίος. Αἱ μὰ καλὰ... Δὲν ἐχόρενα. Ἐδιάβαζα δεσποινίς... Ξεῖρετε πολὺ καλὰ, πῶς ἀγριο στὸ κακουροδικεῖο ἔχομε τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Τρανοῦ... Ἐχὼ τὴν υπεράσπισιν... Σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα οἱ ἔνοχοι δὲν χωρεῖται.

Νενέλλα. Θέλετε νὰ πῆτε, ὅτι δὲν καταλαβαίνουν... ἡ μᾶλλον ὅτι, δὲν μποροῦν ν' ἀναβῶν λίγο ψηλότερα ἀπὸ τὸ νηῖό τους... νὰ ἀρθῶν σὲ μίαν στάθμην περὶ ψηλὴ ἀπὸ τὴν στάθμην τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου.

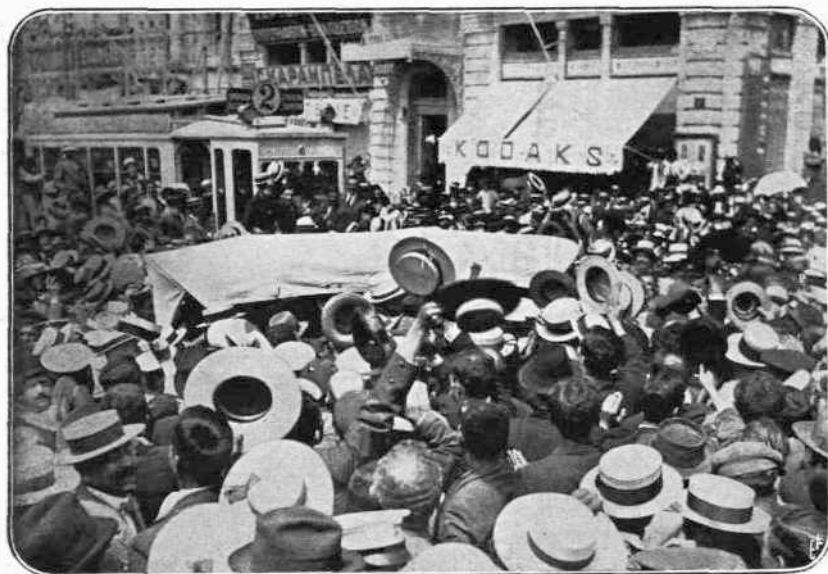
Κασίος. Τὸ ἴδιο κάνει... Λοιπὸν δὲν ἐννοῶ ν' ἀφήσω νὰ μοῦ πάρῃ τοὺς κατηγορουμένους μεσ' ἀπ' τὰ χεῖρα μου αὐτὸς ὁ Μινώταυρος, ποῦ εἰς τὴν γλώσσα μας λέγεται ὀρκωτὸν δικαστήριον... Ἀ ὅχι! (Σηκώνεται). Εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένος περὶ τῆς ἀθωότητος αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. (Βγάζει τὰ γυαλιὰ του καὶ τὰ φέρει στὸ γραφεῖο του). Ἐλα τώρα... (Βγάζει καὶ ἀνάβει τοιαύτῳ) ἓνα «μέτριν καὶ ὄχι πολλὰ».

Νενέλλα. (Μιμῶται τὸ γκαρσὺν καφετιῶν γετινιάς)... Ἐφθασέ!... (Πηγαίνει πρὸς τὴν πόρτα καὶ φωνάζει) Ἐνα μέτριν καὶ ὄχι πολλὰ... (Μὲ τὴν ἀληθινὴ φωνὴ της). Καίτη. (Γυρίζει πάλιν πρὸς τὸν πατέρα της. Τὸ ρολοῖ κινεῖται ἐπὶ. Ὁ πατέρας της ξεφουᾷ). Τὴ ἐπάθετε μπαμπάκο; **Κασίος.** (Δείχνει τὸ ρολοῖ). Ἐπτά.

Νενέλλα. Καί; **Κασίος.** Πῶς δὲν ἀκούσθηκε τὸ τηλέφωνο;... Τὸ τραλλόπαιδο... Πῶς τὰ κατάρρε; ἔτσι; Κάθε ἀπόγευμα αὐτὴν τὴν ὥρα πέρνει γραμμὴ καὶ ἀρχίζει: Ἐπέρασα θανάσιμα σήμερον... εἰσεῖ μπαμπάκο; Ἡ Νενέλλα; Καὶ μὴ φλυαρία!... Θέε μου! Καὶ στὸ τέλος: Καλὴ νύκτα χρυσὲ μπαμπάκο... Καλὴ νύκτα Νενελοῦκα... (Μικρὴ παύσις). Κι' αὐτὸς ὁ καιρὸς πᾶνιν πολὺ τὸν κόφο τὸν Μεγάρον.

Νενέλλα. Αἱ τῶρα σεῖς πάλιν, πᾶν τὸ νηῖό σας... κι' ἐγὼ δὲν ξέρω ποῦ... Μπορεῖ νὰ γάλασ' ἡ γραμμὴ τῆς Ἑλευσίνος ἀπὸ τὸν τραλλόκαιρο... Ποῦ ξέρετε;... Ἐτσι καὶ τὴν ἄλλη φορὰ γίλια δύο βάζατε στὸ νοῦ σας... κι' ἐκείνος... ἦτον κλεισμένος, ὁ φίλος, μεσ' στὴ στάνη, ὡς ποῦ νὰ σταματήσῃ ἡ βροχή. (Σηκώνεται, πάει πρὸς τὴν πόρτα, πέρνει τὸν καφέ, καὶ τὸν σερβίρει). **Κασίος.** (Πίνοντας καφέ). Ἰσως... Ἀληθεῖα... μοῦβγαλες τὰ μαυρὰ μου ρούχα νὰ φρεσκαρισθῶν; **Νενέλλα.** Ὅποτε ἔχουν' ἐπίσημα πράγματα, αἱ; Ὁ ἔλθω λοιπὸν κι' ἐγὼ τότε... Θέλω νὰ σὰς δῶ σὲ μὴ «ματινὲ ντὲ γκαλά», νὰ ποῦμε, τοῦ Κακουρο-

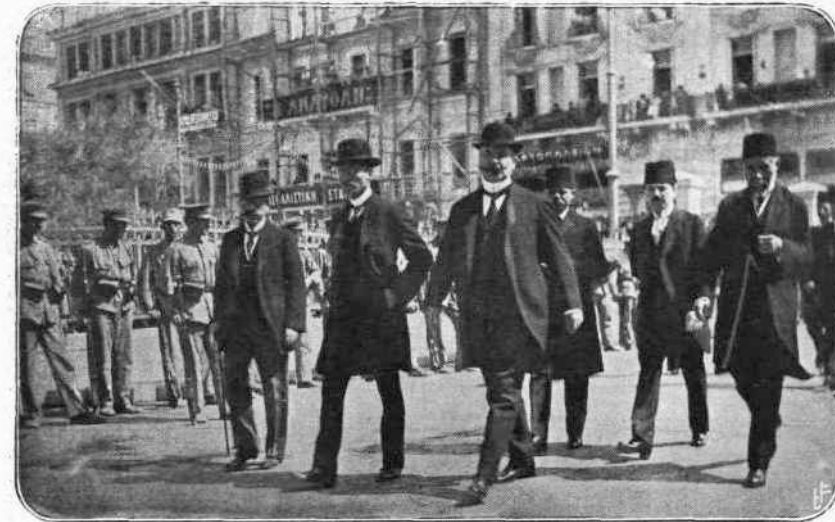

ΚΥΜΑΤΑ ΦΡΕΝΙΤΙΔΟΣ.—Όταν μετά την εκλογήν του Προέδρου της Βουλής εξήλθε από το Βουλευτήριο ο κ. Βενιζέλος, ο κόσμος κατέληψε από τρέλλαν αλληλίων και έσπασε εις τὰ χέρια του αυτόντην του μάζη με τον έπαινοντα μεγάλων πολίτην.

γυμνάζειν... Φαντάζομαι... Θά είναι σάν πρεμιέρα... Πιένα πρώτον... (Κιπλάει τὰ χέρια της). "Α τι χαρά! Σας φαντάζομαι... Τελειώνει ο Εισαγγελέας... Πρόεδρος: "Η υπερδύσιν... (Φορεί τὰ γυαλιά του, ανοίγει την δικαστηριακήν έμπρός της, κάνει πως ζητεί το μανδύλι της από την δεξοκίτα, ξεροβήχει και μιμείται τον πατέρα της). "Κωσ, διά πρώτην φοράν Κύριοι ένορκοι, παρουσιάζεται ενώπιον ύμωv υπόθεσις τόσοσ πολύπλοκος... τόσοσ πολύπλοκος... (Τὰ χάνει και βήχει) τόσοσ πολύπλ... Κάσσιος. "Απορία συνηγόρου... βήξ.

Νεφέλλα. "Ας πούμε πως έτελείωσα μ' έναν ώραίο έπιλογο, που συνεκίνησα τους χασαπομπυκαλήδες του δρωκού, έως το κόντρα-φύλετο και τους έχαμα να τρέχη απ' τὰ μάτια τους... ούς. Χειροκροτήματα παταγώδη σκεπάζουν τὰ τελευταία μου λόγια (Αλλάζει την φωνή). "Ήνυχια εις το άκροατήριον. Θά διατάξω να κενωθεί ή αίθουσα φωνάζει ο Πρόεδρος... Οί ένορκοι αποσύρονται και... (Κιπλάει τὰ χέρια της) αΐθω οι κατηγορούμενοι. Με περικυκλώνουν τώρα οι ρεπορτέρ... Μου ζητούν φωτογραφίες και αύριο τίτλοι πέρα-πέρα στις εφημερίδες: "Η τελευταία του Κακουρογυδιέου—Θρίαμβος του Δικαίου—Θύματα σωζόμενα από τὰ νύχια των ένόρκων. Εις τὸ μέσον τὸ κλισέ του συνηγόρου και άθανασία (Ακούεται τὸ κουνούτι του τηλεφώνου).

Κάσσιος. "Αά! (Τρέχει πρὸς τὸ γραφεῖο του και πέρνει τὸ άκουστικὸν χωρίς να καθήση) Έμπρός! Έμπρός! (Νευρικά) Μάλιστα... Καλησπέρα σας... (Βιστικά) Ποῖς παρακαλῶ; "Α καλησπέρα Κύριε άστυνόμε... Μάλιστα... Τέτοια ώρα! Βάρκα με πανι τέτοια ώρα και μ' αὐτήν την κακοκαιρία! "Α, όχι, τὸν παρακαλῶ, νὰ τ' αφήση αὐτὰ τ' άσεται... (Πρὸς τὴν Νεφέλλα) Φαντάσου ιδέα, νὰ βγῇ στὴς βόλτες μ' αὐτὸ τὸ μπουρίνι! (Πρὸς τὸν άστυνόμωv) "Αν επιτρέπω νὰ τὸν έμποδίσετε; Σας παρακαλῶ μάλιστα. Σας παρακαλῶ, ἐν άνάγκη, νὰ τὸν συλλάβετε... Θά με υποχρεώσετε... Τί ιδέα!... Πῶς;... Δηλαδή; Τὸν βλέπετε ἀπὸ τὸ παράθυρο;... Μαρκάρε; "Έλυσε τὴν μπαρούμ;... (Βράζει τὸ μανδύλι του και σκουπίζει τὸν ιδρώτα του) Βολέβει τὰ πανιά του... Νὰ τὸν πιάσουν οι χωροφύ-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ.—Όταν έδεάθησαν μεταβαίνοντες εις τὸ Βουλευτήριον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάξεως τῆς Κ' Περιόδου οι αντιπρόσωποι τῆς Β. "Ήπειρου, συγκρίνης βαδιντάτη κατέλαβον τὸν δρόμον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάξεως τῆς Κ' Περιόδου.

λακές. Ναί. Τους εἶδε;... Του φωνάζουν... Μουντάρεν έμπρός ή «Σαϊντά»... (Με φωνή σπαρτακτική) Στάσου παιδί μου! (Σαν νὰ μουνγκάζη) Χι χι χι! Πάει... Χάνεται μέσα στο σούρωμα και στον άγνό του νερού. (Πέφτει εξητλημένος στὴν καρδέλα του) "Αχ τί δοκιμασία!

Νεφέλλα. (Πλησιάζει). Έλάτε τώρα μπαμπά. Μὴν τὰ πέρνετε τόσο τραγικά. Θά πάθετε τίποτε. Μὴν βάζετε τὸ κακό στον νοῦ σας. "Ο Τόννης είναι σβέλτος στὴς βόλτες. Πόσες φορές δὲν τὸν καμαρώσατε; Σεις δὲν τὸν βαφτίσατε «ματροζάκι»;

Κάσσιος. "Α τὸ κακοκέφαλο!!... Τί ἤθελε μ' αὐτὸ τὸ μπουρίνι νὰ βγῇ στὴς βόλτες;... Καί τέτοια ώρα! Τούλάχιστον ἂν ἦτον μέρα, θά εἴχαμε μιὰ παρηγοριά, θά τὸν ἐβλέπαμε, θά ξέραμε ποῦ εἶναι, καί ἂν ἐκινδύνευε, θά μπορούσαμε νὰ τὸν βοηθήσωμε... (Ακούεται τὸ τηλεφώνον. Τὸ ἀπλάει νευρικά και ξαναπέρνει κουράγιο). Ναί-ναί! Λοιπόν; Σας έδωκε τὴν βενζινάκατο;... Λοιπόν θά πάτε και σεις; "Ω σας εἰμαι εὐγνώμων. "Η πράσινη φαναριέρα τῆς «Σαϊντά»;... Φαίνεται; Τρέξτε... "Ενα μίλλι άνοικτά;... Μὴν αφήνετε τὰ λορινόν!... Ναί-ναί! Τρέξτε... νὰ μοῦ σώσετε τὸ παιδί μου!... Τους φάρους τοῦ άτομομπιλ;... Ναί. Πάρτε τους; φωτίζουν καλά... "Η πράσινη φαναριέρα;... Πῶς χοροπηδάει; "Α. Σπυλάδες θά τὸν μιλέσανε... Τί; Τί έκαν' ή φαναριέρα;... Πῶς χάθηκε;... Πρόσεχε παληόπαιδο!... Λοιπόν;... (Με άγωνία) Λοιπόν;... Κανείς δὲν εἶν' εκεί;... "Ενας χριστιανὸς δὲν βρίσκειται νὰ μοῦ σώσῃ τὸ παιδίμου!... Κέντρον, μὴ μὰς διακόπτετε!... Πνίγεται τὸ παιδί μου... Τώρα χάλασε αὐτό; Λοιπόν!... "Α ναί... Συγγνώμην... (Πετὰ τὸ τηλεφώνον και πάντι τὸ κεφάλι του). Δυστυχία! ("Η Νεφέλλα γονατίζει σὲ μιὰ γωνιά, κρύβει τὸ πρόσωπο μέσ' στὰ χέρια, άκουμπισμένη σ' ἕνα φωτιζέ και κλαίει). Τώρα; (Πέρνει τὸ τηλεφώνον και κεντᾷ) Κέντρον... Παρακαλῶ, μοῦ δώδετε Ναύσταθμος;... Γενικός Διευθυντής; "Α!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ.—"Ανεξαρτήτως τοῦ πῶς εἰσῆλθον εις τὴν Βουλὴν οι "Οθωμανοί, τὸ θέμα τῆς μεταβάσεως Τούρκων καί "Ελλήνων εις τὰς συνδεδασμένες ἔχει κάποιον μετρίδιο διὰ τὸ "Ενός, Μακάρι νὰ εἴχαμε Βουλγάρους, Καρμανλῆδες, Ῥαμενίους και Πέρσας βουλευτάς.

Καλησπέρα Ναυαρχε. Κάσσιος... Μου συμβαίνει ναυαρχέ μου, κάτι πολύ σπουδαίο... Ίσως... δυστύχημα... "Εκείνο τὸ βρωμιόπαιδο έβγήκε στὴς βόλτες μ' αὐτὸ τὸ μπουρίνι και φοβόμηναι...

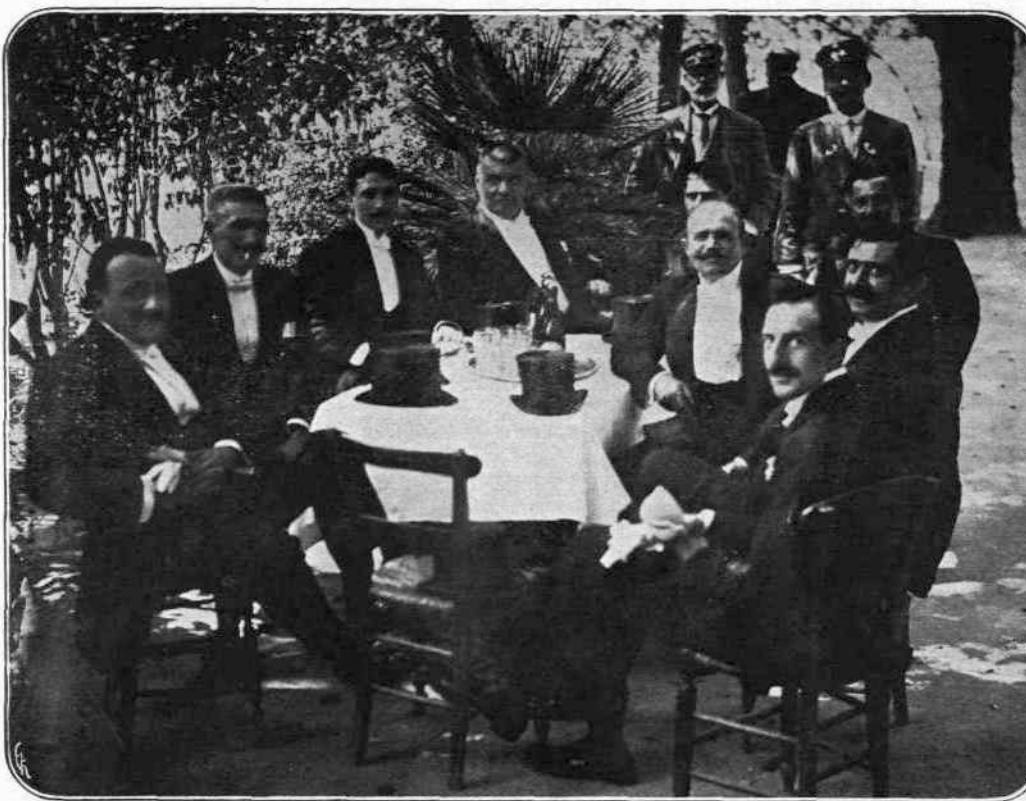
Μου έτηλεφώνησε ἀπὸ τὴν "Ελευσίνα ὁ άστυνόμε... Πρὸ μιάς ώρας... Λέτε νὰ τὸν ξόριασ' ὁ καιρὸς κατὰ τὸν Ναύσταθμο; Μακάρι. "Α βέβαια... Του εἶπα μάλιστα νὰ τὸν συλλάβῃ, ἀλλὰ τὸ βρωμιόπαιδο τῶσκασε... Ναί... Πάει και ὁ ίδιος με τὴν βενζινάκατο τοῦ Σπινονοποιείου... Κανένα φῶς;... Βέβαια εἶχε τῆς φαναριέρες. "Εως μισή ώρα ἐβλέπαμε τὴν πράσινη... Θά πῇ λοιπόν πῶς με τὴν πρώτη βόλτα, εἶχε πλῶρη κατὰ τοῦ Σκαρμαμαγκά... "Επειτα ὅλο διὰ μιάς... στὴ βόλτ' ἀπάνω, τὸν εἶδαμε νὰ χοροπηδᾷ και έπειτα... Λέτε καμμιὰ θάλασσα νὰ τοῦ τᾶσθουσε;...

Νεφέλλα. (Σηκώνει τὸ κεφάλι). Μακάρι Θεέ μου!

Κάσσιος. Θά στείλετε άμέσως; Εὐχαριστῶ ναυαρχέ μου... "Α τὴν «Αἴγλη»; "Εξοχα. Με τους προβολείς τῆς θά τὸν εὕρη άμέσως... (Χαρούμενος). Ναί ναί! Νὰ τὸν δώσετε στον Ιστο ἔως τὸ πρωί, τὸν μπαμπάντε... Εὐχαριστῶ... Θά περιμένω με τὴν ψυχὴ στο στόμα ("Αφίει τὸ τηλεφώνον και στεφεται πρὸς τὴν Νεφέλλα). Καὶ μένος ὁ Ναυαρχος, πῶς μὰς αγαπᾷ! Διέταξε άμέσως τὸ αντιτορπιλικὸν «Αἴγλη» νὰ πάῃ πρὸς τὸν κόλπο τῆς "Ελευσίνας.

Νεφέλλα. Βλέπετε λοιπόν; (Σκουπίζει τὰ μάτια της)... "Αλλὰ θά συμφωνήσετε και σεις, πιστεύω, ὅτι, εἶναι καιρὸς νὰ λείψουν αὐτές ή καμπάνιες εις "Ελευσίνα. "Ο θεῖος δὲν τοῦ μιλάει, τὴν θεῖα δὲν τὴν άκούει...

Κάσσιος. Πρώτα ὁ Θεός... τοῦ χρόνον δὲν ἔχει πειὰ (Βηματίζει. Ακούεται τὸ τηλεφώνον. Αἰσθητὸς τὸ ἀρπάζει) Έμπρός, έμπρός! Μάλιστα Κάσσιος. Μάλιστα κύριε άστυνόμε... Λοιπόν;... "Η βενζινάκατος;... "Επέστρεψε

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΒΟΥΛΗΝ.—Τὸ νέον Προεδρείον τῆς Βουλῆς, μετὰ τὰς ἀρχαιεσσίας τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, παρουσιάζει ενώπιον τοῦ Βασιλέως εις τὴν Δεσφίαν διὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν συγκρότησιν τῆς "Εθνικῆς "Αντιπροσωπείας. Μετὰ τὴν παρουσίαν τὰ μέλη τοῦ Προεδρείου ἐπιστάθμευσαν διὰ νὰ ἀναπαυθῶν εις τὸ ξενοεῖον Τατοῖου, δὲν οὐ Πρόεδρος κ. Ζαΐντζιανὸς προσέφερε τὰ ἀναμνηστικά.

ἀπρακτος; (Πέφτει σὲ κάθισμα τοῦ γραφείου καὶ σκεπάζει τὸ πρόσωπό του κλαίον).

Νεφέλλα. ("Αρπάζει τὸ τηλεφώνον) "Εψαξαν καλά;... "Α ἐπήγατε πρὸς τοῦ Σκαρμαμαγκά, ἐκεῖ ποῦ ἐβλέπαμε τὰ φῶτα τῆς «Σαϊντά»... Ναί, ναί... (Με σβυνημένη φωνή). "Εκεῖ ποῦ... (Σιωπῇ).

Κάσσιος. (Πετᾷ τὸ ξαφνικά) "Εκεῖ ποῦ;

Νεφέλλα. "Εκεῖ ποῦ ἔχασαμε τὴν πράσινη φαναριέρα... Ναί. Μὰ ὁ Ναυαρχος λέγει ὅτι στὴ βόλτα ἀπάνω καμμιὰ θάλασσα θά τοῦσθουσε τὰ φῶτα... "Α ἂν ἐκεῖ δὲν μπορούμε νὰ ξερουμε ποῦ ἔπηγε... Πῶς; "Η θεῖα; Τὸ άτομομπιλ; "Α τὸ έστειλε στοῦ Σκαρμαμαγκά, μήπως τὸν ξόριασ' ἐκεῖ... Μακάρι Θεέ μου!... Ναί-ναί! Σας παρακαλοῦμε... Ναί, μόλις μάθετε τίποτε. Μὰ μὴν ἀργήσετε... (Μακρὰ σιγῇ.... Ακούεται τὸ τηλεφώνον).

Κάσσιος. ("Αρπάζει τὸ άκουστικόν). Ναί-ναί... Ναύσταθμος;... Ναί! "Ο ίδιος ναύαρχε... (Κάνει νεύμα ἡσυχίας εις τὴν Νεφέλλα). Τί ἀναφέρει ὁ ἀρχηγὸς τῆς μοίρας ἀπὸ τὸ Κερατοῖνι με τὸν άστυνόμε;... Τὸν εἶχετε εἰδοποιήσει;... Εἶδαν ἕνα Ιστιοφόρον με πλῶρη πρὸς τὴν Κυρά. Τί νησάκι εἶναι;... "Α τὸ νησάκι ποῦ εἶναι ή ἀποθήκη των πυρομαχικῶν των θεωρητικῶν. ("Η Νεφέλλα γονατίζει και προσεύχεται). "Ωστε ή «Αἴγλη» πάει στὴν Κυρά; Εἰδοποιήθη με τὸν "Αστυνόμε;... "Εχετε τηλεφώνων με τὴν Κυρά; Ναί, θά περιμένο με τὸ άκουστικό στο αὐτί... ("Αλλή σιωπῇ μακρὰ...) "Εδῶ... (Πάνει τὴν καρδιά του) Εἶν' ἐκεῖ;... Στὴν Κυρά;... Σας μίλησε;... Δώστε μοῦ τον, δώστε μοῦ τον! ("Η Νεφέλλα πετᾷται και πλησιάζει τὸν μπαμπά της, γὰ νὰ άκούσῃ) Μασκαρά! Μὰς έκοψες τὸ αἷμα! Νὰ μὴν τολμήσῃς νὰ παρουσιάσῃς στὰ μάτια μου. Ναί... Καλησπέρα χρυσέ μου μπαμπάκο...

Νεφέλλα. (Παραμβάινουσα σκῆπει πρὸ τὸ άκουστικόν) Τορκομεγάδα!

Κάσσιος. Ναί, αὐτὰ ξέρετε (Μιμῶμενος τὴν φωνήν του) Καλησπέρα άκριβή μου Νενελοῦκο... Δὲν ἔχεις τίποτε τὸ ἐλαφρυντικόν Κύριε... Δὲν θέλω ν' άκούσω τίποτε... Τὸ κότερο θά έκπονηθῇ... ναί-ναί... αὐριο κ' ὅλας... Πολὺ καλά! Πολὺ καλά, ὀριστε. "Απολογίσου νὰ ἰδοῦμε... "Α!... Βλέπεις; Τώρα ὁμολογεῖς ὅτι διέτρεξες κίνδυνον... Μὰ καλά, βγαίνει ὁ κόσμος στὴς βόλτες με τέτοιον μπουρίνι εὐλογημένο παιδί;... Ναί, πολὺ καλά, δὲν εἴξερες ὅτι θά φρεσκάριζε ἔτσι ὁ καιρὸς... Μὰ γιατί όταν σοῦ φώναζε ὁ άστυνόμεος δὲν στάθηνες;... "Ας εἶναι... Τὸ σίδερο; Τὸ πῆρες μέσα και βόλεψες τὸ πανί σου... Στὴν ἀρχή... τὴ σκότα στο σκαρμό... μὰ άνοιχτηκες άρροδο και φρεσκάριζε ὁλοένα... "Απὸ στεργὰ ὁ καιρὸς... σοῦφερονε κατὶ σπιλήδες... τὴν πῆρες στο χέρι. "Εσκοτεινιάσε πειὰ... Γύρω ἕνας καπνός... Συδιάς ὁ καιρὸς... "Η «Σαϊντά»... μουντάρεν γερά... Βάζεις ρότα στὴν πρώτη βόλτα γιὰ τοῦ Σκαρμαμαγκά... Τί κάνει ή «Σαϊντά»;... "Α βασταίει... "Ας εἶν' καλά τὸ μολύβι τῆς καρβάνς και τὰ παρατροπιδία... Στὴν άριστερή μᾶσκα;

Νεφέλλα. Γιατί δὲν γυρίζεις πίσω;

Κάσσιος. Τί κάνουν; "Α σκάζουν ή θάλασσες... Σαλιτάρουν απ' τὸ χοράκι και σαρώνουν πλῶρα-πρώμα τὴν κουβέρτα σου... 6-7 μίλλια. Μὰ ὁ καιρὸς γίνεται ὁλοένα... Τὸν καταβάζει κομμάτια-κομμάτια... "Εξαφνα... μιὰ σπιλήδα, δυό, τρεῖς... ὅσοι' ἀπάνω στον καιρὸ και λάσκα τὴ σκότα... Τὸ πανί ἔπαιξε μιὰ-δυό... "Η δεξιὰ φαναριέρα;... Πῶς έσθουσε;... "Απάνω στὴ βόλτα... "Α καθὼς βούτηξε ή δεξιὰ μπάνα... Τότε νομίσανε πῶς ἤλθες καπὰ... "Η «Σαϊντά»; "Α δὲν σορβετάρει εύκολα... Βέβαια νὰ ποδίσης... Καί τοῦδωσες γιὰ τὴν Κυρά... "Η σκότα ὁμως... Νάχουμε και τὸ νοῦ μας, στο χέρι... Μονοκίδι;... Τὸ πιστεύω... Ποῖός; Ποῖός;... Κλείσας;... "Α ὁ Σταμάτης ὁ Κλεῖσας, ὁ ὑποκελευστής πυροβολητής... Τώρα λοιπόν; Φορὰς τὰ ρούχα του κύριε ὑποκελευστάκο;... Σοῦ τὰ στεγνώνει ή Σταμάτενα... Χά-χά-χά και κόβει λόρδα τώρα; (Πρὸς τὴν Νεφέλλα) Φοράει τὰ ρούχα τοῦ ὑπαξιωματικοῦ τῆς ἀποθήκης και εἶναι νησιτικός... "Η Σταμάτενα;... Τί βράζει;... Αἰγὰ... Πιάσατε και... και... καβούρια;... (Γελά νευρικά) Κάτι τόσσοα-δὰ καβούρια. (Πρὸς τὴν Νεφέλλα) "Ο μασκαράς έπίσσε στὴς πέτρες κατὶ μεγάλα καβούρια (Πάντοτε νευρικά γελῶντας) με δαδί (Ακούει και διαβιβάζει) και βγαίνουν μόλις ἔβλεπαν τὸ φῶς στὴ στεργὰ με σηκωμένες τῆς δαγκάνες τους... "Σωστός Ροβινσὼν εἶναι μασκαρά... Τί; "Α μπρελόκ... (Πρὸς τὴν Νεφέλλα) Θά σοῦ φέρῃ τὰ δόντια τὰ δεξιὰ... Οἱ ναυτικοὶ τάχουν γιὰ πόρτ-μπονέρ... Νὰ τὰ κάμης μπρελόκ... (Σταμάτα άποτόμως και πάνει τὸ κεφάλι του. "Επειτα βάζει τὸ χέρι στὴν καρδιά). Ναί, ναί. (Σαν εξητλημένος)... "Οχι καλύτερα νὰ εἴδης ἐπάνω,

ἐδῶ στὰς "Αθήνας. Νὰ βγῇς με τὴν «Αἴγλη» στοῦ Σκαρμαμαγκά και ἐκεῖ θά σε περιμένῃ τὸ άτομομπιλ τοῦ Θεου σου... "Αλλὰ κύτταξε, ὅχι τρέλλες στον δρόμο... Καλά... Μὴν ἀργήσης... ("Αφίει τὸ άκουστικόν και κάνει δυό βήματα, σκυθρωπός). Τί μπουρίνι! ("Εξαφνα κινεῖ τὸ χέρι, σάν νὰ φωνάζῃ τὴν Νεφέλλα και πέφτει. "Η Νεφέλλα βάζει κοντά, γονατίζει, τοῦ ξεκουμπώνει τὸ κολάρο και λύνει τὸν λαμινδέτη).

Νεφέλλα. Μπαμπάκο. (Δυνατὰ τώρα) Μπαμπάκο!... (Βάζει τὸ αὐτί στὴν καρδιά... Σηκώνεται λίγο, τὸν κυττάζει καλά στο πρόσωπο. Δυνατὰ και άγρια) Μπαμπάκο μου! (Πέφτει και τὸν καταφιλεῖ με λαχτάρα).

ΑΥΔΑΙΑ
(Απαγορεύεται ή άνευ άδείας διδασκαλία)

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ

ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

(Απὸ τὴν "Ιαπωνικὴν φιλολογίαν)

Δίχως ξεκούραση τοῦ πελόν ή θάλασσες, σπρωγμένες απ' τὴ φουρτοῦνα, σκάζουν στὰ βράχια. Δίχως νάθρο ποτὲ ξεκούραση, σκληρὴ καρδιά, ή άγάπη μου συντρίβεται ἐπάνω εις τὴν ὑπερφάνειά σου.

"Όταν θὰ πλησιάζῃ νὰ φύγῃ ἀπὸ τούτον τὸν κόσμον, ὁ ἄς μποροῦσα άκόμη μιὰ φορὰ νὰ σε κυττάξω, γιὰ νὰ σε θυμῶμαι καλύτερα στον ἄλλον κόσμον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΝ ΒΩΜΟΝ.—"Ο Περικύ, ὁ περίφημος Γάλλος αεροπόρος, ὁ πρώτος άναστρέψας τὸ αεροπλάνον του ἐν πτήρει, ὁ ὁποῖος ἐξετέλεσε και τὸ κινδυνώδεστατον Λουπινγ-δι-Λούτ, ἐφανεύθη εις μιὰν ἐναερίον μονομασίαν με Γερμανὸν αεροπόρον. "Η Γαλλία ἔχασε ἕνα διάσημον αεροπόρον, ἀλλὰ και ή αεροπολία ἕνα αἰγιονόμον μύστην τῆς.

* ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ ΠΑΣΑΣ *

Ο μέγας της σπουδαζούσης όμογενοῦς νεολαίας εὐεργέτης, οὗ τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν σήμερον, ἐγεννήθη τῇ 1851 ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐσπούδασε δὲ τὴν Ἱατρικὴν ἐν τοῖς Γερμανικοῖς Πανεπιστημίοις τοῦ Βυρτεμβούργου τῆς Χαϊδελβέργης καὶ τῆς Ζυρίχης μετὰ ζήλου καὶ ἀπαράμιλλου ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Ἑπιστήμην, ἔχων κατὰ νοὺν πάντοτε τὴν ἀνάδειξήν εἰς τὸν ἀρίστον τῆς Ἑπιστήμης μύστης.

Τὰ πράγματα ἀπέδειξαν ὅτι, ὁ νεαρῶτατος τότε ἱατρός Ἀλ. Καμπούρογλου ἦτο ἀληθῶς προωρισμένος νὰ καταλάβῃ τὴν πρώτην θέσιν μετὰ τῶν ἐν Τουρκίᾳ συναδέλφων του, ἔνεκα τῆς βαθυτάτης γνώσεως τῆς Ἱατρικῆς καὶ τῆς ἀπαραμύλλου χειρουργικῆς αὐτοῦ δεξιότητος, ἣν ἀπέκτησε, μαθητεύσας παρὰ τοῖς διασημοτέροις τῶν χειρουργῶν, οἵτινες κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς τῶν τῷ ἐνεπιστεύοντο καὶ αὐτὴν τὴν ἰδιωτικὴν αὐτῶν πελατεῖαν.

Μὲ τοιαῦτα ἐπιστημονικὰ ἐφόδια ἐπιστρέψας εἰς Κων/πολιν τῇ 1877 προσελήφθη ἀμέσως ὡς χειρουργὸς τοῦ ἐν Βεϋλέρβυ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου πρὸς θεραπείαν τῶν πολυαριθμῶν τραυματιῶν τοῦ Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου. Ἐν τῇ ἀπεράντῃ χειρουργικῇ κλινικῇ τοῦ νοσοκομείου τούτου ἀπέδειξε τάχιστα ὁ νεαρὸς Ἀλέξανδρος ὅτι δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν χορείαν τῶν χειρουργῶν τῶν μετ' ἀμφιβολιῶν καὶ τρεμούσῃ χειρὶ ἀναλαμβάνοντων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χειρουργιῶν. Τοῦτο ἀνεγνώρισαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἅπαντες οἱ συνάδελφοί του, ἐνῷ οἱ τραυματῖαι διεδέχοντο ἀλλήλους ἐπὶ τῆς χειρουργικῆς του κλινῆς ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἑσπέρας.

Ἡ πρὸς τὴν ἐργασίαν ἀκάματος ἀντοχὴ τοῦ νεαροῦ χειρουργοῦ ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν τῶν συναδέλφων του, ἐνῷ ἀπ' ἐτέρου ἡ φήμῃ τοῦ νεωτάτου χειρουργοῦ ἤρχισε νὰ διαδίδεται εἰς τὴν πόλιν ὁλόκληρον, ὁ δὲ μικρὸς τὸ σῶμα καὶ νεώτατος τὴν ἡλικίαν χειρουργὸς ἀνεζητεῖτο ὑπὸ πάντων τῶν ματαίως ἄλλαχθ' ἐπιζητησάντων τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν.

Ὁ μελιχρὸς αὐτοῦ χαρακτήρ, ἡ εὐγενὴς αὐτοῦ πρὸς πάντας καὶ ἰδίως πρὸς τοὺς συναδέλφους συμπεριφορὰ, ἡ ταχύτης τῆς διαγνωστικῆς αὐτοῦ ἀντιλήψεως εἰς τὸς τοὺς ἱατρικοὺς καὶ χειρουργικοὺς αὐτοῦ πελάτας καὶ ἡ μεγάλῃ τοῦ ἀνδρὸς μετριοφροσύνη δὲν ἤρρησαν νὰ ἀναδείξωσι τὸν Καμπούρογλου ὡς τὸν ἀρίστον καὶ μοναδικὸν ἱατρὸν τῆς πρωτεύουσας πρὸ τοῦ ὁποῦ ὑπεχώρουν καὶ αὐτοὶ οἱ ἐν τῇ ἱατρικῇ ἐγγηράσαντες συνάδελφοί του.

Αἱ νεώτεραι χειρουργίαι, τὰς ὁποίας πρῶτος αὐτὸς εἰσήγαγεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν καὶ αἵτινες ἐπ' ἀνέφερον εἰς τὴν ὑγίαν τοὺς εἰς θάνατον καταδικασμένους ἀρρώστους, ἔνεκα τῆς διὰ τῶν ἀρχαίων ἡπίων μεθόδων θεραπείας, ἐπαγίωσαν ὀριστικῶς τὴν φήμην τοῦ τολμηροῦ χειρουργοῦ, ὅστις διανοίγων εὐχερῶς ἀπάσας τὰς κοιλότητας τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἀφῆρει τὸ ἀπειλοῦν τὴν ζωὴν τοῦ πάσχοντος αἷτιον.

Ἐκεῖ ὅπου ἡ πλειὰς τῶν πολυαριθμῶν λευκοπαγῶνων συναδέλφων ἐπρότεινεν ἐν συμβουλῇ τὰς τελείως ἀχρήστους θεραπευτικὰς μεθόδους, μόνος ὁ Καμπούρογλου προέτεινε τὴν πλευρεκτομήν, ἣν μόνος καὶ μόνον μετὰ δύο ἰδιούτους τοῦ βοηθοῦς ἐκτελέσας, παρὰ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γηραιῶν συναδέλφων του, ἔσωσε πρὸ τριάκοντα ἐτῶν τὸν γνωστὸν μεγάλεμπορον Λάνδριαν ἐκ βεβαίου θανάτου.

Ἡ ἀριστοκρατία τῆς πόλεως, οἱ Πρῶσθενται ὅλων τῶν Δυνάμεων, οἱ Τούρκοι πασάδες, ὁ πολὺς ἔμπορικὸς, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ ἐργατικὸς κόσμος, ἐζήτουν τὴν συνδρομὴν τοῦ νέου ἱατροῦ διὰ πᾶν εἶδος νοσήματος. Ἡ φήμῃ του εἶχεν ἤδη παγωθῇ, ὁ χρυσὸς ἔτρεχεν εἰς τὸ βαλάντιόν του, ἐνῷ αὐτὸς, ἀκάματος καὶ ἀκαμαῖος καὶ εἰς ἄκρον μετριοφρον εἰς οὐδένᾳ ἠρνεῖτο τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ συνδρομήν.

Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου τὰ ἀριστα τῶν νοσοκομείων ἤρρησαν νὰ διαρρυθμίσωσι τὴν ἐν αὐτοῖς πρόσληψιν τοῦ διασημοῦ χειρουργοῦ, ὅστις προετίμησε τὸ Νοσοκομεῖον τῆς πολυεκατομμυριοῦχοις Αἰγυπτίας πριγκιπίσσης Ζεϊνέβ Χανούμ, θείας τοῦ νῦν μεγάλου Βεζύρου. Τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο, κείμενον ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ἀκτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἠναγκάσθη μετὰ τινα ἔτη νὰ ἐγκαταλείψῃ,

ἐνεκα τῆς μεγάλης ἀποστάσεως αὐτοῦ ἐκ τοῦ Πέραν, ἐν ᾧ ἐπιμόνος ἐζήτηε νὰ τὸν προσλάβῃ τὸ τότε μικρὸν καὶ ἄσημον Γερμανικὸν νοσοκομεῖον. Μόλις γνωσθεῖσης τῆς προσλήψεώς του οἱ ἄρρωστοι ἤρχισαν νὰ συρρέωσι ἐκ τῶν ἀνωτάτων ὁρίων τῆς Ὁθ. Αὐτοκρατορίας πρὸς θεραπείαν παρὰ τοῦ πεφημισμένου χειρουργοῦ.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ Νοσοκομείου τάχιστα ἠξέζησαν, εἰς τρόπον ὥστε 10 ἄρρωστοι διεφιλονείκουν τὴν πρώτην ἐκκενομένην κλινήν. Ἡ ἀνάγκη προσθήκης παμμεγίστων παραρτημάτων ἐγένετο λίαν αἰσθητή. Ὁ Καμπούρογλου ἐξέπλησε τὰ σχέδια, ἅτινα τάχιστα ἐφηρμοσθήσαν καὶ δι' ὧν ἐκατονταπλασιάσθησαν αἱ εἰσπράξεις τοῦ Νοσοκομείου, ἐν ᾧ ἐχειροῦργει ὁ ἀκάματος χειρουργὸς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 7 πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς μεσημβρίας, ἐπὶ τριάκοντα ὅλα ἔτη (!) χωρὶς νὰ παραμελῇ τοὺς πολυπληθεῖς ἀσθενεῖς τῆς ἰδιωτικῆς αὐτοῦ πελατείας, ἥτις ἐπολιόρκει κυριολεκτικῶς τὴν οἰκίαν του, μὴ ἀφίονουσα εἰς αὐτὸν οὔτε δέκα λεπτῶν διαθέσιμον χρόνον.

Τὸ Γερμανικὸν νοσοκομεῖον βαρέως ἐπέπλησε καὶ πενθεῖ μέχρι τοῦδε τὴν ἐξ αὐτοῦ παραίτησιν τοῦ Καμπούρογλου Πασᾶ, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ ἐνεκα ἀνιάτου νόσου, ἣν προσέκλινεν ἡ παρατεταμένη καθημερινὴ ἐξ ὀρθοστασίας ὑπερκόπωσης, εἰς ἣν μετὰ τινα χρόνον ὑπέκρινεν.

Ὁ Σουλτάνος Χαμίτ, ἀναγνωρίζων τὴν μεγίστην ἀξίαν τοῦ ἀνδρὸς, ὅστις ἐνεχείρισε τοὺς δύο πόδας τοῦ σπαταράχου Ρεούφ Πασᾶ, ἐτίμησεν αὐτὸν δι' ἐπ' ἀνευλημμένων παρασήμων ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου. Ἐν τούτοις οὐδεὶς ποτὲ εἶδε τὸν μετριοφρονα χειρουργὸν φέροντα παρασήμον, μολοντὶ εἶχεν εἰκοσι τοιαῦτα, ἀνήκοντα εἰς πολλὰς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις, εἰς ἃς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς παρέσχεον ἀνεκτιμήτους ἱατρικὰς ὑπηρεσίας.

Αἱ κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας, Γερμανίας, Ρωσσίας, Σουηδίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐτίμησαν τὸν ἄνδρα δι' εἰκόσιν ἐν ὅλῃ παρασῆμων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀναφέρονται τὰ τρία ἀνώτατα Τουρκικὰ, τὸ Μετζιτιέ α' τάξεως, τὸ Ὄσμανιέ α' τάξεως καὶ τὸ ἀνώτατον τῶν Τουρκικῶν παρασήμων, τὸ Μετζιτιέ α' τάξεως, ἀδαμαντοκόλλητον. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ἀπονέμει αὐτῷ τὸν ἀργυροῦν, τὸν χρυσοῦν σταυρὸν καὶ τὸν Ἀνώτερον Ταξiάρχην.

Χάρις εἰς τὴν ὑπόληψιν ἧς ἀπῆλθεν ὁ διάσημος χειρουργὸς παρὰ τῇ Σουλτάνῃ, οὐδέμια ἐκ τῶν αἰτίσεων αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων ἔμεινεν ἀπραγματοποίητος. Τοσαύτῃ δ' ἦτο ἡ πρὸς αὐτὸν ἐκτίμησις τοῦ Χαμίτ, ὥστε αἱ δύο ἀνώταται ἐμπιστευτικαὶ ἱατρικαὶ θέσεις ἐν τοῖς Ἀνακτόροις κατέχοντο ἡ μὲν ὑπ' αὐτοῦ ἡ δ' ἐτέρα ὑπὸ τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ του, τοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσαντος ἱατροῦ τοῦ τότε διαδόχου, νῦν δὲ Σουλτάνου Μεχμέτ Ρεσάτ τοῦ Ε'.

Ὁ ἀτυχὴς Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 97, καθ' ὃν πᾶν δ, τι Ἑλληνικὸν παρῆγε δικαίως πρὸς τὸν Χαμίτ ὑπονοίας, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Καμπούρογλου ἦτο ὁ ὑπέρροχος καὶ ἀνώτερος πάσης ὑπονοίας Ἑλληνας, ὃν ἐπιμόνος ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Σουλτάνου, μὴ φωνῇ, ἅπαντες οἱ τραυματῖαι Τούρκοι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, διὰ τὴν χειρουργικὴν θεραπείαν τῶν, ἀποκηρύξαντες τοὺς εἰς πολυπληθεῖς ἀκρωτηριασμοὺς προδόντας Τούρκους χειρουργούς. Ἡ στοργὴ δι' ἧς περιέβαλλεν ὁ Καμπούρογλος καὶ τὸν ἔσχατον Τούρκον τραυματῖαν ἐδικαιώνει πληρῶστα τὴν φήμην του ὡς ἱατροῦ ὑπομονητικοῦ καὶ εἰς ἄκρον φιλανθρωπῶτον, ὅστις, ἐπὶ πολλοὺς ἐνίοτε μῆνας ἐπιμένων, ἐθεράπευσε *σωσιμελῶς* τοὺς εἰς βέβαιον ἀκρωτηριασμὸν καταδικασμένους τραυματῖαις.

Οἱ ἐπιστημονικοὶ τίτλοι τοῦ ἀνδρὸς εἰσὶ πάμπολλοι, ὡς καὶ αἱ τιμητικαὶ θέσεις, ἃς κατεῖχε μέχρι ἔσχατον.

Ἡ δρᾶσις αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρωπικῶν ἡμῶν καταστημάτων ἀποτελεῖ τόμον ὁλόκληρον ὑπομνήματον, δι' ὃν ἐπέβαλλε τὸν ὑπὲρ τῶν Ἑθνικῶν ἡμῶν Νοσοκομείων ζήλον του εἰς τὸν ἀείμνηστον ἑκατομμυριοῦχον Θεόδωρον Μαυροκορδάτον, ὅστις τῇ συμβουλῇ τοῦ ἀειμνήστου Καμπούρογλου ἐδιδάκησε πολλὰ ἑκατομμύρια πρὸς ἴδρυσιν ἐν αὐτοῖς τῶν διαφόρων κλινικῶν, αἵτινες συναγωνίζονται κατὰ τὴν τελειότητα πρὸς τὰς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΛΑΤΡΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ

ΟΠΩΣ ἡμεῖς ἔχομεν τοὺς κατ' ἐξοχὴν θαυματουργοὺς ἁγίους μας καὶ κατὰ λαὸς ἔχει τοὺς ἰδικούς του. Μία ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας, ὅπου εἶναι βαθὺ τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα, καὶ ὅπου θρησκευτικὰ παραδόσεις καὶ θαυμάσια, δραματικῶν καὶ ἐμφανίσεων ἁγίων ἔχουν προαγαγεῖ τὸ αἶσθημα αὐτὸ εἰς ἀληθινὴν θρησκοληψίαν, εἶναι ἡ Βρετανία. Πληθώρα ἁγίων, οἱ ὅποιοι φηγουσὶν εἰς εἰκόνας, ἀγαλμάτια καὶ ὁμοιώματα καὶ προκαλοῦν συρροὴν πιστῶν πρὸς θεραπείαν, δίδουν εἰς αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν μουσεῖον. Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον εἶναι ὅτι ἡ θεολογία αὐτῇ χρονολογεῖται ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἀκόμη πρὸ Χριστοῦ, σήμερον δὲ οἱ κάτοικοι συγχέουν τοὺς ἀρχαίους θεοὺς τῶν Κελτῶν μετὰ τοὺς σημερινούς ἁγίους. Δι' αὐτοὺς ὁ θεὸς Γιουδικ, ὁ θεὸς Γιουζελ, ὁ Χούεκ καὶ ὁ Οὐεντεμπὸν δὲν διαφέρουν ἀπὸ τὸν Ἅγιον Εὐλάμιον ἢ τὸν Ἅγιον Μοντέ.

Ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος ἀκόμη τῆς πρὸς τοὺς ἁγίους λατρείας δὲν διαφέρει ἐκείνης, ἣν ἀπένεμον οἱ εἰδωλολάτραι πρόγονοί των πρὸς τοὺς πρὸ Χριστοῦ θεοὺς. Στήνουν πυρὰς καθαρτηρίους, τὰς ὁποίας πιστεύουν ὅτι ἀνακαυπρῶνται ἄγγελος, ἱπτάμενος ὑπεράνω αὐτῶν. Εἰς τὴν πλατεῖαν αἰφνης τῆς κομποπόλεως Μοριμπάν, ἀκόμη καὶ σήμερον ἀναδιδίδουν ἐπὶ τῆς πυρᾶς ὁμοίωμα τοῦ Γουλιέλμου τῆς Ὁράγγης, διότι δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ ἐκδιώξῃ ἀπ' ἐκεῖ τοὺς Στουαρτ, βασιλεύσαντας οἰκονόμους τῆς Ἀγγλίας. Ἐκλέγονται μάλιστα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς ἀσιδοφόρους, οἱ ὅποιοι βάλλουν κατὰ τοῦ ὁμοιώματος μέχρι τελείας ἐξοντώσεώς του.

Ἀκόμη περιεργότερον εἶναι ὅτι, διατηροῦν καὶ τὸν τρόπον τῆς λατρείας ποῦ εἶχον ἐν χρήσει οἱ πρόγονοί των, ἡ ὁποία εἶναι αὐτοχόρμητος εἰδωλολατρική. Ὅλην προσφέρουν λαμπάδα εἰς ἁγίους ἢ σχοινί ἀπὸ κερί, μετὰ τοῦ ὁποίου ζώνουν τὸν βωμόν. Εἰς ἄλλους ἁγίους προσφέρουν ὀρνίθας ἢ ἀρνὶ καὶ εἰς ἄλλους αἶτον. Εἰς τὸν Ἅγιον Εὐλάμιον, παραδείγματος χάριν, ὁ ὁποῖος θεραπεύει τὰ οἰδήματα τῶν ἀδένων προσφέρουν κλειδιά. Εἰς τὸν Ἅγιον Ἰδερτίνον, θεραπεύοντα τὸν πονοκέφαλον, αἱ γυναῖκες προσφέρουν τὴν κόμην των, κόπτονται ταῖτην σφιγρίαν. Εἰς τὸν Ἅγιον Μοντέ προσφέρουν σκοῦπες καινούργιες. Ἀλλὰ τὸ ἐξωφρενικώτερον εἶδος λατρείας ἀπονέμεται εἰς τὸν Σάν-Μάαρμ, ὁ πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου ναὸς εἶναι κτισμένος ἐπὶ ἀποκρήμνου βράχου ὕψους 250 μ., οἱ δὲ προσκυνεῖται χορεύουν γύρω τοῦ ναοῦ καὶ εἰς τὰ ἀκρότατα σημεῖα τοῦ κρημνοῦ, μετὰ κίνδυνον νὰ τσακισθοῦν. Περιέργων εἶναι καὶ τὸ πρὸς τὸν Σάν-Λεὼν τᾶμα τῶν ναυτικῶν, οἱ ὅποιοι ἀναρχίζονται ἕως τὴν κορυφὴν τοῦ κωδωνοστασίου μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ἀφοῦ δὲ φθάσουν εἰς τὸ τέμα, σταυρώνουν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἐνδομύχως λέγουν τὸ «Πάτερ ἡμῶν».

Οἱ Βρετανοὶ ἔχουν καὶ ἡμέρας θαυματουργοῦς. Πιστεύουν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Γενναίμ, τοῦ Φλογζουέ καὶ τοῦ Πλουγκρεσκάν, γίνονται θαύματα καὶ οἱ συρρέοντες πιστοὶ ἀρροσιούνται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα των.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Σαιντ Ἐλμπουμπάν ὅλα τὰ πλοῖα ἀπαιροῦν καὶ προσεγγίζουν εἰς μίαν ἀπέναντι νησίδα, μεταφέροντα καὶ τὸ ἀγάλμα τοῦ υἱοῦ τῆς ἁγίας, ἡ ὁποία εἶναι προστάτις τῶν ναυτιλλομένων, διὰ νὰ συναντηθῇ μετὰ τῆς μητρὸς του, κατόπιν δὲ προσκυνοῦν τὰ ἅγια λείψανα καὶ τὸ μέταλλον τοῦ κώδινος, θαυματουργόν καὶ αὐτὸ, κατ' αὐτοὺς, ἐνῷ κάθε προσκυνητῇ, εἰσερχόμενος καὶ ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ κωδωνοστασίου, πρέπει νὰ τραβήξῃ δύο φορές τὸ σχοινί τῆς καμπάνας. Ἐπειτα ἐμβατεύουσιν εἰς μίαν κολιμβήθραν δρεῖα διὰ νὰ ἰδοῦν, ἐὰν θὰ εἶναι καλὴ ἡ ἐσοδεῖα.

Εἰς τὴν Παναγίαν τοῦ Μπὸν πωλοῦν καὶ ἐνοικιάζουν περιδέραια βάλινα—ὅπως τῆς Τήνου—θεραπεύοντα τὴν ἡμικρανίαν. Ἐπίσης ὅταν οἱ στρατεύσιμοι φεύγουν διὰ νὰ υπηρετήσουν τὴν θητείαν των, αἱ μητέρες των χρομόν εἰς τὸν λαμόν των φυλακτὰ μετὰ ἄμμιον τῆς Παναγίας».

Εἰς κάποιον μέρος συμβουλευόνται τὴν ἡμικρανίαν καὶ τὸν τροχὸν, εὐρισκόμενον πλησίον τοῦ θαυματουργοῦ ἁγίου. Τὸν θέτουν λοιπὸν εἰς περιστροφικὴν κίνησιν καὶ ἀπὸ τὸ σταμάτημα ἐννοοῦν, ἂν ὁ πάσχων συγγενὴς θὰ θεραπευθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἀκόμη καὶ εἰς τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ εἰς τὰς πηγὰς ἀποδίδουν θαυματουργοὺς καὶ λαματικάς ἰδιότητας ἐκ παλαιωτάτων ἐπίσης χρόνων. Εἰς τὸν Σάν-Σαρμπὸν ἄνδρες, γυναῖκες, παῖδα, γέροντες, νέοι συνωστίζονται ἀσφρικτικῶς γύρω ἀπὸ ἕνα Καλτικὸν μνημεῖον καὶ προστριβόνται ἐπ' αὐτοῦ διὰ νὰ «κολλήσουν ὑγείαν» οἱ ἀναρρωσύντες. Εἰς Σάν-Καντὸ μία πέτρα μεγάλῃ εἶναι σκαμμένη σάν κρεβάτι. Τρέχουν λοιπὸν οἱ τυφλοὶ διὰ νὰ ἀνακρίψουν τὴν ὁρασίαν των. Εἰς τὸν Ἅγιον Ἀδριανὸν ὑπάρχει μία ἄλλη πέτρα στοργικῇ, ποῦ ἅμα ἐγγίσῃ κανεῖς, πάσχω ἀπὸ κολικαπόνους ἡ ἀπὸ τὸ στομάχι του θεραπεύεται.

Ἐχουν καὶ ἱερὰς πηγὰς καθαροὺς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, ἀσθενείας κλ. Μία σταγὼν ἐνίοτε ἀρκεῖ, ζητιανοὶ δὲ ἀντλοῦν νερὸ ἀπὸ τὰς πηγὰς καὶ τὸ πωλοῦν ἕνα λεπτὸ. Ἡ πηγὴ τῆς «Παναγίας τοῦ Καθαροῦ Νεροῦ»

θεραπεύει τὸν πονόματον, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγίου Μπιεζὺ τὴν λύσσαν, ἡ τοῦ ἁγίου Εὐλάμιου—ὡς εἶδος ἁγίου Φανουρίου—φανερώνει τοὺς κλέπτας. Εἶναι μάλιστα περιέργος ὁ τρόπος. Ὅσοι ἔχασαν τίποτε ρίπνουν εἰς τὴν ἱερὰν πηγὴν μπουκιὰς ψωμὶ καὶ σὲ κάθε μπουκιὰ ἀναγράφουν ἀπὸ ἕνα ὄνομα ποῦ ὑποπτεύουν. Ὁ κλέπτης λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου ἔχει ἡ μπουκιὰ ποῦ ἐφθασε πρώτη εἰς τὸν βυθὸν τῆς πηγῆς.

Εἰς Σαιν Βριέν διὰ νὰ γίνῃ καλὰ ἕνας ἀσθενὴς, πάσχω ἀπὸ τὸ πόδι του, πρέπει νὰ ἔχῃ προμηθευθῇ προηγουμένως ἐννέα κοδῆλες ἀπὸ στουπὶ, ἀλλὰ νὰ τῆς πᾶρῃ ἀπὸ ἐννέα σπῆτια, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ὑπάρχῃ καὶ μία Μαρία, ἔπειτα δὲ νὰ βυθίσῃ τὸ πόδι του εἰς τὴν πηγὴν.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ θαυματουργὸς ἰδιότης πολλῶν ἁγίων καὶ πηγῶν ἐπικείνεται καὶ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ υἱοῦ τῆς Ἀφροδίτης καὶ πολυλάας ζητεῖται ἡ μεσολαβησις των ἢ αἱ ἰδιότητές των ὑπὸ ἐραστῶν.

Ἀλλὰ καὶ οἱ κίνδυνοι δὲν λείπουν. Εἰς τὴν ὑπόγειον πηγὴν τοῦ Σάν Μοντέ, αἰφνης, αἱ χωρικαὶ βυθίζον τὰ ἀρτιγενῆ βρέφη, χεῖμῶνος τε καὶ θερόν, εἰς τὸ νερὸ διὰ νὰ ἰδοῦν ἂν ἀντέχουν, εἰς δὲ τὴν ἐπίσης ὑπόγειον πηγὴν τοῦ Κερράτ, ἐισδύουν ἔρποντες διὰ τῆς κοιλίας εἰς μήκος ἑκατὸν μέτρον. Καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀπέφραξεν ἀμφοτέρας πρὸς ἀποσάθην δυστυχημάτων.

* * *

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

ΕΝΑ περιεργότατον ἐπεισόδιον ἔχει διασωθῇ ἀπὸ τὸν βίον τοῦ Αὐτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος, ὅστις ἀπὸ κάποιου περὶ τὴν Ἀδριανούπολιν χωρίο καταγόμενος, ἀσημοῦ καὶ ἀφανῆς, κατήντησε νὰ ἀνέλθῃ τὸν περιλαμπρὸν τοῦ Βυζαντίου θρόνον.

Διηγούμεναι οἱ χρονικογράφοι ὅτι, ὅταν ἐφυγε ἀπὸ τὸ χωριὸν του, μεταβαίνει εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν πρὸς εὐρεσιν τύχης, καὶ ἐφθασε τέλος εἰς τὴν βασιλεύσαν, κατέφυγεν ὑπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς θόλους ἐνὸς ναοῦ, ὅπου καὶ ἀπεκοιμήθη κατὰκοπος.

Τὴν νύκτα αἰφνης ὁ ἐφημέριος τοῦ ναοῦ ἐξυπνῇ ἀπὸ μίαν φωνήν, ἡ ὁποία τοῦ ἔλεγε:

— Σῆκο καὶ πῆγαινε νὰ ἀνοίξῃς τοῦ Αὐτοκράτορος!

Ὁ παπᾶς ἐσηκώθη ἐντρομος καὶ ἔτρεξε εἰς τὸν ναὸν, ἀνοίγει τὴν βαρεῖα πόρτα καὶ δὲν βλέπει παρὰ ἕνα ἀλήτην, ὁ ὁποῖος ἐρεγγεχε κάτω εἰς τῆς πλακῆς καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο βέβαια ὁ Αὐτοκράτορας, ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς. Ὁ πτωχὸς παπᾶς ἐνόμισε ὅτι, εἶχεν ἰδεῖ ὄνειρον καὶ ἔτρεξε εἰς τὸ κρεβάτι του πάλιν. Ἀλλὰ μόλις τὸν ἐξανάπερνε ὁ ὕπνος, ἀκούει ἐκ δευτέρου τὴν φωνήν. Τρέχει πάλιν, ἀλλὰ καὶ πάλιν γυρίζει εἰς τὸ κρεβάτι του. Τότε ἀκούει διὰ τρίτην φορὰν τὴν φωνήν, τρώγει δὲ καὶ μὴ γροθιά εἰς τὰ πλευρά. Ἡ ἐπιταγὴ ἦτο ἐντονωτέρα, ἀλλὰ καὶ σασφιστέρα.

— Σῆκο καὶ τρέξε, τοῦ ἔλεγε ἡ φωνή, νὰ εἰσῶξῃς τὸν Αὐτοκράτορα ποῦ κοιμάται στὰ μάρμαρα.

Τρέμει ὁ παπᾶς ὁ πτωχὸς, προσπαθῶν νὰ ἐξυπνήσῃ τὸν Αὐτοκράτορα.

— Ἰδοὺ με ἄρχον· λέγει ὁ Βασιλεὺς περιδύς. Τί προστάξεις τὸν δούλον σου;

Ὁ παπᾶς τὸν ὀδηγεῖ εἰς τὸ κελλί του, τοῦ παραθέτει φαγητὸν καὶ τὸ πρῶτόν τοῦ ἐτοιμάζει λουτρόν, τοῦ δίδει δὲ καὶ ἐνδύματα καυνοῦργη. Ὁ Βασιλεὺς τὰ χάνει καὶ ἐρωτᾷ ἐκπληκτὸς τὸν ἐφημέριον, ποῦ πρέπει νὰ ἀποδώσῃ ὅλας αὐτὰς τὰς περιποιήσεις καὶ ὁ ἀρελὴς παπᾶς τοῦ διηγῆται τὰ διατρέξαντα, ζητῶν ὡς χάριν παρὰ τοῦ Βασιλεῖος νὰ εὐδοκίησιν ἐν τῷ κάμῃ τὴν τιμὴν νὰ τὸν θεωρῇ ὡς φίλον καὶ ἀδελφόν, χάριν.... τῆς ὁποίας ὁ Βασιλεὺς μετὰ προθυμίας θὰ ἐπωφεληθῇ τότε.

Περὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Βασιλείου πολλὰ διηγοῦνται ἀκόμη οἱ χρονικογράφοι. Ὅτῳ λέγουν ὅτι κάποιαν ἡμέραν τῆς ἀνοίξεως, ἐνῷ ἐκοιμᾶτο βρέφος εἰς τοὺς ἀγρούς, ἕνας μεγάλος ἀετὸς ἐσάθη, ἀπὸ ἐπάνω του καὶ ἐπετοῦσε, εἰς τρόπον ὥστε τὸν ἐσκίαζε ἀπὸ τὸν ἥλιον. Ἄλλοτε πάλιν ἡ μητέρα του εἶχεν ἰδεῖ εἰς τὸν ὕ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

1 'Ιουλίου. Είς μεγάλην μάχην παρά τὸ Λουμπλίνον μεταξύ Γερμανῶν καὶ Ρώσων, οἱ τελευταῖοι ἡττηθέντες 36 χιλιάδας ἀνδρῶν.

2-4 'Ιουλίου. Οὐδὲν σημερινὸν γεγονός ἡγγέλθη. **5 'Ιουλίου.** Φονικώτατος ἐπιθετικὸς ἐπεξερίσθη εἰς τὸν Δυτικὸν μέτωπον οἱ Γερμανοί. Εἰς τὴν δεξιὰν δὲξιν τοῦ Αἰν ἐξορίσαν 4000 ὀδιδῶν. Εἰς τὸ Ἀρτοῦ ἐπίσης ἦτο λυσσώδης ἡ τοῦ πυροβολικοῦ ἐπιθετικὴ καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἀργκὸν μὲ χειροβομβίδας. Πᾶσαι αἱ ἐπιθέσεις αὐταὶ ἀπεκρούσθησαν.

6-9 'Ιουλίου. Οὐδὲν σημερινὸν ἡγγέλθη.

10 'Ιουλίου. Οἱ Ἴταλοι ἐπιχειροῦν μεγάλας ἐπιθέσεις καθ' ὅλον τὸ μέτωπον Τυρόλου, Κάρινια καὶ Τρεντίνου. Οἱ Αὐστριακοὶ ὡς ἀποκρίσεις εἰς τὰς κορυφαίας ἀντιπαραθέσεις ταύτας καὶ οἱ κατολισθαίνοντες ὄγκοι προξενούν φθορὰν μεγάλην εἰς τοὺς ἐπιτιθεμένους. Αἱ μέχρι σήμερον ἀπώλειαι τῶν Ἰταλῶν ἀνέρχονται εἰς 100000 ἀνδρῶν.

11-19 'Ιουλίου. Οὐδὲν σημερινὸν γεγονός ἡγγέλθη.

20 'Ιουλίου. Ἡ πολυήμερος μάχη τοῦ Τζόντον ἀπέκλινεν ὑπὲρ τῶν Ἰταλῶν.

21-23 'Ιουλίου. Οὐδὲν σημερινὸν γεγονός ἡγγέλθη.

24 'Ιουλίου. Τρομερὰ ἐπανύστασις ἐξερρήγη ἐν Σνρία. Φονικώταται συρράξεις ἐλάδον χώραν μεταξύ Ἀράβων καὶ Τουρκικοῦ στρατοῦ.

25 'Ιουλίου. Τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα πρὸ τοῦ ἔθρικου ὄγκου ἠναγάζθησαν νὰ ἐκκενώσουν τὴν Βασουβίαν, ἣν κατέλαβον αἱ Γερμαναὶ στραταί.

26-31 'Ιουλίου. Οὐδὲν σημερινὸν γεγονός ἡγγέλθη.

1-6 Ἀυγούστου. Οὐδὲν ἄξιον ἀναγραφῆς γεγονός ἡγγέλθη.

7 Ἀυγούστου. Ἡ ὑποχώρησις τῶν Ρωσικῶν στρατιῶν πρὸ τοῦ μεγάλου ἔθρικου ὄγκου ἐξακολούθει ἐν πλήρει τάξει καὶ ἀνεν ἀπωλείων.

8-20 Ἀυγούστου. Οὐδεμίαν μεταβολὴν εἰς τὰ ἐμπόλεμα μέρη ἐσημειώθη ἀξία λόγου, πλην τῆς ἐξακολούθησιν προσπάσεως τῶν Γερμανῶν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον.

21-29 Ἀυγούστου. Οὐδὲν ἄλλο ἐκτὸς προσέλασσε νικηφόρον τῶν Ρώσων εἰς τὸ Ἀσιατικὸν μέτωπον.

30 Ἀυγούστου. Ἡ ὑπὸ τὸν Κρόμπριντ στρατιά ἐπιτεθεῖσα κατὰ τῶν Γαλλικῶν χαρακωμάτων μετὰ πείσματος, ἀπωθήθη καὶ ὑπεχώρησε μὲ τεραστίας ἀπωλείας.

Η ΝΕΚΡΟΦΑΝΕΙΑ

Εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους μας ἡ κατάστασις, εἰς ἣν περιπίπτει ἐνίοτε ὁ ἄνθρωπος, ἐκλαμβανόμενος ὡς τελειὸς νεκρὸς, ὡς ἐπίσης πολλοὶ εἶναι αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀνεκαλύφθησαν ἄνθρωποι ταφέντες ζωντανοί. Ἡ κατάσταση αὕτη, καθ' ἣν ὁ πάσχων παρουσιάζει ὅλα τὰ φαινόμενα τοῦ θανάτου, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἔπιστήμη οὐκ ἀνίσταται δύναται νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ὑπαρξὴν ἔχοντος ζωῆς, ὀνομάσθῃ προσωρεῖται «Νεκροφάνεια». Πολλοί, ἐννοεῖται, ἐπιστήμονες ἐπεδόθησαν εἰς ἐπισταμένην μελέτην τοῦ φαινομένου τούτου, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξηγήσῃ τούτο καὶ νὰ ἐξακριβώσῃ τί συμβαίνει εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὁργανισμόν.

Ἡ κρατοῦσα, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, θεωρία εἶναι ὅτι, ὁ ἄνθρωπος ζῇ ἐνίοτε ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐσωτερικῶς, ἀφοῦ πάσῃ πάσῃ σέσει αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐξω κόσμον, ὅτι δὲ ἡ διακοπή τῶν ἐσωτερικῶν φαινομένων τῆς ζωῆς καταντᾷ ἐπισφαλέςτατον γινώσκον πρὸς ἐξακρίβωσιν, ἂν ἐπὶ τὴν ὁ θάνατος. Συνεπῶς δὲν δύναται τις ν' ἀποφανθῇ μετὰ βεβαιότητος, ἂν ἔπαισεν ἡ ζωὴ, παρὰ μόνον ὅταν πεσῇ ὅτι, κατέπαυσαν τὰ φαινόμενα τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς ὁριστικῶς.

Πρέπει νὰ δεγθῶμεν λοιπὸν, ὡς ἄλλως τε βεβαιῶν καὶ ὅλοι οἱ παθόντες νεκροφάνειαν καὶ ἀναζητῶντες, ὅτι πράγματι οἱ νεκροφάνεις διατηροῦν ἀκεραίαν τὴν λειτουργίαν τῆς διανοίας, αἰσθάνονται, ἀκούουν καὶ ἔχουν πλήρη συνείδησιν τὸν περὶ αὐτοῦ, ἀδυνατοῦν δὲ μόνον νὰ κινηθῶν ἢ ὁποσοῦντε ἄλλως ἐκδηλώσων τὴν ὑπαρξὴν τῆς ζωῆς.

Πῶς ὁμοῦ θὰ ἐξακριβώσῃ τις ἂν κατέπαυσαν τὰ φαινόμενα τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς; Καταμετρίουν εἰς τὴν ἀκρόασιν τὸν παλμὸν, εἰς τοὺς σφυγμοὺς μᾶλλον, πολλὰκις δὲ καὶ ἀπὸ τὸ γινώσκον τῆς ἀποπνοίας ἐπὶ τοῦ κατόπιν δὲν εἶναι ἀσφαλές.

✱

Ὁ Μπικὰτ φαντάζεται ὅτι κάποιο μπουτιλιόσιμα τῆς ζωῆς, γίνεται, δυνάμενον νὰ διαρκῇ ἐπὶ πολὺ, ὅτι δὲ ἡ ζωὴ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ἐντυπώσεων — σαθαρῶν, συνειδήσεως, ἐνταφιασμοῦ κλ. — συγκινήσεως καὶ φρίκης, ἐξωτερικεύεται καὶ πάλιν, ἀλλ' ἀγὰρ πλέον,

καὶ οὕτω ἐκ τοῦ τρόμου τῆς ἐν τῇ τάφῳ ἀναβιώσεως ἐπέρχεται ὁ θάνατος, τὴν φορὰν ταύτην πραγματικῶς.

Κατὰ τούτο, κατὰ βουλήσιν μάλιστα, θὰ εἶναι καὶ ἡ γνωστὴ *δυνάμις* εἰς ἣν περιπίπτουν οἱ φακίραι τῶν Ἰνδιῶν, οἵτινες περιπίπτουν εἰς εἶδος νεκροφάνειας ἐπὶ τρεῖς καὶ ἑξήμισι, μὴ παρέχοντες κανὲν σημεῖον ἐξωτερικῆς ζωῆς καὶ ἐγερόμενοι ὅταν αὐτοὶ θέλουν.

Εἰς τὰς Πυραμίδας τῆς Αἰγύπτου κάποτε εὐρέθησαν, κρυμμένοι ἀπὸ ὀλοκλήρων αἰώνων, κόκκοι σίτου. Χάρην περιεργείας τῶν ἐρυντησίων εἰς τὸ ὑπάρχον, τοὺς ἐπύσαν καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐβλάστησαν σφριγγόλοτοι σπῆλαις. Ἡ ζωὴ εἶχε κοιμηθῇ αἰῶνας.

Μήπως δὲν ὑπάρχουν ἐντομα, τὰ ὅποια περιπίπτουν εἰς νεκροφάνειαν ἐπὶ ἐπὶ ὀλόκληρα καὶ μένοντες ζαρωμένα καὶ ἀναστῶν;

Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς, ποῦ ἐπάγωσαν ἀπὸ τοῦ ψυχῆς καὶ ξιμνῶν νεκρὰ σχεδὸν πολλὰς ἡμέρας, ἀνέζησαν θεριμνθέντα.

Πιθανὸς λοιπὸν τοιοῦτον τι, τείνει νὰ πιστεῖσθ ὁ σοφὸς ὅτι, συμβαίνει καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

✱

Ἀπειρα εἶναι τὰ σημειωθέντα κρούσματα νεκροφάνειας καὶ πρὸ πολλοῦ εἰς ὅλα τὰ κράτη ἐλήφθησαν μέτρα εἰδικὰ πρὸς διάσωσιν τῶν οὕτω πρῶτως ἐνταφιασμένων. Ἡ Γαλλικὴ Γερουσία ἀπερρίσθη εἰς ὀλόκληρον συνεδρίασιν τῆς ἀπὸ τοῦ 1866 μὲ τὸ ζήτημα αὐτό. Εἰς τὴν συζητήσιν αὕτην ἔλαβε μέρος καὶ ὁ καρδινάλιος Ντοννέτ, ἀπαριμνήσας τέσσαρα θύματα, εἰς τὴν ἐκταφὴν τῶν ὁποίων εἶχε παραστῇ. Ἀνέφερε μάλιστα ὅτι, κατὰ τὸ 1827 νεαρὸς ἄδελφός, ἐνθ' ἐκρήντεν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος, ἐμεινεν ἀπὸ πλῆκτος, σαθαρὸς καὶ ἐνθ' ἤκουε τὰ γόρυ τοῦ τελοῦμενα, ἐνατετέθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἤκουσεν ὀλόκληρον τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, ὅτε παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ τάφου ἀνηγέρθη ἐν μέσῳ γενικοῦ τρόμου καὶ φρίκης τῶν παρισταμένων. Καὶ ὁ νεκρὸς ἀνέστη ἐν ἔτει 1827 ἄδελφός ἦτο αὐτὸς οὗτος ὁ καρδινάλιος Ντοννέτ.

Ἐκτὸς τῆς μαρτυρίας ταύτης τοῦ παθόντος καὶ ἀπὸ τὰ νοσοκομεία δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ἀπειρίαν περιπτώσεων νεκροφάνειας, βεβαιουμένης καὶ ὑπὸ ἐπιστημόνων. Οὕτω πιστοποιεῖται ὅτι, εὐρέθησαν νεκροὶ μετακινήθεντες ἐν τῷ φερέτρῳ τῶν καὶ ἄλλοι σχισάντες τὰ σάβανα τῶν. Ἄλλοι πάλιν εὐρέθησαν μακρὰν τοῦ φερέτρου τῶν. Ἐκτείνοντες εἰς τὰς βαθμίδας τῆς ὑπογείου κρύπτης, εὐρέθησαν δὲ καὶ νεκροὶ ἐγγὺς γεννησάσαι ἐντὸς τοῦ τάφου.

Ὁ Μπρουνχέρ εἰς σύγγραμμά τι περὶ συμπτωμάτων τοῦ θανάτου ἀναφέρει 180 περιστατικὰ νεκροφάνειας, ἐξ ὧν 50 περιπτώσεις ταφέντων ζωντανῶν, ἄλλας τὸσας ἀναβιωσάντων ἐν τῷ φερέτρῳ, 75 ἐγερθέντων πρὸ τῆς ἐκφοράς ἢ ἐπὶ τῆς ἐκφοράς, 4 δὲ ἀναζητῶντες ἐνθ' ἀνέμενοντο ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Πανεπιστημίου.

✱

Τὸ φαινόμενον αὐτὸ εἶναι ἀρχαῖότατον. Ὁ Πλίνιος ἀναφέρει πολλὰς περιπτώσεις ἀναζήσαντων κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς κηδείας, μετὰ δ' ἄλλων διηγείται καὶ πῶς ὁ ὑπατεύσας Ἀχιλῆος Ἀβίολος, ἐκλήφθη ὡς νεκρὸς καὶ ἀποτεθείς ἐπὶ τῆς πυρᾶς, ἀνηγέρθη καὶ ἤρξατο κραυγάζων, ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐπρόφθασαν νὰ σθῶσιν τὸ πῦρ, εὐρην οἰκτρότατον θάνατον. Ἐπίσης ἐπᾶν εἰς τὴν πυρὰν ἀνέλθῃ καὶ ὁ πραιτωρ Λούκιος Λαμίας, καὶ καὶ αὐτὸς ὡς ἐκ τῆς μὲν ἐγκαίρου κατασθέντος τοῦ πυρὸς. Ὡς αὐτὸς ἀνέζησε καὶ ὁ Κέλσιος Τιβερὸν, τὸν ὅποιον κατώρθωσαν οἱ ὑπὸ τὴν νύκτα νὰ ἀποσθῶν ἐκ τῆς πυρᾶς ζῶντα. Καὶ ὁ Πλούταρχος ἀναφέρει περιπτώσεων ἐνός, ὅσας πρὸς ἀπὸ τῆς ματος καὶ λιποθυμίας ἐπαθε νεκροφάνειαν καὶ ἀνέζησε μετὰ τέσσαρας ἡμέρας. Ὁμοίον συμβάν ἀναφέρει καὶ ὁ ἱατρὸς Κουρί περὶ ἐνός παιδιοῦ, τὸ ὅποιον ἔπεσεν ἀπὸ τὴν παρὰ τὸν δευτέρου πατωμάτος καὶ ἐμεινε τέσσαρας ἡμέρας ἀναίσθητον, ἀνέζησε δὲ κατόπιν δι' ἡλεκτρομοῦ.

Φαίνεται ὁμοῦ ὅτι, ἐνταῦθα πρόκειται μᾶλλον περὶ λιποθυμίας, ἥτις ἐνίοτε παρατείνεται καὶ μέχρις ὀκτὼ ἡμερῶν, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ Ντοννέτ, ὁ ὅποιος καὶ ἀναφέρει πιστοποιητικὸν σημεῖον τὸ 1746. Κατὰ τὸ ἐτος ἐκεῖνο ἀπέθανεν ἡ Λαίδη Ρῶσελ, ὁ δὲ σύζυγός τῆς, ματωδὸς ἀγαπῶν ταύτην, δὲν ἄφινε νὰ τὴν ἐγγίσουν, καθήμενος παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τῆς νεκρᾶς καὶ τὸ πρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς νεκρᾶς ἐκίνηθη καὶ μετ' ὀλίγον ἀπηθύνε τὸν λόγον εἰς τὸν ἀπαρηγόρητον σπῆλαις.

Φρικτὸς εἶναι τὸ περιστατικὸν τοῦ αυτοκράτορος Ζήνωνος τοῦ Ἰσάουρου, ὅστις ἐπαθεν ἀνασθησίαν ἀπὸ μὲθης καὶ ἐκλήφθη ὡς νεκρὸς ἐκνήθη καὶ ἐνταφιάσθη. Ἐξαφνα λοιπὸν τὴν νύκτα οἱ φύλακες ἀκούουν ἀπὸ τῶν αυτοκρατορικῶν τάφων γοεράς κραυγᾶς καὶ τρέπονται εἰς φυγὴν. Καὶ τὴν ἐπομένην ἔρουν τὸν αυτοκράτορα αἰμοσταγῇ, τὰς δὲ σάρκας του σπαργάμεναι μὲ τὰ δόντια ἀπὸ τὴν ἀπέλυσιν.

Ὁ ἄδελφός Πρεβό, ὁ συγγραφεὺς τῆς Μανὸν Λεσκῶ, διερχόμενος τὸ δάσος Σαντιγὺ καλοκαίρι, ἐπαθε ἀπὸ ἀποπληξίας, εὐθελὲς δὲ τὴν ἐπομένην ἄπνους, ἐθεωρήθη νεκρὸς. Ἀφοῦ μάλιστα παρήλθεν ἡ ἐκ τοῦ νόμου προθεσμία χωρὶς νὰ συνέλθῃ, παρέδωκαν τὸν νεκρὸν του εἰς κάποιον ἱατρὸν διὰ νεκροφάνειαν. Μόλις ὁμοῦ τὸ χειρουργικὸν μαχαίρι ἐσχίσε τὴν κοιλίαν τοῦ νεκροῦ, κρουνοὺς αἵματος ἀνέβησαν καὶ ὁ ἄδελφός ἐκβάλων γοεράς κραυγὰς, ἐτινάχθη ὀρθῶς, διὰ νὰ ἀποθάνῃ μετ' ὀλίγον ἐκ τοῦ τραύματος.

Εἶναι περιέργον τὸ περὶστατικὸν τοῦ ἐκ τῶν εὐγενῶν τοῦ Καρόλου IB' Φραγκίσκου Κεθίλ, ὅστις ἀγαμέμνως ὦν, εἶχε σφραγίδα μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Τρεῖς ἀποθάνων, τρεῖς ἐνταφιασθεὶς καὶ τρεῖς ἐγερθεὶς θεῖα χάριτι ἐκ νεκρῶν». Πράγματι δὲ αὐτὸς εἶχε γεννηθῇ ἐντὸς τοῦ τάφου, τῆς μητρὸς του ἀποθανούσης μικρὸν πρὸ τοῦ τοκετοῦ, αὐτὸς δὲ ἐξῆλθε μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐκ τοῦ τάφου. Μετὰ τριάνοντα ἔτη, εἰς τὴν πολιούριαν τῆς Ρουέν, τραυματίζεται, θάπτεται μετὰ σωροῦ ἄλλων νεκρῶν, καὶ μένει ὑπὸ τὴν γῆν ὀλόκληρον ἡμέραν, ὅτε τὸν ἐξεθαφέν ὁ ὑπὸ τῆς γῆς. Μετ' ὀλίγον πάλιν εἰς ἄλλην μάχην, ἐξεληφθῇ ὡς νεκρὸς καὶ, γυμνωθεὶς ὑπὸ νεκροκλεπτῶν, ἐτάφη ὑπὸ σωρὸν ἀγύρων, μόλις δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνευρέθη ὑπὸ τῶν οἰκείων του καὶ ἀνέζησε.

Ἐνα ὄργανον ἀνεκαλύφθη πρὸ τινος, τὸ δυναμοσκόπιον τοῦ δόκτορος Κολόντι, τὸ ὅποιον τοποθετούμενον ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ νεκροφάνους ἐπιτρέπει εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ ἀκούσῃ ὑπόστροφον ζωϊκὸν ψιθυρίων, ἐὰν ὑπολανάθῃ ἔχοντος ζωῆς. Εἶναι ὁσάυτως ἐν χρήσει καὶ ἡλεκτρικὴ τις συσκευή, δι' ἣς ἐξακριβύεται ἡ τυχὸν λανθάνουσα ζωὴ.

✱ ✱ ✱

Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ

[Ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς φιλολογίας]

— «Ὅ,τι εἶν' ἀπὸ τὰ πρόθυμα σου χέρια, μὲ χαρὰ τὸ δέχομαι. Δὲ γυρῶν τίποτα παραπάνω.

— Ναι-ναί, σὲ ξέρω χαμένε ζητιάνε. Ὅ,τι ἔχει κανεὶς, τὸ θέλει.

— Ἀν' περισεύῃ γὰρ μένα κανένα λουλοῦδι, θὰ τὸ βάλλω στὴν καρδιά μου.

— Κι' ἂν εἶν' ἀγκάθι;

— Θὰ τὸ ὑποφέρω.

— Ναι-ναί, σὲ ξέρω χαμένε ζητιάνε. Ὅ,τι ἔχει κανεὶς, τὸ θέλει.

— Μόνο μιά φορά νὰ σήκωνες τὰ γλῆκα σου ματάκια σὸ πρόσωπό μου, θὰ μοῦκανες γλῆκεα τῆ ζωῆς μου καὶ πέφ' ἀπ' τὸ θάνατο.

— Κι' ἂν ἦταν σκλήρ' ἡ ματιά;

— Θὰ τὴν βάσταγα, κι' ἂς μοῦ τρύπαγε τὴν καρδιά γὰρ πάντα.

— Ναι-ναί, σὲ ξέρω χαμένε ζητιάνε. Ὅ,τι ἔχει κανεὶς, τὸ θέλει.

✱ ✱ ✱

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

Οἱ πολύτιμοι λίθοι καὶ τὰ ἄνθη ἔχουν λοιπὸν τὴν γλῶσσάν των. ἔχουν τὰ σύμβολά των καὶ τὰς ἀρετὰς των. Ὁ Ἀδάμας εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ ἔρωτος. Ὁ Ἀμέθυστος εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἐντιμίας καὶ τοῦ πλούτου. Αἰδεῖ θάρος εἰς ὅσους ἔχουν ἀνάγκην. Τὸ Ρουμίνι σημαίνει εὐκρίνεια. Ὁ Σμάραγδος εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ πιστοῦ ἔρωτος. Τὸ Ὀπάλιον εἶναι τὸ σύμβολον τῆς συγγνώμης καὶ

Ο ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ. — Ἐνθ' κατεσκόπευε τὰς κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ μίαν περίοπλον τὴν ἀνεκάλυψε, τὸν συνέλαβε καὶ τὸν ὤδησε εἰς τὴν ἀνάγκην.

τοῦ τριφεροῦ ἔρωτος. Τὸ προτέρημά του, εἶναι ν' αἰσθῇ τὴν πίστιν. Ὁ Περουζέ, σύμβολον τῆς ἐλπίδος, βεβαίως τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸν ἔρωτα. Ὁ Σάφειρος εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἀληθείας καὶ μίαν καθαρὰς συνειδήσεως. Ὁ Ἀχάτης σύμβολον τῆς γαῖρας καὶ τῆς εἰρήνης, διασκορπίζων τὰς κακὰς καὶ ἐλευθερὰς ιδέας κ.τ.λ.

Ἀλλὰ ἂς ἐλθωμεν εἰς τὰ λουλοῦδια.

Ἡ Λευκάναθα ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν σωφροσύνην. Ὁ Κίανος εἶναι τὸ ἐμβλημα τῆς λεπτότητος. Ἡ Καμέλια ἐκφράζει τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην. Ὁ Καπουτσίνος εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ θερμοῦ ἔρωτος. Τὸ Αἰγὼνιον λέγει δεσμὰ ἔρωτος. Ἡ Ντάλια ἀσπασίαν. Ἡ φτέρη εὐκρίνεια ἔρωτος. Ὁ Λύκος ἄρνησιν. Τὸ Ἡλιοτρόπιον λατρίαν ἔρωτα φλογώδη. Ἡ Λεβάντα τὴν ἀρετήν. Ἡ Μαντζουράνα ἄρωμα

ἀθωότητος. Ὁ Ἡδύσομος ἀρετήν. Τὸ Ἀνθεμον ἐλαφρότητα. Ἡ Μυσοσάτις, μὴ λημονή. Τὸ Μύρτον ἔρωτα. Ὁ Μυρτὸς προδοσίαν. Ὁ Νάρκισσος ἐγωισμόν. Τὸ ἄσπερο Γαρύφαλλο πίστιν. Τὸ κόκκινον Γαρύφαλλο ἀμοιβαίτητα. Τὸ κίτρινον περιφρόνησιν. Ἡ Ἑλὴν εὐρήνην. Ὁ παρὰς ἐνθουσίαν. Τὸ ἄνθος τῆς πορτοκαλίας ὑπόσχεσιν. Τὸ Ρόδον καλλονήν. Ἡ Φασκομηλιά ἐκτίμησιν. Τὸ Λεῖριον ἐκδήλωσιν ἔρωτος. Ἡ Βιολέττα μετριοφροσύνην.

Καθὼς βλέπετε, τὰ περισσότερα λουλοῦδια συμβολίζουν τὸν ἔρωτα, τὴν ἐκτίμησιν, ἀρετήν, πίστιν καὶ ἄλλα λεπτὰ καὶ ἐνγενῆ αἰσθήματα, καὶ μόνον ὀλίγα συμβολίζουν ἀσπασίαν, ἐλαφρότητα, προδοσίαν κ.τ.λ.

Ἀλλὰ καὶ τὰ χρώματα ἔχουν τὴν ἰδιαίτεράν των γλῶσσαν. Οὕτω εἶνε γνωστὸν ὅτι τὸ ἄσπερον εἶναι τὸ σύμβολον τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀθωότητος. Πάντοτε τὸ ἄσπερον ἦτο τὸ σύμβολον τῆς ἀγνότητος. Εἰς τὰς Χρι-

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ. — Ὅταν δὲν πολεμοῦν διαβάζον ἐφημερίδα εἰς τὰ χαρακώματα καὶ μαθάνουν τί γίνεται εἰς ἄλλα σημεία.

στιανικὰς καὶ εἰδωλολατρικὰς ἐορτὰς τὰ κορίτσια φοροῦν πάντοτε ἄσπερος φορεσιές.

Τὸ κόκκινον συμβολίζει τὴν δύναμιν καὶ τὸν πλοῦτον, καὶ κάποτε τὴν σκληρότητα, διότι οἱ ἰσχυροὶ τῆς Γῆς, οἱ δῆμοι, ἐφοροῦσαν φορέματα αὐτοῦ τοῦ χρώματος, τὸ ὅποιον εἶναι καὶ χρώμα τοῦ αἵματος. Τὸ κίτρινον εἰς τοὺς ἀρχαίους ἐσήμαινε δόξαν καὶ πλοῦτον. Εἰς τοὺς νεωτέρους ὁμοῦ διαφέρει. Τὸ κίτρινον εἶναι σήμερον τὸ σύμβολον τῆς ἀσπασίας καὶ τῆς προδοσίας. Τὸ πράσινον εἶναι ἡ ἐλπίς.

Τέλος θὰ ὁμιλήσωμεν διὰ τὸ ὠραῖοτερον τῶν ἀνθῶν, δι' ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου ἡ ἀνοιξὶς κάμνει τὴν γιγάνταν του καὶ ὁ ἔρως τὰ μπουκέττα του, δι' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον συνδυάζει τὴν χάριν καὶ τὴν δροσίαν, τὸν τρυφερότερον χρωματισμὸν καὶ τὸ λεπτότερον ἄρωμα, τὸν βασιλέα τῶν ἀνθῶν καὶ τῆς ἀνοιξέως, τὸν τριαντάφυλλον, τὸ ὅποιον ἐτραγούδησαν οἱ ποιηταὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν, ὡς τὸ ὠραιότερον. Μεταξὺ ἄλλων ὁ Ρονσάρ, ὁ ποιητὴς τῆς Πλειάδος, ὁ θεμελιωτὴς τοῦ Γαλλικοῦ λυρισμοῦ, ἔγραφε: «Ὅταν ἡ πνοὴ τῶν ἀπαλῶν λευκῶν — καὶ ἡ ἀναγενναμένη πρασιναῖα — ἐξαγγέλλουν τὴν θετικὴν ἐποχὴν — καὶ ἐρωτικὰ καὶ ἡδονικὰ — τοῦ κόκκου χιλία ἀνοιγμένα λουλοῦδια — προσκαλοῦν τὰ χέρια τῶν ἐρωτευμένων — δὲν πιστεῖται κανεὶς ὅτι ἐπέστρεψεν ἡ Ἀνοιξὶς — παρὰ ὅταν ἴδῃ ν' ἀνθίσουν τὰ τριαντάφυλλα. — Τρυφερὰ καρπὲ τῶν θαυμάτων τῆς γαλαρίας — ποῦ ἡ Ἀφρὴ ἐσένα θ' ἀπολαύσῃ — βασιλεῖα τοῦ βασιλείου τῆς Ἀνοιξέως — βιάσου ν' ἀνοιξῇς

ΟΤΑΝ ΥΠΑΡΧΗΙ Ο ΔΕΣΜΟΣ

* ΤΡΟΑΕΜΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ *

Η παρουσία εκείνης, την οποίαν είχε χωρίσει από οκταετίας, ιδού το σκοτεινόν σημείον του αποχαριστισμού. Αυτό τον κατέβαλε. Την είδον που είχε μάθη ο κ. 'Αγκουράντ, ότι ο υἱός του Λουδοβίκος θα περνούσε από το 'Αμνέν, διά να μεταβῇ εἰς τὴν γραμμήν, τὴν εἶχε μάθη συγχρόνως καὶ ἡ μητέρα του. Ὁ Λουδοβίκος εἰς τὴν κοινὴν του ἀγάπην πρὸς τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του ἠθέλησε νὰ τοὺς κάμῃ νὰ συναντηθῶν.

Καὶ νὰ ὁ Λουδοβίκος ἤρχετο. Τὸ στρατιωτικὸ κοστοῦμα ποῦ ἐφορούσε τὸν ἔκαμε ὡραῖον καὶ ὑψηλόν. Ἡ Μαρία-Λουίζα, συγκεκινημένη καὶ ὑπερήφανος, διότι ἔβλεπε ὅτι ποῦ ἐφορούσε τὸν ἔκαμε ὡραῖον καὶ ὑψηλόν. Ἡ Μαρία-Λουίζα, συγκεκινημένη καὶ ὑπερήφανος, διότι ἔβλεπε ὅτι ποῦ ἐφορούσε τὸν ἔκαμε ὡραῖον καὶ ὑψηλόν.

— Ἡμπορῶ, εἶπεν ὁ Λουδοβίκος, σήμερα νὰ γευματίσω μαζί σας...

— Ἡ μητέρα ἔφηρε ἤδη τὸν βραχίονα τοῦ παιδιοῦ της.

— Πατέρα, τοῦ εἶπε, ἀναχωρῶ αὐριον διὰ τὸ μέτωπον καὶ θέλω νὰ εἶσθε μαζί μου σήμερα.

Ὁ κ. 'Αγκουράντ ἠναγκάσθη νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὴν περίστασιν. Καὶ ἤρχισε νὰ περιπατῇ μαζί τους ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, οὕτως ὥστε ὁ Λουδοβίκος εὐρίσκετο εἰς τὴν μέσσην. Ἡ πρώτη κακὴ ἐντύπωσις, τὴν οποίαν εἶχαν ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα τοῦ Λουδοβίκου, ἤρχισε τώρα νὰ ὑποχωρῇ. Συνεκέντρωναν καὶ οἱ δύο ὄλην τους τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ παιδί τους, τὸ ὁποῖον αὐριον θὰ ἀναχωροῦσε διὰ τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός.

Εἰς τὸν περιπατοῦν, εἰς τὸ ἐστιατορίον, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὁ Λουδοβίκος κατώρθωσεν ἐπανειλημμένως νὰ τοὺς φέρῃ εἰς συνομιλίαν. Καὶ ἐφ' ὅσον ἐπερνοῦσαν ἡ ὥρα ἐπὶ τοσοῦτον καὶ οἱ δύο ἐλημονοῦσαν τὸν ἑαυτὸν τους καὶ συνεκέντρωναν ὄλην τὴν προσοχὴν τους εἰς τὸ παιδί τους. Ἀλλ' ἐπλησίαζεν ἤδη ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Λουδοβίκου καὶ οἱ γονεῖς τὸν κατελαμβάνοντο ἀπὸ μελαγχολίαν. Οἱ λόγοι των ἐγίναν ἀραιότεροι καὶ ἔβλεπαν τὰ ὄρολόγια των συχνότερα.

— Μιὰ παράκλησις εἶπε μίαν στιγμὴν ὁ Λουδοβίκος. Διὰ νὰ μαθαίνετε εἰδήσεις μου, εἶναι ἀνάγκη νὰ γράφω χωριστὰ εἰς τὸν καθένα ἀπὸ σας. Πρέπει λοιπὸν νὰ γράφω δύο ἐπιστολὰς, ἀντὶ μιᾶς. Ἀλλὰ μέσα εἰς τὰ χαρτάκια, οὐτε καιρὸν ἔχει κανεὶς, οὐτε τὰ μέσα, διὰ νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν. Δὲν θὰ ἠμπορούσατε νὰ διδῇ ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον τὴν ἐπιστολήν μου; Κι' εἶσι θὰ γράφω πότε εἰς τὸν ἕνα, πότε εἰς τὸν ἄλλον καὶ θὰ τὴν διαβάσετε καὶ οἱ δύο. Μπαμπάκα θὰ στέλνῃς τὰ γράμματά μου νὰ τὰ διαβάξῃ ἡ μαμά. Καὶ σὺ μαμά τὸ ἴδιο.

ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ. — Μὲ τὴν λάνυον τῆς φωτιᾶς τῆς πίστεως, συμμένον μέσα εἰς τὰ χαράκια, διὰ τὸν φόβον τῆς ὁδοῦ, γράφουν εἰς τοὺς δυοὺς των.

Οἱ ΚΟΖΑΚΟΙ. — Εἰτε ἐπιτίθενται, εἰτε ὑποχωροῦν οἱ Κοζάκοι, εἶναι φοβεροὶ καὶ ἔχουν ἰδικὸν τὸν τρόπον τοῦ μάχεσθαι, αὐτοὶ καὶ τὰ ἄλογά των, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐξασηθῇ καὶ μὲ τὰ ὁποῖα συνεννοοῦνται διὰ παραγγελμάτων στρατιωτικῶν.

μητέρα του, τὴν ἔφερον ὁ ὑπηρέτης της εἰς τὸν κ. 'Αγκουράντ. Καὶ τὴν ἐπιστολήν, ποῦ ἔλαβε μετὰ δύο ἡμέρας ὁ πατέρας του, τὴν ἔστειλεν εἰς τὴν μητέρα του.

Ὁ Λουδοβίκος εὐρίσκετο εἰς τὸ μέτωπον. Ὁ ἀσθενὴς δεσμός, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νὰ ἀναφαίνεται ἀπὸ τὴν κοινὴν ἀγάπην πρὸς τὸ παιδί των, τοὺς ἔκαμε καὶ τοὺς δύο νὰ αἰσθάνονται τὴν ἰδίαν ἀγωνίαν, ὅταν δὲν ὑπῆρχον εἰδήσεις του. Ἡ μητέρα δὲν ἤρκετο πλέον εἰς τὰ τηλεγραφήματα ποῦ ἐδημοσίευαν αἱ ἐφημερίδες. Ἡθελε νὰ ξεύρῃ περισσοτέρας λεπτομερείας διὰ τὸν πόλεμον. Καὶ ἐσκέπτετο ὅτι ἕνας ἄνθρωπος, σὺν τὸν 'Αγκουράντ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀνακατωμένος με τοὺς πολιτικούς κύκλους, κατὰ θὰ ἤξευρε περισσότερον.

Καὶ τοῦ ἔγραψε μίαν ἐπιστολήν, ζητοῦσα πληροφορίας. Κατόπιν, ὕστερα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας, ὁ κ. 'Αγκουράντ, συγκεκινημένος ἀπὸ τὸ μητρικὸν ἐνδιαφέρον, τὴν ἐδέχθη νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτὸν καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ προφορικῶς λεπτομερείας διὰ τὸν πόλεμον. Ἐνόησαν τότε καὶ οἱ δύο ὅτι ἡ συμφωνία των, ἐφήμερος σχεδόν, εἶχε ἀποκτήσῃ καποῖαν δύναμιν.

Αἱ ἐβδομάδες ἐπερνοῦσαν δι' αὐτοὺς μὲ ἀμοιβαίαν χαρὰν καὶ λύπην. Συνεκέντρωνον καὶ οἱ δύο εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ παιδιοῦ των, δὲν ἔχωριζαν πλέον τὰς σκέψεις των. Καὶ ἡ θέλησις τοῦ Λουδοβίκου ἐξ ἄλλου ἐπηρεάζετο πολὺ. Ὁ Λουδοβίκος ἔγραψεν εἰς τὰς ἐπιστολάς του: «Θὰ πῆς εἰς τὴν μαμά...» «Ἐρώτησε τὸν πατέρα...»

«Εἶσι ὁ κ. 'Αγκουράντ ἀνενέωσε τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὸ σπίτι τῆς Μαρίας-Λουίζας. Τώρα πλέον ἔφερνε μόνος του τὴν ἐπιστολήν, ποῦ ἐλάμβανε κάθε τὸσον ἀπὸ τὸ παιδί του.

— Τρέμω, ἔλεγεν ἡ μητέρα, ὅταν ἔρχεσθε. Ἀλλὰ τρέμω περισσότερον, ὅταν ἀργῇτε νὰ ἔλθετε... Μουῖζει ὀλίγον μὲ τὸν καιρὸν, ποῦ ἦτο ὁ Λουδοβίκος ἀρρωστος καὶ ἐπερμένετο τὸ γιατρό. Τὸ ἐνθυμείσθε;

Ὁ κ. 'Αγκουράντ τὸ ἐνθυμείτο. Αἱ ἀναμνήσεις ἤρχισαν νὰ παιζοῦν σπουδαῖον ρόλον. Τὰ πρῶτα βήματα τοῦ Λουδοβίκου, τὰ πρῶτα παιγνίδια του, τὰ πρῶτά του λόγια. Καὶ ἔπειτα ἡ ἀγάπη, ποῦ εἶχαν προτοῦ νὰ χωρισθῶν.

Μία τυπικὴ διαφωνία τοὺς ἐχώριζεν ἀκόμη, ἀλλὰ κυρὰ καὶ οἱ δύο ἠσθάνοντο χαρὰν, ὅταν εὐρίσκοντο μόνον των. Ἐπιθυμοῦσαν καὶ οἱ δύο νὰ εἶνε σὺν ἄλλοτε ἡ καρδίαι τους. Καὶ ἕνα αἰσθημα τοὺς συγκινοῦσε καὶ προσήγγιζε τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἄλλον ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν. Ἐνας θαυμασμός, μίαν ὑπερήφαναν γιὰ τὴν γενναιοσύνην τοῦ Λουδοβίκου ἔκαμε καὶ τοὺς δύο νὰ ἀναγνωρίζουν ὅτι ἦσαν ὑπερήφανοι διὰ τὸ παιδί τους.

Ὁ κ. 'Αγκουράντ ἕνα πρωὶ ἔτρεξε θριαμβευτικὰ εἰς τὸ σπίτι τῆς μητέρας τοῦ παιδιοῦ του.

— Τὸ νομὰ του ἀνεγράφῃ εἰς τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν τῆς εἶπεν. Ἡ μητέρα ἔκλαψε ἀπὸ τὴ χαρὰ της. Ὁ κ. 'Αγκουράντ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς τῆς εἶπε.

— Θὰ εἶρω τῆς ἐφημερίδας, ποῦ τὸ γράφουν. Θὰ δῆτε... Εἶνε ὑπέρογον...

Ἐδίδασαν τὴν ἐπιστολήν αὐτήν, ποῦ ἀνέφερε τοὺς ἡρωϊσμοὺς τοῦ

παιδιοῦ των ἐπανειλημμένως. Ἡ ὥρα τοῦ προγεύματος εἶχε περάσῃ. Ἡ μητέρα δεῖλὰ παρακάλεσε.

— Ἐάν ἐμένετε... Ὅθ' εἶχαμε τόσα πράγματα νὰ ποῦμε γιὰ τὸ παιδί μας...

Ὁ κ. 'Αγκουράντ ἐδέχθη. Ὅταν ἐκάθησαν εἰς τὸ τραπέζι, ἀπὸ τὸν νοῦν τοῦ κ. 'Αγκουράντ ἐπέρσαν ὅλες ἡ εὐχάριστες ὥρες, ποῦ ἐπέρασε μετὰ τὴν γυναῖκα του. Τὴν ἠρώτησε:

— Τὸ ξέρετε ὅτι ἔρχομαι ἐδῶ;

— Ναι, τοῦ τὸ ἔγραψα.

— Ἐκάματε καλά. Πρέπει νὰ εἶνε εὐχαριστημένος. Ἐάν ἠμποροῦσε νὰ μᾶς ἔβλεπε ἐτοί σήμερα...

Ἐχουν καὶ αὐτοὶ ποῦ εἶνε στὸ μέτωπον ἀνάγκη νὰ εἶνε εὐχαριστημένοι.

Ἐτηκολούθησε σιωπῇ. Δυὸ τρεῖς φορές, ποῦ ὁ κ. 'Αγκουράντ ἔκαμε κινήσιν νὰ φύγῃ, τῆς εἶπε.

— Ὁ καὶμένος ὁ Λουδοβίκος θὰ ἦτο τόσο εὐτυχὴς ἂν...

— Ἀν... ἠρώτησεν ἡ μητέρα.

Καὶ οἱ δύο ἐνοούντο. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐτολμοῦσε νὰ ἐκφράσῃ τὰς σκέψεις καὶ τοὺς πόθους των. Ὁ κ. 'Αγκουράντ ἐπανελάβε.

— Ἐάν τοῦ ἔγραφα...

— Νὰ τοῦ γράψετε τί;

— Σταθῆτε: εἶπε ζωηρῶς ὁ κ. 'Αγκουράντ. Θὰ γράψω τώρα τὴν ἐπιστολήν... Καὶ θὰ μοῦ πῆτε, ἂν θέλετε νὰ τὴν στείλω.

Ἐκάθησε στὸ γραφεῖο. Μετ' ὀλίγον ἐσταμάτησε τὸ γράψιμον.

— Δὲν τολμῶ νὰ προχωρήσω, χωρὶς νὰ γνωρίζω... Θέλετε νὰ τὴν διαβάσετε;

Ἡ Μαρία ἔσκυψε καὶ ἐδίδασκε.

Ἀγαπήτῳ μου παιδί, μᾶς κάνεις ἐμένα καὶ τῆς μητέρας σου πιὸ εὐτυχισμένους καὶ πιὸ ὑπερήφανους. Ἡ γενναιοσύνη σου κατώρθωσεν, ὥστε νὰ μᾶς προσεγγίξῃ κάθε ἡμέρα περισσότερον...

Τὴν πένα παρακάλεσε συγκεκινημένη ἡ Μαρία.

Καὶ συνεκλήρωσε τὴν φράσιν «καὶ θὰ μᾶς ἐνώσῃς διὰ νὰ μὴ μᾶς χωρίσῃ τίποτε πλέον».

— Δὲν εἶνε ἐτοί Πέτρο; τὸν ἠρώτησε.

Δὲν εἶπαν πλέον τίποτε. Ὁ κ. 'Αγκουράντ ἀνοιξε τὴν ἀγκαλιά του καὶ ἔπεσε κλαίονσα ἡ γυναῖκα του.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΙΝΔΙΚΑ ΓΝΩΜΙΚΑ

Εὐκόλα πείθεις τὸν ἀπλοῦκον καὶ τὸν ἀμαθῆ, εὐκολώτερα δὲ τὸν πολυμαθῆ καὶ μορφωμένον. Ἀλλὰ τὸν ἡμιαμθῆ καὶ δοκησίσοφον οὐτε αὐτὸς ὁ Βράχμας τὸν πείθει.

Καὶ ἀπὸ τὴν ἄμνησιν ὁ ἄνθρωπος βγάζει λάδι, εἶτε μὲ πίεσιν, εἶτε ἄλλως πως. Καὶ ἐκεῖνος, ποῦ διψᾷ, πίνει νερὸ στὴν ἔρημον καὶ κέρατο λαγοῦ

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ. — Μέσα στὸ ἄγριο σκοτάδι ἐξακολουθοῦν λυσσάσαι αἱ μονομαχίαι τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἀπὸ τὸ φονικὸν πῦρ ἀλληλοκατακτώνται τὰ χαράκια. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ πλάστιγγὴ μένει ἀμφίρροπος καὶ ὁ πόλεμος ἐξακολουθεῖ ἐκνευριστικῶς καὶ ἐξοντωτικῶς καὶ ὀλέθριος.

βρίσκει γυροζώντας τὸν κόσμον. Μόνον τὴν ιδέα τοῦ ἀγραμμάτου ἀνθρώπου δὲν βγάζεις ἀπὸ τὸ κεφάλι του.

Ἀν στὴν χώρα ἐνὸς Βασιλῆα σοφοὶ καὶ διαβασμένοι καὶ μαθητῶν πολλῶν δάσκαλοι ζοῦν φτωχικὰ καὶ ἄτιμα, δὲν εἶναι ἀτιμία τὸν σοφῶν, ἀλλὰ ἀγνοία τοῦ Βασιλῆα. Οἱ σοφοί, ἂν καὶ φτωχοί, εἶναι ὅμως τίμοι. Φτάνει ἡ πολύτιμη πέτρα, ἂν χάσῃ τὴν ἀξίαν της ἡ ἐκείνος ποῦ δὲν ξέρεי τί ἀξίζει;

Τὸ σκυλὶ κουνῇ τὴν οὐρά του ἐμπρὸς στὸν ἀφεντικό του, σκαλίζει τὸ χῶμα μὲ τὰ πόδια καὶ πέφτει ἀνάσκελα καὶ σέρνεται μὲ τὴν κοιλία καὶ μὲ τὴ μούρη, ἐνῷ ὁ ὑπερήφανος ἐλέφας βλέπει τὸν ἀφέντη του σοδὰρ καὶ τρώγει μὲ κομπλιμέντα καὶ καλὰ λόγια.

Δὲν στολίζουν τὸν ἄνθρωπον τὰ βραχιόλια, οὐτε τὰ λουτρά, οὐτε τὰ ἀρώματα, οὐτε τὰ ἄνθη ἢ τὰ καλοκτηνισμένα μαλλιά. Τὰ σωματικὰ στολίδια εἶναι στολίδια τῆς στιγμῆς· στολίδι ὅμως παντοτεινὸν εἶνε ὁ λόγος.

Καὶ τὸ λεονταράκι πηδᾷ ἐπάνω στὸν γιγαντοσωμὸν ἐλέφαντα. Αὐτὴ εἶναι ἡ φύσις τὸν γενναίων. Ἡ ἡλικία δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε μὲ τὴν ἀνδρείαν.

Ὅπως ἡ σταλλαγματὰ τοῦ νεροῦ, ἂν πέσῃ ἐπάνω εἰς τὸ καυτὸ σίδερο χάνεται, ἐπάνω εἰς τὸ φύλλο τοῦ λωτοῦ φαίνεται σὺν μαργαριτάρι, μέσα δὲ εἰς τὰ δοσκακα γίνεται ἀληθινὸ μαργαριτάρι, εἶσι καὶ ὁ ἄνθρωπος καταντᾷ ἀναλόγως τῆς παρέας του.

Τὸ αὐτὶ στολιζέται μὲ καλὰ καὶ ἐπιστημονικὰ λόγια καὶ ὄχι μὲ σχοιλαρίκια, τὸ χέρι μὲ τὸ δώσιμο καὶ ὄχι μὲ δακτυλίδια καὶ τὸ σῶμα μὲ τῆς εὐεργεσίας καὶ ὄχι μὲ ἀρώματα.

Ὅπως τὸ τόπι τὸ κτυπᾷς καὶ πέφτει στὸ χῶμα καὶ ξαναπηδᾷ ψηλά, εἶσι καὶ τὸ πέσιμο τῶν μεγάλων δὲν εἶναι παντοτεινόν.

Ἐνας ποντικὸς τὴν νύκτα ἐτρόπῃσε μιά κάσα, ποῦ ἦτον κλεισμένο ἕνα φίδι, *πρόφιο ἀπ' τὴν σπείνα*, καὶ ἔπεσε ἴσα-ἴσα εἰς τὸ στόμα του. Τὸ φίδι ἔφαγε τὸν ποντικὸ καὶ, καθὼς ἦλθε στὰ καλά του, ἐβγήκε ἀπὸ τὴν ἴδια τρύπα.

Τὸ δένδρον, κ' ἂν τὸ κόψῃς, πάλι ξαναμεγαλώνει καὶ τὸ Φεγγάρι, ποῦ σβύνει, ξαναγεμίζει. Ἐτοί καὶ οἱ μεγάλοι, ὅταν σκέπτονται δὲν ἀποθαροῦνται διὰ τὰ ἀτυχήματά των.

Ἡ Εἰμαρμένη κάνει τὸν ἄνθρωπον θησαυρὸν ὄλων τῶν ἀρετῶν καὶ στολίδι τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ λιγδύζων. Ὡς τῆς ἀμαθείας της!

Ἄς πέσῃ στὴ θάλασσα ὁ ἄνθρωπος, ἂς ἀναβῇ στὴν κορφή τῆς Μερόνης, ἂς νικήσῃ στὸν πόλεμον τοὺς ἐχθρούς του, ἂς μάθῃ γράμματα, τέχνες, ἐμπόριον, γεωργίαν, ἂς πετάξῃ στὸν αἰθέρα σὺν πουλὶ. Ὅ,τι εἶναι νὰ μὴ γίνῃ, δὲν θὰ γίνῃ, κ' ὅ,τι εἶναι νὰ γίνῃ, θὰ γίνῃ.

Ποιὸ εἶναι κέρδος; Ἡ δουλία μὲ τοὺς σοφοὺς καὶ μορφωμένους. Τί εἶναι μεγάλη λύπη; Ἡ παρέα μὲ κουντούς καὶ ἀγραμμάτους. Τί εἶναι ζημία; Νὰ μὴν κἀνῃς ὅ,τι πρέπει στὴν ὥρα του. Τί εἶναι φρόνησις; Ἡ πρὸς τὰ νόμιμα κλίσις. Ποιὸς εἶναι ἥρως; Ἐκεῖνος ποῦ νικᾷ τὰς ἐξέσεις. Ποιὰ εἶναι γυναῖκα; Ἐκεῖνη ποῦ ἀγαπᾷ τὸν ἄνδρα της καὶ ἔχει μυαλό. Ποιὰ εἶναι εὐτυχία; Ἡ μάθησις.

ΣΤΕΡΝΗ ΑΓΑΠΗ

Γλυκεῖα παρθένα, ποῦ στεγνὰ φωτίζει τὴ ζωὴ μου, μοιάζεις μ' ἀχτίδα ὀλόθερμην μέρας συννεφιασμένης, ποῦ ξέφυγ' ἀπ' τὰ σύννεφα καὶ πέφτει νὰ ζεσταίνῃ ξανά τὴν Πλάσι. Χύνεις καινούριον φῶς, ἐξωτικό, στὴ δύσι μου. Καὶ ποιῶθα καινούρια μέσα μου ζωῇ.

Κι' ἀντὶς νὰ σκοτεινιάξῃ κ' ἡ Φύσις νὰ παγώῃ, ξανά γλυκοχαράζει. Ὡς οὐ χρυσὴ μὴν ἀχτίδα, εἰς τὴν στερεὴν ἀγάπην, ποῦ φωτίζει μιά σκοτεινὴ ζωὴ χρυσὴ ἀχτίδα ποῦ φωτᾷ τὴ δύσι τῆς ζωῆς μου.

Ο ΑΛΛΟΣ

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ. — Σὴ μιά διακοπὴ τοῦ πυρός οἱ πολεμισταὶ εὐρίσκουν εὐκαιρίαν νὰ διαβάσιν τὰ γράμματά τους καὶ νὰ μάθουν τί γίνονται οἱ δικοὶ τους.

ΜΠΟΥΝΤΟΥΡ-ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

Περιοσώτερον από κάθε μωδα και τουαλέτα πρέπει να φροντίζωμεν διά την επιδεριμίδα μας, ή οποια, όταν την περιποιούμεθα, είναι το καλύτερον στόλισμά μας. Πρώτα-πρώτα πρέπει να πλυνώμεθα με νερό χλιαρό κάθε πρωί και το βράδυ πριν πλαγιάσωμε. Μετά το βραδυνό πλύσιμο αλείφωμεν το πρόσωπον με την εξής σκευασίαν:

Glycerale d'amidon 30,0 gr.

Το πρωί, ένοείται, πλύνω με χλιαρό νερό πάλιν και έτσι θα σρώσῃ ή επιδεριμς, αφού δε εξαλειφθῇ κάθε σημάδι του προσώπου, μεταχειρίζομεθα την εξής αλοιφήν:

Eau de Roses 60,0 gr.

Fleurs d'Oson 60,0 gr.

Teinture de Benjoin 3,0 gr.

Πάντοτε πρό της κατακλίσεως.

*

Το μεγάλο τσίνορο, ή βλεφαρίς δηλαδή, νοστιμίζει πολύ-πολύ το γυναικείο προσωπάκι. Χάνει πολύ το μάτι χωρίς μεγάλο τσίνορο. Δεν υπάρχει δ' εύκολοτερο πράγμα διά να κάμειτε μεγάλα τσίνορα: Αλείψετε δυο φορές την ημέρα της ρίζες των τριχών με βαζελίνη.

*

Διά να προλάβετε κάθε σημάδι από έγκαυμα, δι' επαναφοράς της επιδεριμίδος εις την προτέραν κατάστασιν, να μεταχειρίζεσθε αφέννημα από κλώνους πτελέας, λεπτούς, τους οποίους κόψετε εις μικρά τεμάχια και τους βράζετε, με το αφέννημα δε αυτό βρέχετε πανιά και τα επιθέτετε συχνά εις τα έγκαυματα.

*

Από τον κοινώνά σας δεν πρέπει να λείπη πρόχειρον κατευναστικόν διά τους αψιγνήδους από ψύξιν πονοδόχον. Ίδου λοιπόν: 7 γρ. χλωροφόρμιον, 2 γρ. μαστίχης και 2 γρ. Baume de Perou. Αφού τα αναμείξετε και τα αφήσετε 12-15 ώρας, βάζετε το μίγμα εις ένα φιαλίδιον και όταν σάς πιάσῃ το δόντι, εις ένα βαμβάκι σιάζετε 2-3 σταγόνας και το εισάγετε εις την κοιλότητα του δοντιού.

*

Όταν καμιά φορά παθαίνετε νευροκαβαλκίεμα εις της γάμπες ή τοις μηρούς, απαλλάσσεσθε άμέσως ως εξής:

Στέκεσθε εις προσοχήν, σηκώνεσθε εις τα άκρα των ποδών και κατόπιν αφήνεσθε άποτόμως να πέσετε με τον κορμόν κατακόρυφον, κάμπτοντες τα γόνατα. Έπειτα σηκώνεσθε άπληγμένους πάσης ένοχλήσεως.

Διά να άταλλαγήτε πάλιν από δληρόν λόξιγγα, δεν έχετε παρά να πιέσετε διά του δακτύλου των λαμών σας δεξιά του θυροειδούς, δηλαδή αλλίγον παρέκει του λεγομένου καρνιδιού και κοντά σιγής ελφές.

*

Δύο αντιφάρμακα έπάρχουν διά τους συνειθίζοντας να ροχαλίζουν: Έπειδή συνήθως ροχαλίζει κανείς όταν κοιμάται άνάσκελα, πράγμα το όποιον είναι και άνοητον, δένουν εις την ράχιν ένα μαξιλάρι με κόμβον, όστις ένοχλεί τον κοιμώμενον, μόλις γυρίσῃ ύπτιος, και άσυναισθήτως όττος γυρίζει εις το πλευρόν.

*

Ίδου μία οδηγία διά τα έπιπλά σας: Πριν τα βάρη ή έπιπλοποιός σας, τα έπιχρίετε με μίγμα εξ 60 γρ. Στυπτηρίας, 60 γρ. Θεϊκού Σιδήρου, 30 γρ. Βορικού όξους, 19 γρ. Ζελατίας, 6 γρ. Ανιλόκολλας και 1 λίτρας ύδατος. Σημειώσατε ότι τα έπιπλά σας και αυτόν τον τρόπον και άφλεκτα γίνονται και άπορόβλητα από το σαράκι.

*

Διά να καθαρίζετε τα σφουγγάρια σας: Διαλύσατε 20-25 γρ. σόδας κοινολής εις μίαν λίτραν νερό ζεστό και προσθέσατε όλίγας σταγόνας Άμμωνίας, όταν δε ή σόδα διαλυθῇ έντελώς, βουτάτε το σφουγγάρι και το κουνάτε

διαρκώς. Έπειτα το βγάξετε, το ξεπλένετε, το στύβετε και το άφίνετε να στεγνώσῃ. Γίνεται κίτρινο σαν φλιοντό.

*

Συμβαίνει καμιά φορά να σκουριάζουν τα μαχαίρια σας. Αηλαδή όχι ή λαβή, αλλά ή λεπίς. Λοιπόν άπλώσατε επάνω εις μίαν σανίδα στεγνήν άμμοιν ψιλήν και τρώγεται τα επάνω άμέσως άνακτούν την λάμριν των.

*

Διά να καθαρίσετε μάμαρα, είτε πλάκες κουζίνας άσπρες—όχι πλακάκια μωσαϊκά—ή μάμαρα έπίπλων κλ. τριγίτε τα με λεμόνι και άλάτι. Με το τρίψιμο ζεσταίνονται όλίγον το μίγμα και άνακτινύσεται εις ίγνη Ύδροχλωρικών Όξύ, το όποιον είναι ένα κι ένα διά τα μάμαρα, διότι τρώγει την επιφάνειαν σχηματίζον με αυτά Χλωριούχον Άσβεστιον και άέριον Διοξειδιον του Άνθρακος. Και έπειδή ίσως έρωτήσετε, διατί να μην πάρετε έτοιμον Ύδροχλωρικών Όξύ, πρέπει να μάθετε ότι, πρώτον είναι επικίνδυνον εις τα μάτια και δεύτερον ότι φθείρει πολύ την επιφάνειαν του μαμάρου και καταστρέφει την λάμριν του. Αφού λοιπόν τρώγεται τα μάμαρα σας με το άνωτέρω μίγμα, τσφίρετε καμιά ώρα και κατόπιν τα πλένετε στεγνά-στεγνά με χλιαρό νερό. Έτσι πέρνουν πάλιν την γυαλάδα τους.

*

Θέλετε να παχύνετε; Προσέξατε διότι χρειάζεται μέθος. Όχι: Πολύ φαγητόν κλπ.

ΣΥΣΣΕΙΣΙΟΝ.—Ή δουλειά δουλειά, μά και το φαί φαί. Νηστευό άρκουδι δεν χορεύει. Διακόπτουν τα λυσσαλέον πύα οι πολέμισται και εις την θεογειαν αυτήν άνακαχόν κάνουν διανομήν σουσσιού, και τρώγουν μέσα εις τα χαλαρώματα.

Πρώτα πρώτα να προτιμάτε λιπαράς τροφάς. Βούτυρα, κρέας χοιρινόν, λίπη, άμυλώδη, άποτες, μακαρόνια, κονιά, φακές, μπιζέλια, άρακά, ρεβίθια, όύζι, φασόλια, κάστανα, πατάτες, κρασί, μπίρα και νερό.

Αλλά διά την τροφήν. Αλλά και φάρμακον διά τον πολλαπλασιασμόν των ερυθρών αιμοσφαίριων. Ίδου:

Arrhénal 1 gr.

Phosphate de soude 20 »

Vanadate de soude 25 »

Sirof de Strychnine 200 »

S. d'ecorce d'oranges ameres q.s. 1/2 Litre

Μία κουταλιά της σούπας με το κρασί εις τα γεύματά σας επί πέντε ημέρας. Θα διακόπτετε δέκα ημέρας και δια caro. Θα ξαναρχίζετε άλλας πέντε ημέρας.

*

Όταν ψήνετε εις τον φούρνο του σπιτιού κρέας, θα έχετε παρατηρήσει ότι, στεγνώνει πολύ. Ίδιως αυτό συμβαίνει εις της κουζίνας του γκαζιού. Διά να άποφύγετε αυτό το στέγνωμα, βάλετε εις μία γωνιά ένα πηλίνο βαζάκι, πιάτο, ό,τι να είναι, με νερό. Έξατμίζεται σιγά-σιγά το νερό και οι άτμοί του διατηρούν υγρόν το κρέας.

*

ΑΒΥΣΣΙΝΕΖΙΚΑ

Σάν κνηγώ έλέφαντας και τρομερά λιοντάρια στα δάση μέσα, στα βουνά, ποδ μοιάζουν στοιχειωμένα, με τδνωμά σου άγάπη μου πείνω τα κοντάρια κι όλα μπροστά σου πέφτουνε νεκρά, κονθαριασμένα. Κ' ύστερα πέρνω με χαρά τη λύρα μου κι άρχίζω στα έαχλωμένα έμπρός θεριά να τραγουδώ γιά σενα, πως τίποτα, ναί, τίποτα μπροστά σου δεν άείζω, γιατί αν νικώ εγώ θεριά, εσύ νικάς έμένα.

*

Πάρε τη δόλια μου καρδιά με το σκληρό σου χέρι και σφάξε την άλύπητα με δίκαιο μαχαίρι. Μη φοβήθης κανένα—εγώ σου τήνε δίνω—κομμάτια χιλια κάμε την, δίχως καρδιά να μείνω και ο' ένα μέρος, ποδ θα ίδης το αίμα να μαυρίσῃ, το άπονο μαχαίρι σου λίγο άς σταματήσῃ, ν' άκούσης με μισόσβηστη φωνή, ποδ ένα στόμα θα σου φωνάξῃ: Μ' έσφαξες, μά ο' άγαπώ ακόμα.

ΤΑ ΑΘΑΝΑΤΑ ΤΟΥ ΝΙΤΣΣΕ

Κάποτε ο Ζαρατούστρας εξήγησε από μία γρηά να του είπη κι' αυτή μία μικρή αλήθεια. Και του είπε εκεινη: —Με γυναίκες πηγαίνεις; Μην ξεχνάς να παίρνεις μαζί και το καμουτό.

*

Σας παροτρύνω, όχι προς την εργασίαν, αλλά προς τον άγωνα. Σας παροτρύνω, όχι προς την ειρήνην, αλλά προς την νίκην. Ή ειρήνη σας θα είνε νίκη.

*

Ξεύρω τί μιση και τί φθόνους κρύβει ή καρδιά σας. Δεν είσθε άρχετα μεγάλου, ώστε να μη γνωρίζετε από μίσος και φθόνον. Να είσθε τούλάχιστον τόσοι μεγάλοι, ώστε να μην ντρέπεσθε διότι μισείτε και φθονείτε.

*

Δύο πράγματα θέλει ο άνδρας: Κινδύνους και παιχνίδια. Γι' αυτό θέλει ο άνδρας την γυναίκα. Γιατί είναι το πεύ επικίνδυνον παιχνίδι.

*

Περιοσώτερο άπ' τον άνδρα έννοει ή γυναίκα από παιδιά. Ο άνδρας όμως είναι πεύ παιδι άπ' την γυναίκα.

*

Κάθε λαός λαλει ιδιικήν του γλώσσαν, του Άγαθού ή του Κακού. Ο γείτων δεν την έννοει. Την γλώσσάν του την επένησος εις τά ήθη του κάθε λαός και εις τα δικαία του.

*

Αλλά το Κράτος ψεύδεται εις όλας τάς γλώσσας του Άγαθού και του Κακού. Και ό,τι λέγει, ψεύδεται. Και ό,τι έχει, το έχει κλέψει.

*

ΧΑΡΙΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Μοιτάζεις ένα φίλικο, μά σοδ ζήτησα «χαρίτι», κι έβαλες τα δυο σου χεϊλη, σαν να λέμ' έγγνητη.

Έκαμα κι' εγώ άμέσως—μην νιγόν και μηδ το κάσος—«προσημύισαι» σιά χεϊλή' έτοι δεν θα το ξεχάσης.

Μ' αν ίσως καταφύγετε εις το Δικαιοσύσιον... «έντόμος από σήμερα» θα πτε το διπλάσιον.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

*

ΟΙ ΜΑΓΟΙ

ΤΗΝ πρωτεύουσαν άπασχολεί, και μάλιστα τάς άνωτέρας τάξεις, άδιακρίτως φύλου, ένας μάγος φοβερός και τρομερός, Βαμβακίδης όνόματι, ο όποιος προλέγει το μέλλον εις τους θνητούς πελάτας του.

Τοιουτοτρόπως προστίθεται ακόμη κατι άλλο από την έποχήν των Βυζαντινών, με την όποιαν άρχίζουν να συγκρίνουν την σημερινήν. Πράγματι εις τους χρόνους εκείνους έπαιζαν μεγάλον ρόλον οι Μάγοι: αφού και μέσα εις το Παλάτιον είχον παρεσφύρσει, ρυθμίζοντας αυτοί, χάρις εις το θεοκρατικόν περιβάλλον, και την ζωήν του Αυτοκράτορος.

Αλλά πρέπει να γίνη διάκρισις μεταξύ μάγων—άστρολόγων και μάγων—αίρετικών. Οι πρώτοι ήσαν οι μάγοι των Άνακτόρων και των Μεγιστόνων και Τιτλοχών, πανοθενείς, διέποντες τά πάντα εν τῷ Παλατίῳ, εν τῷ όποιῳ και κατώκουν, κατέχοντες μέγιστα άξιώματα, άνευ της γνωμοδοτήσεως των όποιων ο' Ισαπόστολος—Αυτοκράτωρ ούδ' εκ των ιδιαιτέρων δωμάτων του έκινετο.

Εις έν χρονικόν άνευρίσκομεν κατι σχετικόν: «Ο μὲν οὖν Βασιλεύς άπελθεῖν εις Βλαχέρνας αὐτίκα ήθελεν, οι δέ άστρολόγοι, την καλήν εξεταζόντες ώρα, και άκουτα επικατεῖχον αὐτόν ελγην την πρώτην των νυσιων έξβομάδα εν τῷ Μεγάλῳ Παλατίῳ. Ως γοὺν παρήλθεν ή Παρασκευή, έξβθεν αὐτοῖς περὶ θέρων ήδη του Σαββάτου την μεταδασιν ποιῆσαι από ενός Παλατίου εις έτερον».

Τουναντίον οι άλλοι ήσαν οι μάγοι των τριόδων, αίρετικοί, εξ έν άπειρία άνήλθε μέγχι της πυράς, διατρέχοντες με φίλτρα τάς αγοράς της Κωνσταντινουπόλεως, σκανδαλίζοντας τους Χριστιανούς και κάμνοντες τέρατα και σημεία.

Οι περισσότεροι εξ αὐτῶν έκαίνοντο. Πυρά μεγάλη άνήπτετο εις την

πλατείαν των Άμαστριανών ή εις τον Ίππόδρομον, έν φ' ο διψών διά θεάματα όχλος, έπῆδα τραλλός από χαράν επάνω εις τάς κερκίδας και—κατά την Άνναν την Κομνηνήν—αφού έκαλύπτοντο από φλόγας, τίποτε άλλο δεν έφαινετο από ένα λεπτότατον νέφος καπνού, ήρέμα άνερχόμενον εις τον ούρανόν.

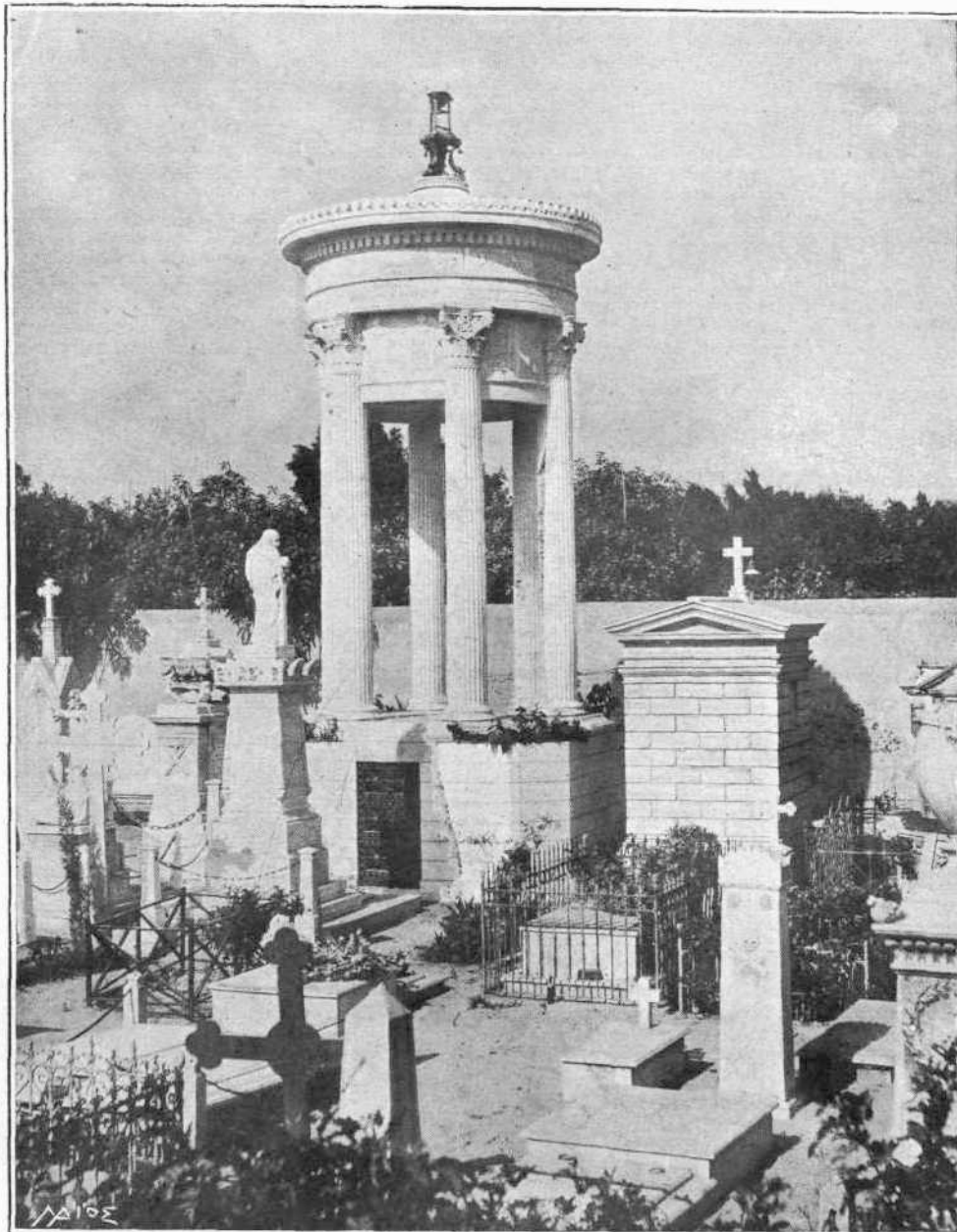
ΤΑ ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΛΟΓΙΑ

(Από την Ίνδοην φιλόλογον)

—Έμπιστεύσου στην Άγάπη και λύπη αν σου' φέρη άκόμη. Μην της κλείνης την καρδιά σου.

—Α όχι καλέ μου. Τα λόγια σου είναι σκοτεινά και δεν τά καταλαβαίνω.

—Η χαρά είναι λιγώση, σαν της δροσιάς τη σταλαγματιά. Έκει ποδ

ΜΠΡΑΒΟ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!—Κυριαρχεί ο Έλληνικός ενθους μέσα εις το έν Άλεξανδρεία κοιμητήριον της ομογενούς Κοινότητος, χάρις εις το μανωφέλιον της ομογενείας Κάδοαγλη, και το όποιον εφιλοτέχνησεν το έν Άθήναις έργοστάσιον μαρμαρογλυφίας Ι. Χαλδούτη.

γελῶ πεθαίνει. Μά ή λύπη είναι δυνατή και βαστάει πολύ. Άφησε να ζωγραφισθῇ στα μάτια σου λυπητερή άγάπη.

—Α όχι καλέ μου. Τα λόγια σου είναι σκοτεινά και δεν τά καταλαβαίνω.

—Η καρδιά είναι γιά να βγάξη μονάχα έξω ένα δάκρυ ή ένα τραγουδι άγαπημένη μου.

—Α όχι καλέ μου. Τα λόγια σου είναι σκοτεινά και δεν τά καταλαβαίνω.

—Ο φωτός άνοίγει στο χάδι του Ήλιου και χάνει ό,τι έχει. Στην άτέλειωτη πάχνη του χειμώνα δεν μπορεί να μείνη κλειστό το μπουμπούκι.

—Α όχι καλέ μου. Τα λόγια σου είναι σκοτεινά και δεν τά καταλαβαίνω.

PAMTINTPANAS TACKOP

* Ολίγη χολή πικραίνει πολύ μέλι.
* Τα ρόδα μαραίνονται τα άγκάθια μένοντα.
* Εις την Αριθμητική ένα και ένα κάνουν δύο, εις τον Έρωτα έν και εις την Άπιστίαν τρία.

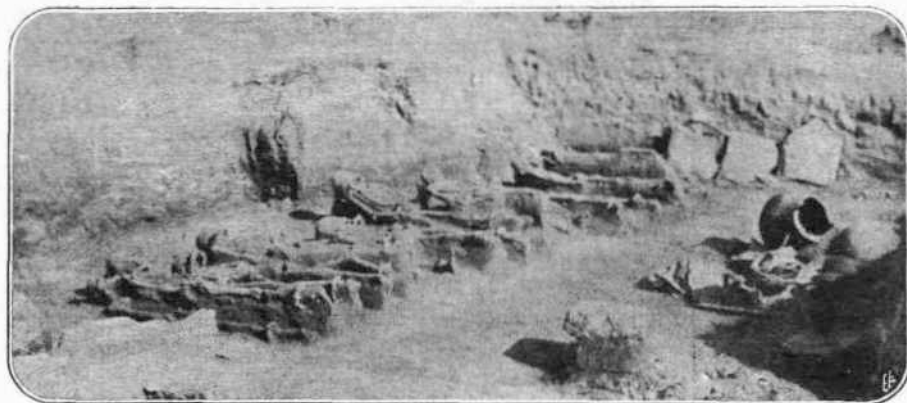
ΕΥΓΕΝΕΙΣ... ΠΕΙΡΑΤΑΙ

ΛΟΓΩ της γεωγραφικής θέσεως πρὸ πάντων τῆς Χώρας μας, κατὰ τὸν Μεσαίωνα, εἶχε καταστήσει αὐτὴ κρησφύγετον πειρατῶν. Ἰδίᾳ ἐπὶ Ἑνετοκρατίας καὶ Φραγκοκρατίας δύνανται τις νὰ εἰπῇ ὅτι ὁλοκλήρως ἡ Ἑλλάς εἶχε καταστήσει ἐνα παμμέγιστον πειρατικὸν ἄντρον.

Μεγιστάνες διετηροῦντο διὰ ληστρικῶν πόρων καὶ δοῦκες διέθετον τοὺς οἴκους τῶν εἰς τοὺς προστατευομένους τῶν πειρατῶν. Ἰδίως φοβεὰ πειρατικὴ ἀπέβησαν ἡ Πελοπόννησος καὶ οἱ πολυπληθεῖς μυχοὶ τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Τοσοῦτον δὲ ἐντίμον εἶχεν ἀποθῆ τὸ πειρατικὸν ἐπάγγελμα καὶ τὸσον τιμητικὸν ἐνομίζετο, ὥστε καθιδρύθη καὶ πληρονομικὴ διαδοχὴ, περιεχομένη ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν καὶ ἀπὸ οἰκογενείας εἰς οἰκογενείαν.

Ὁ ἱππότης τῆς Θεσσαλονίκης Ρολάνδος, ἐφημίσθη ὡς πειρατῆς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν λυμαινόμενος τὰ ἀπὸ Θεσσαλονίκης παράλια τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῶν στεγνῶν τῆς Ζακύνθου καὶ ἀνο.

Αἱ μεγαλειότητες Ἑλληνικαὶ οἰκογενεαὶ τῆς Μονεμβασίας, οἱ Δαυμονογιάννη καὶ οἱ Μαγωνιάδες, μνημονεύονται ὡς διάσημοι πειραταί, γινόμενοι μάλιστα καὶ δυνάσταί τῶν Κυθίων, λόγῳ τῆς μεγάλης πειρατικῆς δεινότητός των. Ὁ δὲ Σανούδος, ὁ ἱστορικὸς τῆς ἐποχῆς, ἀποκαλύπτει ὅτι καὶ βαρῶν τῆς Εὐβοίας συνεβίβον κάθε ἐνιαυτὸν νάυτο στῆλουν στόλον ἐξ 100 σκαφῶν πρὸς δόσησιν τῶν Μικρασιατικῶν παρῶν. Ἐνα καὶ μόνον πειρατικὸν ταξεῖδι ἀπέφερε 6000 περισσώτερα ἀπὸ 600 χιλιάδων δραχμῶν. Ἐκ τῶν πειρατικῶν αὐτῶν πόρων ὁ βαρὼν Χελκίδος διέτρεξε ἀριστον ἱπτικὸν ἐκ τετρακοσίων ἱπποτῶν, εἶχε δὲ μεταβάλλει τὴν Εὐβοίαν εἰς θανάσιον ἱεποφορεῖον καὶ τὸ πᾶν τῶν σημαντικῶν διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅτι εἶχε ἐγκαταστήσει τραπεζικὸν οἶκον, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐδανείζοντο χρήματα αἱ διάφοροι μικροεργονομαὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ αὐτὴ ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία. Διευθυνταὶ τοῦ μεγαλειτέρου τότε, καθ' ὅλον τὸν κόσμον, τραπεζικτοῦ οἴκου ἦσαν οἱ ἀδελφοὶ Φέρροι ἔχοντες τὴν ἐδραν τῶν εἰς Χαλκίδα. Ὁ οἶκος τοῦ Δελφάρδος περιέβαλε τοὺς ληστεύοντας τὰ παράλια τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου ὁ λιμὴν τοῦ ὁποῦ, τὸ Ναύπλιον, εἶχεν ἀποθῆ τὸ κυριώτερον αὐτῶν κρησφύγετον. Μετὰ τὴν ἄλωσην τῆς Σκοπέλου καὶ τῆς Λήμνου ὑπὸ νάυαρχον τοῦ Βυζαντίου οἱ κάτοικοι τούτων εἶχον μεταναστεύσει εἰς Εὐβοίαν καὶ μετέβαλον τὴν νῆσον εἰς ἀληθινὸν στρατιωτικὸν πειρατῶν. Ἐπὶ τινος πολέμου ἐναντίον τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου τοῦ Β' τοῦ Παλαιολόγου, τριῶν οἰκιστῶν πειρατῶν ἐξαπεστάλησαν ἐκ μόνης τῆς Χαλκίδος, ὁ δὲ ἱστορικὸς Σανούδος, ἔλαχε νὰ γνωρίσῃ ληστοπειρατικὴν ἐκ τῆς βενετοκρατομένης Κρήτης, ὅστις ἐκνεύει εἰς τὴν καυχήν, ὅτι δι' ἐνός μόνου πλοίου εἶχε προξενήσει εἰς τὴν Ἑλ. Αὐτοκρατορίαν ζημίας 400,000 ὑπερπύρων, δηλ. περίπου 3,820,000 δραχμῶν. Οἱ πειραταὶ εἶχον κεκανονισμένον τακτικὸν τιμολόγιον, ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τῶν ἐμπόρων, οἵτινες ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἶχον συνειθίσει νὰ θεωροῦν νόμιμον τὴν ὑπὸ τῶν πειρατῶν λαφυραγωγίαν. Καὶ δι' ὁ πλοίαρχος πειρατικὸς σκάφος ἐδικαιούτο νὰ λάβῃ τρία δηνάρια ὡς λάφυρον ἀντὶ ἐκάστης δυάδος δηνარიῶν, ἢν εἶχε δαπανήσει διὰ τὴν ἐξάρτησιν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ πλοίου ἂν προσέβαλλε δὲ τὸ κρησφύγετον ἄλλου πειρατοῦ, τὰ κέρδη τοῦ πλοίαρχου, λαμβανόμενον ὑπ' ὄφιν τοῦ μεγαλειτέρου κινδύνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξέτιθετο ἡ περιουσία του καὶ ἡ ζωὴ του, ὑπελογίζοντο εἰς τὸ διπλοῦν τοῦ ποσοῦ τοῦ δαπανηθέντος χάριν ἐξαρτήσεως τοῦ πειρατικοῦ πλοίου. Ὅταν ἡ πειρατεία ἐλάμβανε χώραν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ πλοίαρχος πειρατικὸς σκάφος ἐδικαιούτο καὶ εἰς τὸ ἐν πέντε τῶν ληφθέντων, ἀπελάμβανε δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς πλείστα ὅσα προνόμια καὶ ὀφελήματα. Ἄν τὰ κέρδη τῶν πειρατῶν ὅσον καὶ ἂν ἦσαν μεγάλα, μέρος μόνον τῆς προξενήσεως ζημίας ἀντεπροσώπευον, αἱ δὲ συμφοραὶ καὶ ἐρημώσεις ἄς προσεκαλοῦν, δὲν δύνανται νὰ ὑπολογισθῶσι κατὰ πρόχειρον τρόπον. Ἰδίως οἱ πειραταὶ ἐπετίθεντο κατὰ τῶν πλοίων ξένων πολιτειῶν, τῆς Βενετίας, ἡ ὁποία πλείστακις μάλιστα ἔλαβεν ἀπορρομὴν νὰ παραπονεθῇ πρὸς τὸν Βυζαντινὸν Αὐτοκράτορα καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησιν αὐτοῦ πρὸς κατάτασιν τοῦ ἔργου τῶν πειρατῶν. Θὰ ἡδυνάμεθα καὶ ἄλλα πολλὰ νὰ ἀναφέρωμεν διὰ νὰ σὰς δώσωμεν μίαν ἰδέαν τῆς τότε ἀσφαλείας εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας, ἀλλὰ τὰ παραδείγματα εἶνε πολλὰ καὶ ἀτελείωτα.

ΟΙ ΣΚΕΛΕΤΟΙ. — Ἐκεῖ κάπου παρὰ τὸ τέμα τῆς λεωφόρου Συγγροῦ, παρὰ τὸ τρίγωνον τοῦ λεγόμενου Δέλτα τοῦ Π. Φαλήρου, ἡ σκαπάνη τοῦ ἐργάτου ἀνεκάλυψε 19 σκελετοὺς ἀνθρώπων, παρατεταγμένους εἰς γραμμὴν, οἵτινες προκάλεισαν μεγάλην ἐπιστημονικὴν συζήτησιν.

ΟΙ ΤΟΙΧΟΙ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ... ΣΤΟΜΑ

Εἰς τὴν Φυσικὴν Πειραματικὴν ἐκτίθεται ἐκτενὲς καὶ ἐξηγεῖται σαφέστατα τὸ φαινόμενον τῆς ἡχοῦς καὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς φωνῆς πολλῶν, εἶναι δὲ γνωστοὶ καὶ τόποι ὅπου, ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς τῶν κατασκευῶν, ἀκούεται ὁρισμένως φορὰς ἡ φωνή.

Ἐκτός ὁμοῦ τῶν φυσικῶν τούτων φαινομένων παρατηρήθη ὁμοιον πρᾶγμα καὶ εἰς ἔργα τέχνης, εἶναι δὲ γνωστὸν ἐξ ἄλλου ὅτι, τὰ ὑπόγεια τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως εἶχον θόλους κατασκευασμένους κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἀντανακλάται ὑπ' αὐτῶν καὶ πᾶς ψήθυρος ἀόκη, τὸν ὁποῖον ἤκουε ὁ ἀγρυπνῶν κατάσκοπος, εἰς κατάλληλον μέρος ἱσταμένου.

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἂν σταθῇ κανεῖς εἰς τὸ μέσον τοῦ θόλου καὶ κτυπήσῃ ὁρισμένην πλάκα τοῦ δαπέδου, θὰ ἀκούσῃ τὸν κτύπον ἐπαναλαμβανόμενον δεκαεξάκις ἀπὸ τὸν θόλον καὶ τὸ ἔδαφος.

Τὸ αὐτὸ φαινόμενον παρατηρεῖται εἰς τὸ Βαπτιστήριον τῆς Πίζας, ὅπου ὅταν ὁ κώδων ἡχῇσῃ ἀπὸ τὸν θόλον, ἡ ἡχοῦ ἐπαναλαμβάνεται τὸν ἡχον καὶ σχηματίζει μετὰ τὴν πλημμύραν τῶν ἀρμονικῶν κωδωνισμῶν πολυὲς φωνὰς μουσικῶν.

Ἡ φωνὴ ἐπαναλαμβάνεται ὁκτάκις εἰς πολλὰ μέρη τῶν τοιχῶν τοῦ Ἀθηνῶν. Εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Βερδέν, δύο τοῖχοι ἀπέχοντες ἀλλήλων περὶ τὰ πενήνκοντα μέτρα, ἀπηχοῦν δεκάκις τὴν φωνήν.

Πλησίον τοῦ Μιλάνου, καὶ ἐντὸς τῆς ἐπαύλεως Σιμονέττα, ὁ σοφὸς μαθηματικὸς Μόντζι ἐξηκρίβωσεν ὅτι, μὴ πιστολὰ ριπτομένη ἀπὸ ἑνα παράθυρον τῆς ἐπαύλεως, ἐπαναλαμβάνεται 40άκις καὶ 50άκις.

Ὁ περιώνυμος τάφος τῆς Καικιλίας Μετέλλα, κείμενος ἐπὶ μίᾳ ὁδοῦ ἐν Ρώμῃ, παρουσιάζει πολλὰ τὴν ἡχοῦ. Ἐάν τις ἀπαγγεῖλῃ μίαν λέξιν ἀπὸ τὰ πόθηρα τοῦ μικροῦ λόφου ποῦ τὸν ὑποδοσάται, ἡ λέξις ἐπαναλαμβάνεται ὁκτάκις καὶ δεκάκις.

Ἡ νόμφη ἡχοῦ ἐδρεῖται καὶ εἰς τὰ ἔργα τῆς συγχρόνου Τέχνης. Οὕτω εἰς μίαν κρεμαστὴν γέφυραν ἄνω τῶν Ἀλπεων, τὰ κύματα τοῦ ποταμοῦ, ἐκπομπόμενα ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῆς γεφύρας, ἐπαναλαμβάνουν ἀμετρήτους φορὰς τὸν αὐτὸν ἡχον.

Μπαστοδινὴ ριπτομένη ἐπὶ τὸν πλακοστρώτον τῶν ὑπογείων τοῦ Πανθέου σχηματίζει ἡχον ὅμοιον μετὰ τὸν τοῦ πυροβόλου.

Εἰς τὰ οἰκοδομήματα, ὅπου ὁ θόλος ἔχει ἐλλειψοειδῆ κατεῦθυνσιν δύνανται τις νὰ ὁμιλήσῃ χωρὶς νὰ διατρέξῃ τὸν κίνδυνον νὰ τὸν ἀκούσῃ ὁ γείτονος τοῦ ποῦ ἐφύσκειται ἐν τῇ δύο ῥήματα κοντὰ του.

Ἐκεῖ ἐπὶ τῇ ἐστραγγίλῃ κατὰ μεθόδους, τὰς ὁποίας αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀνόμαζε καὶ ἐραντάζετο. Ἐκεῖ κρεμοῦσε στὰ δένδρα τούτους, ὥστε αὐτὰ κατὰφορα νὰ κλίνουν τοὺς κλάδους πρὸς τὴν γῆν ἀπὸ τὸ πολὺ βάρος. Ἐκεῖ ἐστράβωνε πότε ἀπὸ τὸ ἑνα μᾶτι κατ' ἀρχὰς καὶ μετὰ χρονικὸν διάστημα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο, πότε ἀπὸ τὰ δύο διὰ μίᾳς, ἀνθρωπίνως ὑπάρξει, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρχαν πρὸς στιγμὴν ἀγαθῆς δι' αὐτὸν. Ἄλλ' ἡ παραμικρὰ ἰδέα ὅτι μελετοῦσαν τὸ κακὸ του, τὰς μετέβαλλεν ἀμέσως εἰς μισσητὰς μετὰς ἐξοντώσεως.

Σαλευρόμενος ἐπάνω στὰ χόρτα ἔβλεπε τοὺς κρεμασμένους του ὡς καρποὺς τῆς αἰσιοσύνης ἀκούσαντος ἐπιθυμίας του νὰ λεγέται ὁ Βασιλεὺς τοῦ μαρτυρίου καὶ τῶν βασανιστηρίων.

ὅτα τῶν πρὸς τὴν ἀπέναντι παραλίαν, ἤκουσαν ἀπὸ ὁ ἴσους διακοσίων χιλιόμετρον τὸν κώδωνα τοῦ Σαν - Σαλταδόρ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

Ἡ ἱστορία καὶ ὁ μῦθος, αἱ παραδόσεις καὶ ἡ φήμη παρέδωσαν διὰ τὸ πρόσωπον Λουδοβίκου τοῦ ἐνδεκάτου, τὸν δημοφιλοῦς ἀλλὰ καὶ μισητοῦ ταυτοχρόνως βασιλέως τῆς Γαλλίας, μίαν βιογραφίαν τόσο τραγικὴν ὅσο καὶ φανταστικῶς περιεργον.

Τὰ μυθιστορήματα καὶ τὸ θέατρον τὸν παρουσιάζουν κακόν, μοχθηρόν, δειλόν, σκληρόν καὶ φιλάργυρον, ἑνα μίγμα Ταρτοφύρου καὶ Τιβερίου, ἀσθενοῦς κατὰ φαντασίαν καὶ Πατελίον.

Εἰς ἑνα βιβλίον, ὁ συγγραφεὺς τοῦ ὁποῦ ζητεῖ νὰ καθορίσῃ τὴν ἀκριβὲς ἡτὸ ὁ θλιβερός αὐτὸς βασιλεὺς, διαβάσει καὶ μοιραίνει κανεῖς, ὅτι πράγματι ὁ Λουδοβίκος 11^{ος} ἦτο ἑνας χαρακτήρ, ὁ ὁποῖος εἶχε λίγο ἂν ὅλα τὰ προτερήματα καὶ πολὺ ἀπὸ τὰς κακίας τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

Οἱ παλαιοὶ ἱστορικοὶ καὶ οἱ νεώτεροι, οἱ χρονογράφοι τῆς ἐποχῆς τούτου, συμφωνοῦν ὅτι ὑπῆρξε σκληρὸς εἰς τὸ ζεῖν.

Εἰς τὸν σιδηρῶν αἰῶνα κατὰ τὸν ὁποῖον ἔζησεν, ἔπαιξε μετὰ κεφάλαια τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ ἐκοβε, ὅπως τὰ μικρὰ παιδιὰ ποῦ κρατοῦν μίαν βίτσαν καὶ τρέχουν, κυκλώντας τὰ ἀντὶ μέρη αὐτῶν ἀγρόν ἀνθρώπων.

Ἡ μαγία του ἦτο νὰ ἐφευρίσκει μέσα τυρανίας καὶ νὰ τὰ σχεδιάζῃ μόνος, ἀπολαύων, ὅταν τὰ ἐθετε εἰς ἐφαρμογὴν καὶ τὰ ἐβλεπεν ἐπιτυγχάνοντα. Ἡ κλίσις του πρὸς τοῦτο ἐβόηθη ἀπὸ μίαν φαντασίαν, τὴν ὁποῖαν δὲν κατώρθωσαν νὰ φθάσουν οἱ διδάσκαλοι τῶν βασανιστηρίων, οἱ περίφημοι Ἱταλοὶ, οἱ κληθέντες διὰ μέσου τῶν αἰώνων «καλλιτέχναι τοῦ ἀνθρώπινου μαρτυρολογίου».

Ἡ μεταφύτευσις τοῦ μουστακιοῦ. — Ἱστορία χωρὶς κείμενον.

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΗΤΩΝ

ΚΑΠΟΙΟΥ κομήτου τὴν προσεχὴ ἐμφάνισιν μᾶς ἀναγγέλλουν οἱ ἀστρονόμοι, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν θὰ... μᾶς καταστρέψῃ. Οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς ἐκνεύεισαν καὶ δὲν φοβοῦνται πλέον αὐτὸν τὸν **μουστακιοῦ**.

Τὶ ἐγένετο ἄλλοτε εἰς παρωχημένας ἐποχάς, δασαὶς ἐνεφανίζετο εἰς τὸν οὐρανὸν κομήτης, δὲν περιγράφεται. Ἰδίᾳ κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἐπιστεῖντο ὅτι ἡ ἐμφάνισις κομήτου ἐσήμαινε τὸ τέλος τοῦ Κόσμου καὶ... ἡ φαντασία συνεπλήρωνε τὰ κενά.

Ἦτο τὸσον φοβεῖος καὶ τρομερός, γράφει ὁ περίφημος χειρογράφος Ἀμβρόσιος Παρὲ διὰ τὸν κατὰ τὸ ἔτος 1528 ἐμφανισθέντα, καὶ προσέθετε παρὰ τῷ κόσμῳ τὸσον τρόμον ὥστε μερικοὶ ἀπέθανον ἐκ τοῦ φόβου καὶ πολλοὶ ἠθάρτησαν.

Ἐβλεπον, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν συγχρόνων, ὅτι ἀπὸ τὰ μαλλιά ἐθαίνετο ἑνα χερί μ' ἑνα σπαθί ἐτοιμον νὰ πληρῇ τὸν κόσμον, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ σπαθιοῦ ἔβλεπον τρεῖς ἀστέρας. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ κομήτου, ἔβλεπον πολλὰς μαγαῖρας, σπαθία ματωμένα καὶ μορφὰς ἀνθρώπων ἀπειλητικὰς μετὰ τὰ μαλλιά σηκωμένα.

Πολλοὶ τότε, ὅπως καὶ κατὰ τὸ 1877, ἀφίερονσαν τὰς περιουσίας των εἰς μοναστήρια. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ κατὰ τὸ 1860.

Ὁ κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1910 ἐμφανισθεὶς κομήτης ἐνεφανίσθη 25 φορὰς ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐκτελεῖ δὲ τὴν περὶ τὸν Ἥλιον στροφὴν αὐτοῦ ἐν διαστήματι 76 περίπου εἰσῶν. Εἶχεν ἐμφανισθῇ τῷ 1835, τῷ 1759 κλπ. Ὁ ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῶν κομητῶν τρόμος ἐξέλειπεν ἀπ' ἡς ἐποχῆς ὁ διάσημος Ἀγγλὸς μαθηματικὸς Νεύτων, τῷ 1682, βοηθηθὲν ὑπὸ τοῦ φίλου του Χάλεϊ, ἀνεκάλυψεν ὅτι οἱ κομήται, ἡ τοῦλάχιστον τινὲς ἐξ αὐτῶν, διαγράφουν κανονικὰς τροχιάς καὶ ὅτι δύνανται τις νὰ προεῖπῃ τὴν ἐπ' ἀνόδον αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐπαύσαν θεωροῦμενα ἔκτακτα φαινόμενα, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ αὐτοὶ οὐράνια σώματα ἔχοντα κανονικὴν πορείαν. Τινὲς ἐξ αὐτῶν στρέφονται περὶ τὸν Ἥλιον, ὡς καὶ οἱ Πλανῆται, ἀλλὰ διαγράφουν τροχιάς λιαν ἐπιμήκεις. Οἱ Κομήται δὲν ἀνέχουν ἀρχῇθεν εἰς τὸ ἡλιακὸν ἥμιον σύστημα, καὶ διατρέχουσι τὸ ἀπειρον μεταβαίνοντας ἀπὸ ἐνὸς ἡλιακοῦ συστήματος εἰς ἄλλο. Οἱ περὶ τὸν ἡμέτερον Ἥλιον στρεφόμενοι ἡρώτησαν κατὰ τὴν διάβασιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐλξέως του, ἡ τὴν τροχίαν αὐτῶν λαβούσα σχῆμα καμπύλης ἐκλείσθη ὡς ἐκ τῆς ἐπικροῆς τῶν Πλανητῶν τοῦ ἡμετέρου συστήματος. Τινὲς συνοδεύονται ὑπὸ οὐρᾶς ἰσῆς πρὸς τὸ ἥμιον τοῦ οὐρανοῦ θόλου. Κατὰ τὸν Κέπλερ ὑπάρχουσι τοσοῦτοι Κομήται εἰς τὸν οὐρανὸν ὅσοι ἰχθύες ὑπάρχουσιν εἰς τὴν θάλασσαν. Πράγματι ἀριθμοῦνται κατὰ δισεκατομμύρια.

* ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ *

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ! — Παρακαλοῦνται καὶ πάλιν οἱ συνδρομηταὶ μας, ὅσοι ὑπελείφθησαν καὶ καθυστέρησαν τὴν συνδρομὴν των, νὰ ἐπαρσασθῶν νὰ μᾶς ἐμβάσουν τὰ δικαιώματα τοῦ Περιόδικου. Ἀρκετὰ σπαθὺς ἐξηγήσαμεν, ὅτι, ἡ ἀντροκόπος ἐκδοσις τῆς «Εἰκονογραφημένης» ὀφείλεται εἰς τὴν στοργὴν ποῦ ἐδείξαν πρὸς αὐτὴν ἕως τώρα οἱ συνδρομηταὶ τῆς καὶ μόνον αὐτοί. Τώρα λοιπὸν δέχεσθαι κρίσιν καὶ αὐτὴ καὶ διὰ τοῦτο ἀπευθύνομεν τὴν ὑστάτην ἐκκλησίαν καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν των, νὰ τὴν διευκολύνουν ἀκόμη μίαν φορὰν καὶ νὰ μᾶς ἐμβάσουν τὸ ταχύτερον αὐτήν.

ΕΙΜΕΘΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ

Συναπτεῖς ἀπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Μαλλιοπούλου, κατὰ τὴν προγενεστέραν περίσυν τῆς Βουλῆς, εἶχε ὁρισθῇ εἰδικὴ συνεδρίασις διὰ τὰ σκάνδαλα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Φωταρίου, ἡς ἡτὸ ἀληθινὰ «εὐεργετική» διὰ τὴν ἑταιρίαν Πράγματι ἡχοῦσθαι εἰς βάρος τῆς ὑβρὸς βαρύνεται, εἰς τὸ τέλος δὲ κατηρτίσθη μεγάλη κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἡς εἶχε διεξήγαγε ἐντυπώσεως ἀνακρίσεις, ἐξετάσεις πλείστον μαρτυρῶν, συνέταξε δὲ πολλὰ ἐκθέσεις ἐκείσιν πρὸς τὴν Βουλὴν. Ἐνεκα τῆς διὰ τὰς ἐποχὰς τῶν Χριστογενῶν διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ τῶν πολιτικῶν γεγονότων, ποῦ ἐπηκολούθησαν, ἡ Ἑθνικὴ Ἀντιπροσωπεία δὲν ἤκουσε τὸ πόρισμα τῆς ἀνακρίσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, οὕτε δὲ καὶ αἱ ἐλιγομέναι ἐργασίαι τῆς νέας Περιόδου ἐπέστρεψαν τὴν κατάθεσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν τακτικῶν ἐργασιῶν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ἡ κοινὴν Ἀθηνῶν δὲ ἀνακουφισθῇ. Καὶ εἰμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν τί μέτρα θὰ ληφθῶν πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ.

ΝΑ ΤΟΥΣ ΖΗΣΗ!

Μεγαλοπρεπὲς βάπτισις ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Adis Ababa, τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἀθιοπίας. Τὴν Κυριακὴν 27 Ἰουλίου ἐτελέσθη ἡ βάπτισις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐκεί ἐγκατεστημένου λαμπροῦ τῆς «Εἰκονογραφημένης» φίλου κ. Ἀνδρ. Καβαλὰ καὶ ἀναδόχους τοὺς κκ. Κ. Μπα-

λάνων καὶ Μ. Λυκοῦδην, οἵτινες εἰς τὸν νεοφώτιστον ἔθικαν τὰ ὀνόματα Λάμπρος - Εὐάγγελος.

Τὸ μυστήριον ἦτο μεγαλοπρεπέστατον μέσφ τοῦ ἐκλεκτοτέρου δημογενοῦς στοιχείου τῆς Ἀθιοπίας πρῶτευουσας, ἐλάμπρυναν δὲ τὴν τελετὴν διὰ τῆς παρουσίας των αἱ Α. Α. Ε. Ε. ὁ Πρωθυπουργός, ὁ Ἱπουργός τοῦ Ἑμπορίου, ὁ Ἱπουργός τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ Ἱπουργός τῆς Γεωργίας καὶ Βιομηχανίας καὶ ἡ Α. Ε. ὁ Προσέυτης τῆς Ρωσίας.

Ἡ «Εἰκονογραφημένη» εἰς τὸν καλὸν τῆς φίλον εἶχεται ὁλοφύχως νὰ ἴδῃ τὸν υἱὸν τοῦ μεγάλου, τρανὸν καὶ ἐντίμον.

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΓΑΜΟΙ

Ἐθνεμικὸ παλληκάρι τῆς Κρήτης, ὁ κ. Παντελῆς Μαντωνανᾶκης, ἀθεμλίωσαν ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας, νομφεῦσις τὴν ἐξ εὐγενῶν Ἑνετῶν τὴν καταγωγὴν ἔλκονσαν Βασοβλάν Π. Σιορβανέ, τοῦ ἐν Κορίνθῳ κτηματίου, τὴν φιλῶν του.

Τὸ μυστήριον ἡλόγησεν ὁ ἥρωας Παπα-Δράκος, ὁς παρὰνυμφος δὲ παρέστη ὁ κ. Σοφ. Βενιζέλος, υἱὸς τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Ἐπίσης παρευρέθησαν ὁ κ. Κυρ. Μητσότακης, βουλευτὴς Κρήτης καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐπίσημοι.

Ἡ «Εἰκονογραφημένη» ραίνει μετὰ ἀνθὴ καὶ εὐχὰς τὴν φιλῶν τοῦ τιμημένου παλληκαριοῦ, ὑπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἐκτραφῶν οἱ σκύμοι ποῦ θὰ συνεχίσουν τὸ ἔργον τοῦ πατρός.

ΕΝ ΜΙΤΥΛΗΝΗ

Ὁ ἐν Μιτυλήνῃ ἡμέτερος φίλος κ. Κων. Διακάνης ἀπεχώρησε τῆς ἐκαὶ γνωστῆς ἑταιρίας Δημητριάδης - Διακάνης καὶ Σα, ἡς εἰς μέχρως ἐσχάτως ἦτο ἀνεγνωρισμένη ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς «Εἰκονογραφημένης». Κατόπιν τούτου ἡ περὶ τῶν συμπερὸντων τοῦ περιοδικοῦ μέριμνα δι' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ Αἰγαίου ἀνεστήθῃ εἰς τὸν κ. Κων. Διακάνην, ἀνεγνωρισθέντα ὡς Μόνιμον Πληρεξούσιον Ἀντιπρόσωπον τῆς «Εἰκονογραφημένης», δι' ὅλον τὸ Αἶγαλον μετὰ ἔβραν τὴν Μιτυλήνην.

ΝΑ ΜΗ ΠΑΡΕΞΗΓΗΘΗ.—
Ἐπειδὴ δὲν θὰ ταξειδεύουν
ἐφέτος ὅπως κατὰ τὰ παρελθόντα
ἔτη οἱ εἰδικοί ἀπεσταλμένοι τῆς
«Εἰκονογραφημένης», ἀφ' ἑτέρου
δὲ ἐπιθυμοῦμεν νὰ μὴ υποβάλω-
μεν τοὺς συνδρομητὰς μας εἰς τὸν
κόπον νὰ τρέχουν εἰς ταχυδρο-
μεῖα καὶ τραπέζας διὰ νὰ μᾶς
ἐμβάζουν τὰ δικαιώματα τοῦ
Περιοδικοῦ, προήλθομεν εἰς συν-
εννόησιν μετὰ τοῦ Κεντρ. Καταστήματος τῆς Τρα-
πέζης Ἀθηνῶν, εἰς ἣν ἀνεθέσαμεν τὴν φροντίδα
τῆς πραγματοποιήσεως τῶν εἰσπράξεων τῶν δικαιω-
μάτων τῆς «Εἰκονογραφημένης» διὰ τὸν κατὰ τόπους
ὑποκαταστημάτων καὶ ἀνταποκριτῶν τῆς.

Προέβημεν, ἐπαναλαμβάνομεν, εἰς τὸ διάβημα
τοῦτο, ἵνα διευκολύνωμεν τοὺς συνδρομητὰς μας καὶ
ἀπαλλάξωμεν αὐτοὺς παντὸς κόπου καὶ ἐνοχλήσεως.
Διὰ τοῦτο τοὺς παρακαλοῦμεν νὰ μὴ μᾶς παρεξη-
γήσουν, ἀλλὰ τὸνναντίον, ἐκτιμῶντες τὰς ἀνάγκας τῆς «Εἰκονογρα-
φημένης» καὶ τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων νὰ συμβάλωσιν, ὅπως
πάντοτε, εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκδοσὶν αὐτῆς.

- «Ἀκουσε λοιπὸν γυναῖκα» ἕνας διάσημος ἱατρός λέγει ὅτι ἡ γυναῖκα
πρέπει νὰ κοιμᾶται περισσότερο ἀπὸ τὸν ἄνδρα.
- Λοιπὸν: Τί θέλεις νὰ πῇ;
- Θέλω νὰ σοῦ πῶ παιδί μου ὅτι, πρέπει νὰ κοιμᾶσαι νωρὶς τὸ βράδυ
καὶ νὰ μὴ με περιμένῃς.

ΕΞΥΠΝΟΣ ΜΠΟΝΑΜΑΣ

Ἡ καρδινάλιος Δυοῦα εἶχεν ἕνα οἰκονόμον, φοβερόν κλέπτην καὶ τὸν
εἶχε καταλάβει. Ὅταν λοιπὸν ἐπῆγε τὴν πρωτοχρονιά εἰς τὸν καρδινάλιον
γιὰ μπόναμα, τοῦ λέγει ἑκείνος:

- Σοὺ χαρίζω ὅτι μοῦ ἔκλεψες.
- Ἡ οἰκονόμος δὲν εἶπε τίποτε, καὶ ὑπεκλίθη. Ἀλλὰ ἐξηκολούθησε κλέ-
πτων ὅλον τὸ ἔτος καὶ τὴν πρωτοχρονιά πάλιν παρουσιάσθη μετὰ τοὺς ἄλλους
ὑπὲρβας.
- Μοῦ χρεωστεῖς καὶ διακόσια ναπολεόνια» τοῦ εἶπε ὁ καρδινάλιος.

ΑΙ ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΜΑΣ

Σ. Μ. Cape Town, Α. Β. Γύθειον, Α. Μ. Θεσσαλονίκη, Θ. Β. Λευκάδα,
Ε. Σ. Μαυetanana, Π. Π. Wynberg, Ι. Κ. Καρδίτσαν, Γ. Γ. Καβάλλαν,
Μ. Β. καὶ Κ. Κόνιτσαν, Π. Α. Βοστώνην, Ν. Α. Παρίσιους. Ἐμδασμάτ' ας
ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν ἀπερίως.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εἰς ἕνα τομίδιον μετὰ τὸν τίτλον «Ἡ Ἐπαρχία τῆς Περγάμου», ὁ ἐν Μυτι-
λήνῃ κ. Γ. Κ. Χονδρονίκης (Μενεκράτης), περιγράφει ἀπὸ ἱστορικῆς,
Ἀρχαιολογικῆς, Γεωγραφικῆς, Κοινοτικῆς, Ἐκπαιδευτικῆς, Κοινωνικῆς,
Γεωργικῆς καὶ Ἐμπορικῆς ἀπόψεως ἐν περιλήψει ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων
χρόνων, τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἑκτασίον, ἥτις ἐσχάτως
ὁπέστη τὸν ἀπηνέστερον διωγμὸν ἀπὸ τοὺς Νεοτούρκους.

Κομψότατος τόμος ἐκδοθεὶς ὑπὸ τοῦ Τυμφορηστοῦ περιέλαβε ὥραιους στί-
χους ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ τραγοῦδια τοῦ Βασιλῆα», διακοσμημένα οὕτω: Στὸ
Βασιλῆα μου, Ὁ θρυλικὸς Ἀκρίτας, Ἡ προσταγὴ τοῦ Βασιλῆα, Ὁ Στρα-
τὸς μας, Ἡ Λευτεριά. Ὁ φρουρός, Ὁ Ρήγας μας, Στὴ Μεγαλόχαρη, Στὴ
Θαυματουργή Εἰκόνα, Ὁ Στρατηλάτης, Στὴ Γιορτὴ Του, Θὰ γεῖανῃ, Χαρά,
Στὰ πεῖνα τοῦ Τατογιοῦ.

- Ἡ μητέρα σας μοῦ διηγείτο ὅτι, εἶχετε τόσῃν ὁμοιότητα μετὰ τὸν ἀπο-
θανόντα δίδυμον ἀδελφόν σας, ὥστε δὲν ἠμποροῦσε νὰ σας ξεχωρίσῃ.
- Ἀλήθεια. Ἀκόμη τὴν δὲν ἔβρι ποῖός ἀπ' τοὺς δύο μας πέθανε.

ΚΑΙ Εἰς τὰς ἀγγλίας

Κάποτε ἕνας καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου, ἱατρός, προ-
σελήφθη ὡς ἱατρός τοῦ Βασιλέως. Ἐγὼστῆς καὶ ρεκλαμαδόρος ἀνέμενε,
μόλις θὰ ἐμφανίζετο εἰς τὸ ἀκροατήριόν του, νὰ ἐκπαύσων εἰς ἐνθουσιῶ-
δεις ἐκδηλώσεις. Ἀλλὰ καὶ οἱ φοιτηταὶ τὸν εἶδον καὶ τὸνναντίον, ὅταν
εἰσῆλθεν εἰς τὴν παράδοσιν, εἶδον ὅτι, δὲν εἶδον τίποτε. Τὴν ἐπομένην
λοιπὸν, πρὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν παράδοσιν οἱ φοιτηταὶ, ἔγραψε εἰς τὸν πίνακα:
Ὁ Δε Χ. ὠνομάσθη ἰδιαιτέρας ἱατρός τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ὅταν ὁμως
ἐμφανίσθη διὰ νὰ ἀρχίσῃ παραδίδων, κάποιος χέρι εἶχε γράψῃ κάτω ἀπ'
αὐτὰ: Ὁ Θεὸς σῶζ' αὐτὸν τὸν Βασιλέα! Τὸ καλαμποῦρι ἦτο πολὺ ἐπιτυχημένον,
διότι ἐκλαμβάνεται ἡ φράσις αὐτὴ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἰμνου καὶ ὡς ἐνθουσιῶ-
δης ἐκδηλώσεως ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ — ὅπως βέβαιον — ὡς εἰρω-
νία διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τοῦ μεγαλοσχήμου Δόκτορος. Ἡμεῖς θὰ
ἐλέγομεν: Δι' Τζέζους Μάδερ εἰς δι Κίγκ.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΓΡΟΥΣΟΥΖΙΑ

Τὸ ὑπόστεγον, ὑπὸ τὸ ὅποιον ἐφυλάσσετο τὸ ἀεροπλάνον τοῦ Σοὶλ
Γκρέις, τοῦ ἀτυχοῦς ἀεροπόρου, ὅστις ἀπωλέσθη, πειραθῆς νὰ διαβῇ τὴν
Μάγχην, κατηδαφίσθη πρὸ τινων ἡμερῶν, διότι ἦτο ἀληθῶς κακότυχον,
ρίψαν εἰς τὴν δυστυχίαν ὅλους ὅσοι ἐζητήσαν φιλοξενίαν εἰς αὐτό. Ἡ κατε-
δάφισις τοῦ ἐγένετο ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐκ δεισιδαιμονίας.

Τῷ ὄντι ἐφθανε ἀεροπόρος τις νὰ ἀφήσῃ εἰς τὸ ὑπόστεγον ἐκεῖνο ὀλίγην
μόνον ὥραν τὴν μηχανὴν του, διὰ νὰ πάθῃ κατὰ κακόν. Ὁ Ρόλλας, ὅστις

ἀπέθανε φρικτὸν θάνατον εἰς Μπαρνεμάουθ, δύο ὥρας πρὸ τοῦ θανάτου του
εἶχε τοποθετήσῃ τὸ διπλάνον του εἰς τὸ ὑπόστεγον αὐτό τοῦ Γκρέις. Ὁ
Γράχαμ Οὐάιτ, ὅστις ἦτο ὁ εὐτυχέστερος Ἀγγλος ἀεροπόρος, ὀλίγου δεῖν
νὰ καταστραφῇ διερχόμενος τὴν Μάγχην καὶ τοῦτο, διότι εἶχε θέσῃ τὸ
ἀεροπλάνον του ἐπὶ δύο ἡμέρας εἰς τὸ γρουσουζικο τοῦτο ὑπόστεγον. Ὁ
Βίκαμ, ὅστις ἐπίσης ἔφερε διὰ δύο ἡμέρας τὸ ἀεροπλάνον του εἰς τὸ ἴδιον
μέρος, διεφυλάχθη ἐγκαίρως ἀπὸ τὸν κίνδυνον, παραιτηθεὶς τὴν ἡμέραν
ἐκείνην τῆς ἀποπείρας του νὰ διαβῇ τὴν Μάγχην, διότι εἶδεν ὅτι ἀπροσδο-
κῆτως τὸ ἀεροπλάνον του ἔπαθε σειρὰν βλαβῶν, τὴν μὲν ἐπὶ τῆς δέ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

Εἰς ἕνα κομψὸν τομίδιον ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὁ σοφὸς φίλος μας
κ. Κ. Ζησίου, καθηγητῆς, ἐξέδωκε τὴν ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἐκπαιδευτικῷ
Συλλόγῳ, οὗ τυγχάνει καὶ Πρόεδρος, διὰλέξιν του περὶ τῶν Διδασκάλων
τοῦ Γένους, τῶν περὶ τὴν ἄλυσιν τῆς Πόλεως χρόνων ἰδίᾳ, ἥτοι ἀπὸ Γεωρ-
γίου τοῦ Πλῆθωνος, τοῦ διδάξαντος Κωνσταντίνου τὸν Παλαιολόγον, μέχρι
τῆς Αἰκατερίνης Χατζῆ Γεωργίου, τῆς ἐν Γρανίτση τῆς Βουλγαρίας διδα-
σκαλίσσης, ἣν ἔκαυσαν ζῶσαν οἱ Βούλγαροι.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ

Ἐνα σπουδαιότατον κενὸν ἐπλήρωσε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκο-
νομίας ἡ ἀκριβέστερον, τὸ παρ' αὐτῷ Γραφεῖον τῶν Περιγηγῶν καὶ
Ἐκθέσεων, τὸ ὅποιον διευθύνει δεξιότατα ὁ κ. Π. Κουκέας. Οἱ ἐν Ἀθήναις
ἐρχόμενοι ξένοι, ἀγνοοῦντες καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου, ἕκτος τοῦ ὅτι,
ἐνδεχομένως εἰς ἕνα λαθῶν τὴν δὲν ἔδωκεν τὴν ὥραν νὰ φύγουν ἀπὸ τὸν
περιοισμὸν αὐτὸν τόπον, ἐπιπτον καὶ θύματα τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος
ὅπερ μᾶς διακρίνει. Τὸ κενὸν τοῦτο ἐπλήρωθη διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐνός κομ-
ψοῦ ὁδηγοῦ τῆς Ἑλλάδος εἰς μικρὸν σχῆμα, Γαλλιστί, περιέχοντος δὲ
γενικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ τόπου, ἄλλας περὶ τῶν κυριωτέρων νήσων,
περὶ συγκοινωνίας διὰ θαλάσσης, περὶ ἀφίξεων καὶ ἀναχωρήσεων εἰς Πει-
ραιᾶ, Πάτρας, Κέρκυραν, Θεσσαλονίκην, δημοσιολογία ἀεροπολικῶν ἐται-
ριῶν, τιμολόγια, περὶ συγκοινωνίας διὰ ξηρᾶς, δημοσιολογία αἰδηροδρόμων,
ἀμαξαγωγία, τιμολόγια αὐτοκινήτων, χάρτας, πίνακας κλπ. Ἀληθινὴ ἐπι-
τυχία εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ Γραφείου αὐτοῦ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑΙ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑΙ.—Ἐπειδὴ ἐπληροφορήθη-
μεν ὅτι ἐν Ρωσσίᾳ καὶ Ρουμανίᾳ ἐσημειώθη ἀπὸ τινος σημαντικῆς
νομισματικῆς διαφορᾶς, παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς τοῦ
Περιοδικοῦ νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει τῶν ὅτι ἡ ἔτησίαν συνδρομὴ διὰ τὸ
Ἐξωτερικὸν εἶναι ὠρισμένη, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ «Εἰκονογραφημένη»,
εἰς φρ. 22, ὅτι δὲ κατόπιν τῆς ἀφομοιώσεως τῶν ταχυδρομικῶν
τελῶν τῆς Ρουμανίας πρὸς τὰ τοῦ Ἐσωτερικοῦ διὰ συμβάσεως μετὰ
τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν Ρουμανίαν ἡ συνδρομὴ ἡλαττώθη εἰς δρ. 20.

Συνεπῶς παρακαλοῦμεν τοὺς μὲν ἐν Ρωσσίᾳ νὰ ὑπολογίζωμεν εἰς
22 φρ. τὴν ἔτησίαν συνδρομὴν τῶν, οὐχὶ δὲ εἰς 8 1/2 ρούβλια, τοὺς
δὲ ἐν Ρουμανίᾳ πρὸς 20 δραχμάς.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ πληροφοροῦμεν τοὺς ἐν Ρωσσίᾳ συνδρομητὰς μας,
ὅτι τὴν φροντίδα τῆς εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Περιοδικοῦ
ἀνέλαβον πάνυ εὐγενῶς καὶ μετὰ ζήσεως οἱ κ. κ. Θ. Σβορώνος, ὁ
γνωστὸς τοῦ Ταϊγανίου ὁμογενῆς, ὁ ἐν Σουχοῦ κ. Π. Ἀναστασιάδης,
ὁ γνωστὸς ἐμπορὸς, καὶ ὁ ἐν Ὀδησσῷ διακεκριμένος καθηγητῆς
κ. Ἀν. Μάλτος. Καὶ ὁ μὲν κ. Ἀναστασιάδης ἀνέλαβε τὴν φροντίδα
τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐν Σουχοῦ συνδρομητῶν, ὁ κ. Μάλτος — ὁδὸς
Πούσκιν ἀρ. 66 ἐν Ὀδησσῷ — τὴν τῶν ἐν Ὀδησσῷ μετὰ τῶν
πλησιεστέρων σημείων, ὁ δὲ κ. Σβορώνος τὴν φροντίδα διὰ τοὺς
ἀνὰ τὸν Καύκασον συνδρομητὰς. Εἶναι καὶ οἱ τρεῖς ἀρχαῖοι καὶ
στοργικοὶ φίλοι τῆς «Εἰκονογραφημένης», οἵτινες πάντοτε ἐπρο-
στάτευσαν τὰ συμφέροντα αὐτῆς. Κατόπιν λοιπὸν τῆς εὐγενούς
προθυμίας τῶν, τοὺς ἐφωδιάσαμεν μετὰ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.
Πρὸς τοὺς κυρίους τοῦτους ἀπὸ τοῦδε δύνανται νὰ ἐμβάζωσιν οἱ
συνδρομηταὶ τῆς «Εἰκονογραφημένης» τὰ δικαιώματά τῆς.

ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

Ἐνας Ἰσπανὸς κάποτε εἶχε νὰ κάμῃ μετὰ τὴν γλῶσσαν τῆς μητρικῆς του
γλώσσης καὶ κατηγόρει τὴν Γερμανικὴν δημοσίαν.

— Εἶναι τόσο πρόστυχῃ γλῶσσα, ἔλεγε, ὥστε, ἀσφαλῶς, Γερμανικὰ θὰ
ἐμίλησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὐάν, ὅταν τοὺς εἶδε ἀπὸ τὸν
Παράδεισον.

Κάποιος Γερμανὸς τότε πρὸς τὸν ἦκουσε τῇ εἰπε:

— Πιθανόν. Ἀλλὰ καὶ ἡ λογικὴ λέγει ὅτι, ἀφοῦ ἔχει τόσῃν γλῶσσαν ἡ Ἰσπα-
νικὴ, Ἰσπανικὰ θὰ ἐμίλησεν εἰς τὴν Εὐάν ὁ ὅστις διὰ νὰ τὴν ἀποπλανήσῃ.

ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ὁ Ρενιέρ ἀρραβωνισμένος μετὰ τὴν Λεοπολδίνα Ζαρνέθ,
νέαν ὥραιαν καὶ ἐξιαγάπητον, ἐπέστρεψε νὰ τὴν ἴδῃ,
καταμαγεμένος ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν, ἥτις τὸν ἐπερίμενε
καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν Μαλεζέρμπ, τὸν γυναικάδελφόν του.

— Δὲν νομίζεις πραγματικῶς ὅτι ἡ εὐτυχία μου θὰ
εἶναι τσιεῖα;

— Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ μερικὰς περιστάσεις.

— Πῶς; Τί θέλεις νὰ εἰπῇ;

— Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐρωμένον ποῦ θὰ ἔχῃ τοῦ ἀπῆντησεν.

Η ΒΙΑΣΤΙΚΗ

Θέλεις λοιπὸν νὰ σοῦ τὸ πῶ;
Μοῦ φαίνεται πῶς βιάστηκες.
Ἐοῦ μοῦ εἶπες: Σ' ἀγαπᾷ.
Κί ἐγὼ «Καλὲ μοιολίστηκες»;

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

